

Giới thiệu Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ

Truyện Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ tác giả HanaKisuke truyện khá mới lạ với giới tuổi teen những tình huống khá thú vị nhưng cũng giàu cảm xúc. Mời các bạn theo dõi để biết kết cục của truyện này nhé

Chính vì cái tính trẻ con đó mà khiến Nhã Á say đắm anh một cách bất khả kháng. Cuộc tình của họ như một bức tranh đầy ngọt ngào và hạnh phúc

Nhưng ai nào hay rằng, khi về nhà cởi bỏ bộ vest sang trọng thì anh lại là một đứa trẻ hết sức tinh nghịch và đầy chiều chuộng trong cuộc sống và cả tình yêu

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Đại Boss mặt dày

“Tạm biệt Giám đốc!!!” hơn mười nhân viên tan họp, cúi đầu chờ vị lãnh đạo đáng kính của họ ra khỏi phòng. Đại Kỳ là người nắm cổ phần công ty lớn thứ 3 sau Chủ tịch và các nguyên lão cổ đông. Anh là người lạnh lùng, rất thích hợp với xu hướng của cô gái có trái tim dễ tan chảy. Ngay cả dáng đi cũng cao cao tại tại thượng, khiến người khác phải nể phục.

Tuy nhiên, điều mà hiếm ai biết được.

Đại Kỳ khi về nhà khác như thế nào.

“Bảo bối!!!! Anh về rồi nè!!!!” Vừa mới bước tới cửa nhà, thấy Nhã Á đứng bếp nấu cơm, chưa kịp tháo giày đã chạy lại ôm chầm lấy, dụi mặt vào làn tóc thơm của cô, cười khi khi.

“Anh chưa tháo giày! Mau, bẩn nhà!” Nhã Á mặc tạp dề, liền lấy tay đẩy chồng ra. Cười nhau 1 tháng rồi mà tính tình anh vẫn trẻ con như vậy. Không thể tin được đó lại là Giám đốc lạnh lùng người người yêu mến.

“Bảo bối, bảo bối! Thơm anh, thơm anh!” Đại Kỳ tháo giày ra rồi vẫn mặt dày đưa má, đợi cái hôn chào mừng về nhà của cô.

“Người anh hơi quá, đi tắm mau!” Nhã Á đập chồng mình vào phòng tắm, ngay đó lấy đồ cho anh, để trên tủ.

Khoảng 30 phút sau...

“Bảo bối ơi! Đồ lót của anh đâu?” Đại Kỳ gào lên từ nhà tắm.

...Nhã Á đang thử nước dùng cũng gần như phun ra. May mà nhà hôm nay không có khách, không thì chắc khách sẽ cười cho thúi mặt cô mất!

Ai bảo cô lại yêu 1 con người trẻ con thế này cơ chứ!? Haizzz...

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Dự tiệc

Hôm nay công ty Đại Kỳ có 1 buổi party nho nhỏ tại công ty, anh là người khá trẻ con, lại có thói quen đưa vợ đi chung, nên ngay khi nghe trợ lý Hoàng nói đi vào giờ chiều hôm nay, anh liền hỏi: “Tôi dẫn vợ tôi theo, cậu lo mà chuẩn bị, vợ tôi mà không thích, tháng này, trừ tiền lương.”

Nhưng đó là party cho nhân viên chứ đâu phải cho vợ Giám đốc đâu a~

Trợ lý Hoàng ngậm đắng nuốt cay, dự định sẽ chuẩn bị 1 số trò giải khuây, nhưng rồi phải dẹp lại...Ai bảo cậu có sếp thương chiều vợ như vô giá ”nhìn là vỡ chàm là hừ” kia...

Còn cái anh chàng Giám đốc kia, giờ đang cầm lấy cái áo sơ-mi màu xanh nhạt, ướp thử lên người, miệng không ngừng tia lia: “Bảo bối, xem anh mặc bộ này có được không? Bảo bối, cái áo này có quá màu mè không? Bảo bối bảo bối, thất giúp anh cái cà-vạt đi!”

Nhã Á biết hôm nay Đại Kỳ có tiệc tại công ty, anh hào hứng là phải. Thất và-vạt cho anh xong, Nhã Á phui phui vai áo cho Đại Kỳ, cười: “Đi sớm về

sớm”

Đại Kỳ im lặng...

Anh hiểu nhầm cô sẽ rất buồn nếu anh đi, tuy có ý định đưa cô đi chung, nhưng nghĩ lại...ở nhà với vợ không phải vui hơn sao? Thay vì 2 người tới đó rồi mệt mỏi đi về? Anh không muốn thấy Nhã Ái ở nhà làm việc nhà mệt mỏi, đến đó lại càng mệt mỏi. Còn chưa tính nếu anh đưa Nhã Ái đi cùng, thì sẽ có bao nhiêu nhân viên nhìn thấy sắc đẹp của Nhã Ái mất. Không, không đi, ở nhà, ở nhà!

Cán cân Nhã Ái nặng hơn cán cân tiệc tùng.

“Anh không đi nữa.” Đại Kỳ lắc đầu nguây nguẩy, ôm Nhã Ái, ngoan như 1 đứa trẻ.

“Sao...sao vậy?” Nhã Ái sợ giật cả mình, anh làm gì mà lại không đi? Hay là anh bị gì đó rồi? Trước khi cưới nhau anh thích mấy kiểu tiệc tùng thâu đêm ở công ty mà?

“Anh ở nhà với bảo bối cơ.” Đại Kỳ thì thầm, ôm vợ, 1 mực không buông ra. “Ở nhà với bảo bối, ăn cơm với bảo bối, ngủ với bảo bối vui hơn.”

Nhã Ái thấy hành động nũng nịu của anh, suýt nữa bật cười, cô hiểu anh yêu cô nhiều đến thế nào thì anh sẽ trẻ con đến thế ấy. Cô choàng tay qua cổ anh, mỉm cười: “Không sao, nếu anh không đi thì ở nhà với em.”

Cuối cùng trợ lý Hoàng phải lãnh hết trách nhiệm của Đại Kỳ, anh chàng gào khóc gần chết. Cứ tưởng Phu nhân Giám đốc diện kiến nên anh trong thời gian ngắn đã thuê người trang trí tốn biết bao nhiêu là tiền lương...Ai ngờ sếp lớn của anh gọi lại, bảo: “Hôm nay tôi không đi, tùy cậu, làm sao thì làm” rồi cúp máy cái phập không quan tâm điều gì nữa.

Trợ lý Hoàng gào khóc không ai hay!

“Giám đốc, anh nhất định phải tăng lương cho tôi đó!!!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Hào hứng

“Vợ à, anh muốn có 1 đứa.” Đại Kỳ nằm trên giường, ông ẹo lăn lăn, không để Nhã Ái ngả lưng xuống nằm. Anh là đang xem tin tức trên tivi, chợt có quảng cáo tã em bé, nhìn trông rất dễ thương, Đại Kỳ muốn có 1 đứa xem thế nào. Dù sao 2 người cưới nhau đã 1 tháng rồi mà chưa động chạm gì, đêm tân hôn chủ yếu là nằm khô khô mất tiêu.

Nên nhân cơ hội này, anh đòi công bằng.

“Anh chắc chắn?” Nhã Ái thấy chồng quá trẻ con, kể cả phương diện này, nên ngồi xuống thành giường, mỉm cười hỏi lại cho chắc. Cô lo lắng sợ anh bận bịu khi cô mang thai, nên không dám đề cập tới chuyện có con, chừng nào anh muốn thì cứ việc. Trước đây cả 2 cũng đã bàn, khi công ăn việc làm ổn định, sẽ có con. Bây giờ chắc là ổn rồi.

“Chắc! Anh muốn có 1 đứa!” Đại Kỳ hào hứng nói. Thấy vợ gật đầu, ngay đó nhào vào không quan tâm gì hết.

Một đêm nồng ấm cùng cực.

Sáng ra, Đại Kỳ hào hứng đi làm, nhân viên thấy hơi bị giật mình. Anh hào hứng, chắc là sẽ có người rất mệt, bao giờ cũng là ngược chiều như thế.

Quả đúng như vậy, Nhã Ái hôm nay không xuống giường nổi, nằm ngủ li bì.

Hắn là 1 trận bão táp, khô cho Ái Ái rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: Sợ chưa con

Hôm nay, Đại Kỷ đi làm có phần vui vẻ, nên thoải mái chấp nhận những thiếu sót lặt vặt nhỏ nhặt của nhân viên - điều mà trước đây Đại Kỷ không bao giờ làm. Thấy Đại Kỷ vui vẻ, nhân viên ở công ty bàn tán xôn xao, rồi cuối cùng bắt trợ lý Trần ra, hỏi: “Hoàng tiên sinh, Đại Boss bị sao vậy? Đừng nói tụi này anh ấy bị bệnh nhé!? Hay là hôm qua anh ấy không đi được nên hôm nay thành như vậy luôn rồi? Lạy trời, Boss cười kia! Anh đừng làm chúng tôi sợ Boss ơi!!!” chỉ khi không có Đại Kỷ họ mới dám dùng từ này với vị cao cao tại thượng kia.

Trợ lý Hoàng cũng đâu có biết gì đâu...Sáng nay anh thấy cái nụ cười quái đản của Đại Kỷ là thấy rợn da gà lên, lỗ chân lông ngẹt hết lại...Phải nói anh còn sợ gấp 3 lần đồng người này. Đại Kỷ mỗi lần vui vẻ là chắc chắn sẽ có việc, mà có việc thì chỉ có mình trợ lý phải lo...

Số anh là số nhọ mà...

“Tập trung làm việc đi, Giám đốc còn cười là còn thấy mặt trời, không cười nữa thì tèo cả đám” Trợ lý Hoàng nghiêm túc nói, quả thật hiếm thấy Đại Kỷ cười thì thôi, hôm nay ngày may mắn, nếu lỡ chọc giận anh, chắc chắn tiền lương bị cắt sạch chứ nói gì là giảm nữa.

Mọi người nghe vậy, lủi hủi đi làm việc, ai về chỗ nấy.

Trợ lý Hoàng thấy sắp xếp đã ổn hết rồi, nên vội quay về chỗ của mình trong phòng Giám đốc, không phải có gian tình mới đặt chỗ anh ngay phòng làm việc của Giám đốc. Là do trợ lý Hoàng phải gánh 1 số trách nhiệm quan trọng, mà Đại Kỷ trong công việc vốn không thích tốn thời gian, nên mới bảo anh đem bàn ghế vào, rồi ngồi 1 góc trong phòng làm việc của Đại Kỷ làm việc.

Đang đi tới cửa, chợt nghe tiếng Giám đốc nói chuyện điện thoại, mặc dù không muốn nghe lén nhưng câu chữ nó cứ lọt vào, nói năng rất ngọt ngào...không cần nói cũng biết ai đang nói chuyện với Boss - đó là Phu nhân của Giám đốc - Nhã Ái:

“Bảo bối, nghỉ ngơi đi, tối qua phiền em quá rồi. Lát nữa về anh mua thạch cho ăn. Vậy nhé! Bye.”

Bao nhiêu đó chữ lọt vào tai trợ lý Hoàng khiến anh chàng cảm thấy người nói chuyện không phải là Giám đốc của anh, mà giống như đứa trẻ mới biết yêu. Thậm chí “Bảo bối” ngọt xót. Cảm giác thật là nỏ da gà a~

Và lại “tối qua phiền em quá rồi” cũng đủ hiểu tối hôm qua họ làm gì, thì ra đó là nguyên nhân khiến Đại Kỷ vào công ty cười mãi không dứt...Thật không tin được....Thật không thể tin được...

Tin đồn Giám đốc yêu chiều vợ là thật!!!

Trợ lý Hoàng mồ hôi rơi như thác...

Không biết đắc tội với Phu nhân Giám đốc sẽ bị xử tội khủng khiếp tới mức nào a...

Trước khi vào làm việc cho công ty, trợ lý Hoàng học chung với Phu nhân Giám đốc hồi Đại học. Anh ngồi vò đầu bứt tóc xem mình có nói câu gì xúc phạm tới Nhã Ái không, không khéo sơ sẩy, cái chức trợ lý bay vèo liền!

Thật đáng sợ...

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Hồi ức vườn dâu

Nhã Ái nằm trên giường 1 hồi lâu, thấy chán quá, muốn xuống giường nhưng hạ thân rất đau, không đi đâu được. Sáng nay chồng Đại Kỷ đã dậy thức ăn trong phòng, còn hôn cô vài cái trước khi đi làm.

Cảm giác thật hạnh phúc a~

Quá chán, không làm việc quả thật rất chán chường.

Tự dưng cô lại nghĩ tới cái hồi mà anh và cô gặp nhau, quen nhau rồi bước tới với nhau. Nhớ lại cô cảm giác rất ngượng ngịu. Anh lúc đó là sinh viên trường B, cô sinh viên trường X. Cả 2 vốn dĩ không quen biết gì nhau. Nhưng chợt 1 ngày Đại Kỷ tới tỏ tình với cô, lúc đó là buổi giao lưu với các học sinh danh dự trường B, anh cũng đi theo. Thân phận là 1 học trưởng, vậy mà đứng trước hậu bối như cô, anh liền đỏ tò tình không chần chừ giây phút nào hết.

Cả Nhã Ái lúc đó rất bất ngờ, không ngờ 1 học trưởng có danh tiếng như anh lại tỏ tình với 1 hậu bối bình thường như cô. Lúc đó không hiểu vì điều gì mà cô ăm ừ, đáng lẽ người như cô phải là từ chối ngay, vì cô không có chút tình cảm với anh. Dần dà, tình cảm cũng nảy sinh.

Rồi 2 người cứ thế mà xích lại gần nhau, cô biết gia đình anh không giàu có, chỉ khá giả, nhưng anh học giỏi, lại rất ngoan ngoãn, nhiều lúc lại như con nít nũng nịu với cô. Hai nhà thấy cả 2 đều đã lớn, chỉ cần học xong chương trình Đại học, 2 người quyết định đi tới kết hôn không thì tùy. Nghĩ lại cũng thấy

lúc đó mình dễ dãi quá!

Đã 3 năm trôi qua rồi.

Suốt 3 năm ấy, cô cùng anh đi qua biết bao nhiêu chuyện. Kể từ khi Đại Kỳ xin vào biết bao nhiêu công ty mà không ai nhận mặc dù bằng cấp anh không hề tệ, cô ra sức ủng hộ anh, dùng hết sức bản thân giúp anh. Cho đến khi anh tìm được việc làm, Nhã Ái cô hạnh phúc mừng cho anh. Đại Kỳ được thăng chức Giám đốc, cô đứng nhìn anh ở vị trí cao. Thời gian gặp nhau cũng ít đi, lần nào anh cũng bận họp nên không thể gặp cô được. Mặc dù Đại Kỳ không nói gì nhưng trong lòng cô thầm nghĩ rồi anh cũng chán mình thôi, cuối cùng anh đã đạt được ước nguyện mong muốn rồi, bao nhiêu cô gái sẽ thích anh, sẽ ngắm nhìn anh, rồi anh sẽ quen với 1 cô gái nào đó đẹp hơn cô, Đại Kỳ sẽ yêu cô gái đó, rồi kết hôn, rồi có con...

Nếu như vậy, Nhã Ái toàn tâm toàn ý ủng hộ anh.

Đột nhiên vào 1 sáng đẹp trời, anh nhả hứng đi chơi trên đồng cỏ nào đấy, cô cũng đồng ý đi theo. Trong lòng không khỏi lo lắng, đây có phải lần cuối họ bên nhau? Phải chăng cô không muốn nghe từ chia tay từ miệng của anh? Hay là vì cô quá ỷ lại đi? Trái tim Nhã Ái từng hồi đau đớn.

Cho đến khi tới nơi, cô sững sờ trước khung cảnh mà Đại Kỳ đã cố sức tạo ra, không hiểu sao anh đưa cô tới nhà kính trồng toàn dâu tây là dâu tây. Quá phấn khích, cô liền chạy đi hái. Chơi cho tới khi chiều tới, cả 2 đều mệt mỏi, chợt anh nắm lấy tay cô, nhét nhẩn vào ngón áp út, như 1 đứa trẻ cầu hôn:

“Gả cho anh, hoặc là anh vẫn tiếp tục theo đuổi em. Cho em chọn đó!”

Nhã Ái ngạc nhiên, khóe mắt cay cay, nhìn chiếc nhẫn trên tay, cô mím chặt môi, nuốt những giọt nước mắt vào trong, rồi cười: “Muốn gả!”

Lúc đó cô không ngăn ngại ôm lấy anh, khóc bù lu bù loa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Mang thai

Mấy tuần sau, Nhã Ái bắt đầu thấy buồn nôn, cảm giác biết mình lần đầu làm đã có con, cô định gọi điện thoại báo cho Đại Kỳ 1 tiếng, nhưng gọi rồi mà anh không nghe máy, chợt nhớ hôm nay anh có 1 cuộc họp quan trọng, tốt nhất cô không nên làm phiền.

Cô gọi cho bạn thân là Tống Hoa đi cùng vào bệnh viện phụ sản khám xem sao.

“Tiểu Ái, cậu thấy sao? Có ổn không?” Tống Hoa là 1 trong những người bạn thân của Nhã Ái, rất thân với nhau nên khi gặp vui cũng chia sẻ, gặp buồn cũng sẻ chia, nói chung là thân trên cả mức bè bạn, nói đúng hơn họ xem nhau như chị em luôn rồi.

“Tớ cảm thấy hơi buồn nôn thôi.” Nhã Ái cười, bất giác đưa tay xoa lên bụng. Tống Hoa nhìn hành động của bạn, khóe môi giật giật, tự dưng muốn có chồng dễ sợ.

“Đại Boss nhà cậu đâu? Sao không đi cùng?” Tống Hoa nhìn cô bạn của mình, trông có vẻ rất hạnh phúc làm khao khát có chồng của Tống Hoa dâng lên đầu sóng ngọn gió, muốn tàn phá hết cái Trung Quốc này tìm chồng.

“Hôm nay anh ấy bận họp, nên tớ không muốn làm phiền.” Nhã Ái cười trừ. Không có chồng đi theo nên cũng thấy buồn buồn, nhưng khám cho chắc rồi tính gì thì tính. Nghĩ tới lúc anh nghe được tin cô có thai, nhảm chắc anh sẽ rất vui.

Kết quả giấy xét nghiệm đúng như mong đợi, sinh linh hạt đậu tám tuần đang cư trú trong bụng Nhã Ái, phát triển khá tốt.

Tống Hoa vui mừng ôm chầm lấy bạn, chúc mừng cho Nhã Ái. Riêng phần Nhã Ái, nghe được điều này, cảm giác ngập tràn lại càng sâu, khóe môi bất giác nở nụ cười thật tươi. Tay xoa đều bụng.

“Hừ, có thai mà anh không phải người biết đầu tiên.” giọng ai đó không cao không thấp giần lấy nhìn Nhã Ái, vô cùng bất mãn nhìn Tống Hoa đang ôm vợ mình. Tên trẻ con Đại Kỳ thấy số điện thoại cô gọi tới máy, nhìn vào định vị thì thấy cô đang ở bệnh viện phụ sản.

Anh vừa mừng vừa lo tức tốc bỏ họp chạy tới ngay.

“Đại Kỳ!” Nhã Ái giật mình nhìn bóng dáng anh, quả thật cô không ngờ anh sẽ tới.

“Nè, cái cô Tống Hoa kia, bỏ vợ tôi ra, ai cho phép cô đụng vào?” Đại Kỳ chạy lại ôm chầm lấy vợ, tuyệt đối ghen tuông, giữ vợ chầm chầm nhìn xung quanh. Tống Hoa biết cãi không lại cái tính trẻ con của Đại Kỳ, nên đầu hàng chịu thua. Đại Kỳ cũng không quan tâm, cư nhiên bế vợ trước bao nhiêu người.

Nhã Ái hoảng sợ, đập vào cánh tay anh: “Đại Kỳ, thả em xuống!”

“Cho đến khi mẹ tròn con vuông xong đi” Đại Kỳ tỉnh bơ nói tiếp tục đi mặc kệ ánh mắt người nhìn.

“Giám đốc, còn cuộc họp...?” trợ lý Hoàng chạy theo sau nãy giờ, cuối cùng phải đứng ngoài cổng chờ. Thấy Đại Kỳ bế Nhã Ái ra ngoài, anh mới kịp hỏi.

Đại Kỳ liếc nhìn trợ lý Hoàng với ánh mắt “Cậu tự lo” rồi vào xe cùng vợ, đóng sầm cửa lại, lái đi..

....

Tại sao lại là tôi....tại sao luôn là tôi...??

Trợ lý Hoàng gào khóc không ra nước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Đại Kỳ chăm vợ

“Bảo bối, em thèm kem không? Thèm bánh không? Thèm đào không? Anh mua cho em nè! Bảo bối, bảo bối, ngồi im đó. Muốn uống nước đây phỏng?” Đại Kỳ bắt vợ ngồi 1 chỗ, thân làm Giám đốc mà ở nhà chạy vặt cho vợ - mặc dù Nhã Ái không kêu anh làm gì hết, cô thương anh, bởi thế mới bảo anh: “Em không sao, anh trở lại công ty làm việc đi.”

“Bảo bối đang đuổi anh hả?” Đại Kỳ nghe vậy, khoe mắt rung rung, ôm chặt lấy cô: “Có con rồi nên bảo bối không thích anh nữa phải không!? Bảo bối nói đi!! Oe oe oe!”

“Không có mà...Tại em tự lo được, nên anh không phải lo đâu.” Nhã Ái xoa đầu anh, hôn lên trán anh, mỉm cười trấn an đứa trẻ to xác này (không cần phải bỏ ngoặc chữ đứa trẻ to xác, quá đúng rồi).

Nhưng kiểu gì anh cũng nhào vào, không chịu, nhất quyết phải ở chung với cô mới chịu. Đại Kỳ nói anh mà xa cô có thể cô không làm được việc nhà, không được ai chăm sóc, không được ai quan tâm...và anh quan trọng hóa vấn đề lên: “Bảo bối sẽ cô đơn, bảo bối sẽ tìm đến rượu, bảo bối sẽ dạy hư cho con!” hay “Bảo bối mà làm việc con sau này sẽ gầy, vì vậy để con sinh ra mập ú anh mới chịu. Ngồi yên đó đi!” Xem xem, Đại Kỳ có phải đứa trẻ lo xa mà còn ra vẻ người lớn không?

Quả thật, anh rất thích trẻ con.

Biết chồng mà còn ở nhà, chắc chắn công ty sẽ loạn lên hết. Dù sao anh cũng là cây cột vững chắc nhất ở công ty, nên Nhã Ái phát ra 1 sáng kiến: “Hay là anh đưa em tới công ty của anh, lúc đó anh vừa làm việc vừa lo cho em được, nhé Đại Kỳ?”

Anh nghe xong, liền gật 1 chút, rồi gật đầu!

Nhã Ái cứ tưởng thoát rồi, ai ngờ, anh đưa cô tới không ty, không cho phép cô ở ngoài phòng làm việc, thậm chí còn bắt cô ngồi trên ghế Giám đốc của anh, Đại Kỳ chấp nhận ngồi trên sofa làm việc, dặn cô đói hay thèm gì thì gọi anh, anh bắt trợ lý Hoàng đi mua. (Trợ lý Hoàng: Tui muốn xin nghỉ việc!!!!)

“Ý của em đâu phải thế này...” Nhã Ái nghĩ thầm. Dù cho có đổi thời gian hay địa điểm đi nữa, Đại Kỳ vẫn quan tâm Nhã Ái bất chấp tất cả...

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Tôi không kiêu vú em!

“Đó là Phụ nhân Giám đốc sao? Woa, trông cũng thật xinh a~” 1 vài nam nhân nào đó thấy Đại Boss đưa vào phòng làm việc 1 cô gái xinh đẹp, liền trở mắt ra mà xem.

Nhã Ái vốn không xinh đẹp, nhưng qua con mắt nam nhân, cô phúc hậu, hành xử lại dịu dàng (?) nên được điểm trong lòng mọi người. Trợ lý Hoàng giờ mới thấy cô so với Đại học thay đổi không ít, quá khứ của anh chàng cô mặc quần jean áo thun năng động, trẻ trung. Bây giờ đã là vợ Giám đốc, đương

nhien cách ăn mặc kín đáo, thanh nhã hơn.

Không phải Đại Kỳ không thấy, mà là anh để yên cho các nam nhân ngoài kia nhìn ngắm vẻ đẹp của vợ anh, trong lòng dương dương tự đắc: “Đó là vợ tôi a~ Bảo bối tôi nuông chiều biết bao nhiêu! Các hạ nhân như người nên đứng ngoài song sắt (?) mà nhìn ngắm vẻ đẹp ngàn năm có 1 của bảo bối đi a~” Như thế anh đang khoe mẽ, rằng mình đi trước tụi nam nhân ngoài đây 1 bậc: Nuông chiều vợ!

Chuyện đó ai cũng làm được a~

Trợ lý Hoàng tay đuổi đám nam nhân không biết trời cao đất dày ngoài kia về chỗ làm, ôm tài liệu tiến vào phòng Giám đốc, nhìn thấy Giám đốc ngồi sofa, còn Nhã Ái ngồi ghế trang trọng của Giám đốc, mồ hôi không khỏi tuôn rơi.

Phu nhân Giám đốc à...nếu trước đây tôi có lỡ làm gì với cô, phiền cô vứt xó xinh nào đi! Làm ơn! Tôi không nhớ tôi có lỗi gì hết! Nếu cô nhớ có chuyện gì tôi làm không phải làm ơn rộng lòng tha thứ a~

Nhưng khi thấy trợ lý Hoàng tiến vào, sắc mặt Nhã Ái thay đổi. Cô vội đứng dậy, cúi người 90 độ, bảo: “Chào tiền bối! Lúc này thật sợ suất không chào tiền bối!”

...Teo...Trợ lý Hoàng nước mắt chảy ngược vào tim...

“Tiền bối?” Đại Kỳ đang xem sổ sách cũng phải dừng lại, nhướn mắt lạnh nhạt nhìn trợ lý Hoàng, có vẻ không vui vẻ gì mấy. Trợ lý Hoàng cảm giác như có hàng ngàn con kèn kèn ngồi uống nước xem phim đời xác anh ở châu lục nào đó a~

“Anh ấy là Hoàng Tổ, là đàn anh của em hồi Đại học. Lúc này không nhìn rõ nên không nhớ! Lâu quá mới gặp tiền bối!” Hoàng Tổ - tức trợ lý Hoàng - chưa kịp nói gì, Nhã Ái đã mỉm cười vui vẻ bảo với chồng mà không biết “tiền bối” kia đang khóc ròng.

“Sao trước đây anh chưa từng nghe?” Đôi mắt muốn xé xác trợ lý Hoàng đâm chiều nhìn anh...khiến mọi lỗ chân lông như nghẹt lại...Nếu bây giờ mà không cản Nhã Ái lại, dám chắc xác cũng không còn, huống chi là chức trợ lý?

“Dạ thưa Giám đốc, tôi và Phu nhân quả thực có quen biết nhau qua forum trường Đại học! Chỉ có 3 tháng hè thôi, lúc đó tôi nhờ Phu nhân kiếm cho tôi 1 mối tình vắt vai nên mới biết nhau ạ! Hoàn toàn không có gì hết ạ! À, Giám đốc, đây là tài liệu...” Trợ lý Hoàng vui vẻ chuyển đề tài, thấy sắc mặt Đại Kỳ dịu lại, anh vui mừng muốn nhảy cẫng lên.

Thoát rồi! Hạnh phúc quá!!!

“Bảo bối, em lại đây.” Đại Kỳ giang 2 tay đợi Nhã Ái, ánh mắt nhìn cô, như thể đang ghen tuông bắt hợp pháp.

Nhã Ái biết không nghe anh, kiểu gì tôi nay cũng bị anh ăn vạ, đòi công bằng cho bằng được.

Trợ lý Hoàng cố tình cúi mặt xuống đất thật sâu, như thể muốn kết hôn với mặt đất luôn. Anh biết ngẩng mặt lên sẽ là 1 sự kiện tàn khốc hủy diệt con mắt người nhìn.

Giám đốc cưng chiều Phu nhân!!!

Cơ hội ngàn năm có 1 mà không dám nhìn, trợ lý Hoàng thật sự rất tiếc a~

“Bảo bối nghĩ xem, sau này sinh con ra rồi, có nên kiếm 1 người giữ trẻ không?” Đại Kỳ thấy vợ ọa vào lòng mình rồi, sung sướng cất giọng sùng sục, dụi mặt vào mái tóc Nhã Ái. Cô thấy anh đặt ra câu hỏi khá kỳ lạ nhưng nghĩ 1 hồi lâu, mới nói: “Ừm...”

Chưa kịp nói hết câu thì trợ lý Hoàng gào lên phản bác: “Không! Tôi không kiêm vú em!”

Nhã Ái bị cắt ngang ánh mắt nhìn trợ lý Hoàng, trong khi Đại Kỳ vui mừng cười ha hả trong lòng, lão ta thấy trợ lý Hoàng tự chui đầu vào rọ, liền ôm Nhã Ái cười cười: “Tôi có nói cậu đâu? Hay là cậu nghi ngờ tôi vậy? À, nhầm chắc cậu thích con nít nên muốn làm phải không, được, cậu đậu ứng cử. Dù sao người quen cũng đỡ hơn người lạ. Phải không tiền bối của bảo bối?”

Rõ ràng Đại Kỳ đang đe dọa ngầm Hoàng Tổ này a~

Trợ lý Hoàng gào khóc đập đá trong tim! Sao mày ngu vậy!! Tại sao lại ăn sáng thiếu muối vậy!!?

Nhã Ái ơi, cứu tôi!!! Tôi không muốn chăm sóc con nít!!! Oa oa oa!!!

“Vâng...” Trợ lý Hoàng bất lực lên tiếng, chột Nhã Ái cắt ngang:

“Không được! Đại Kỳ, anh bắt chẹt người khác vừa phải thôi! Anh ấy phải lo chuyện công ty phụ anh, bây giờ còn phải lo thêm con của chúng ta nữa! Anh ấy sẽ chết mất!”

Trợ lý Hoàng hạnh phúc gào thét trong lòng! Nhã Ái ơi, phải chăng kiếp trước anh đã phải lòng em mà không được đền đáp nên bây giờ em đền đáp cho anh! Ôi Nhã Ái ơi, nếu bây giờ bảo anh làm đầu sai cho em cũng được! Anh yêu em quá Nhã Ái ơi!! Quả là làm tiền bối của em là phúc 3 đời của anh!!!

Hoàng Tổ không hay biết ánh mắt giết người không gợn tay của Đại Kỳ đã thấy được trong mắt anh chàng có gì.

“Bảo bối, em ngồi 1 chỗ chắc chán rồi đúng không? Hay là ra ngoài chơi 1 chút đi, cũng tốt cho con lắm đó!” Anh cười khi nhìn cô, ánh mắt ngay đó trở nên trẻ con. Nhã Ái thấy vậy tưởng anh đã đồng ý, mới gật đầu đi ra ngoài.

Sau khi thấy Nhã Ái khuất bóng, Đại Kỳ nhìn Hoàng Tổ, nghiêm túc nói:

“Chiều hôm nay, anh chuyển công tác sang Thái Bình Dương làm việc cho tôi.”

Trợ lý Hoàng chưa vui được bao lâu đã thống khổ khóc thân mình sao mà nhẹ dữ dội! Có 1 ông sếp đã lạnh lùng đọc tài thì thôi, còn yêu chiều vợ nữa! Trời ơi! Muốn anh sống sao đây!!! Và lại công ty đâu có chi nhánh ở Thái Bình Dương đâu chứ!!!

Phải nói Đại Kỳ không ghen thì thôi, chứ ghen vào rồi thì thật là 3 chấm...

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Đặt tên cho con (1)

“Bảo bối ơi, sau này sinh con ra rồi đặt tên con là gì nà?” Đại Kỳ khi về nhà, tắm rửa ăn uống no nê, liền ăn vạ trên giường, ôm chầm lấy Nhã Ái đang nằm cạnh, thì thầm cười cười, tham lam hôn lên má cô 1 cái.

“Ừ nhỉ, em cũng không biết nữa...Anh nghĩ sao?” Nhã Ái quay người nhìn Đại Kỳ, mỉm cười, đầu dụi vào lồng ngực anh. Đại Kỳ vuốt vuốt tóc cô, rồi bảo cô:

“Họ anh là họ Đại, anh ban đầu định đặt là Đại Bảo, nhưng nghĩ lại, hoàn toàn không hợp. Ừm...Đại Bối...cũng không được...Đại Thần? Đúng rồi! Đại Thần!!” anh như tìm ra được lục địa mới, không quan tâm nét mặt cô nhìn anh bây giờ quái dị đến mức nào...

Đại Boss, anh nghĩ sao đặt tên con là Đại Thần a~

“Em từ chối.” cô tự dưng ôm bụng, động tác bảo vệ con, lắc đầu không chịu. Nhã Ái không chịu cái tên Đại Thần của Đại Kỳ, cô nghĩ tới 2 tên đầu mà anh nói, Đại Bảo nếu là con trai, Đại Bối nếu là con gái, cũng rất được nha! Nhưng mà ghép lại với nhau...Bảo Bối...

...Anh không còn điều gì để nghĩ nữa sao, Đại Kỳ? 99,99999...% là do vợ anh mà đặt ra cái tên này à?

Ai đó bằng hạt đậu trong bụng Nhã Ái khóc thương cho số phận: “Oa oa oa, tôi không muốn cái tên đó a!!!”

Nghĩ tới tương lai của con, thân là mẹ, Nhã Ái đứng dậy khỏi giường, lấy giấy lấy viết ra, ngồi viết 1 hơi tên có chữ Đại phía trước. Đại Kỳ ngồi xôm người nhìn vợ. Anh cũng tự hỏi sao cô lại phản kích tới vậy cơ chứ? Phản kích đến độ tung chăn rồi khỏi anh luôn. Nhã Ái của anh chưa bao giờ như vậy!

Biết trước vậy không nhắc cho rồi...

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Đặt tên cho con (2)

Trợ lý Hoàng đang mặc áo khoác dày chống lạnh đứng ở nơi nào đó của Thái Bình Dương...ngắm cảnh quan đêm đầy sao cực kỳ đẹp. Ở khu nhà trọ kẻ biển thể này, có mơ cũng không được. Cảm giác rất yên bình, cũng thật khoan khoái...cách biệt với thế giới ồn ào náo nhiệt.

Thật xui xẻo mà cũng thật hạnh phúc...

Chợt điện thoại Hoàng Tổ reo lên, anh chàng mở xem thì giật mình, suýt chút ném nó xuống nước cho cá mập xoi tái.

Là của Đại Kỳ đại nhân a~

Anh mới vừa ấn nút “Trả lời” thì bên kia gần như hết hơi hết sức mà gào lên:

“Trợ lý Hoàng! Tên Đại Thần hay hơn đúng không!!?” ai đó đã gào thét inh ỏi, đến độ không cần bật loa vẫn nghe như thùng mùng nhĩ. Trợ lý Hoàng vẫn không hay việc gì đã xảy ra với cái chỗ của Giám đốc, nghe có vẻ rất căng à nha! Hay là chiến tranh đổ máu sau khi anh đi rồi? Haiz..đúng là không ngày nào được yên...

“Giám đốc, xin hãy kể trình tự các sự việc.” Anh cố gắng dùng cái mảnh nghề nghiệp ra nói chuyện, chứ với người ngang như của như Đại Kỳ thì có gào thét chung thì người bị thiệt cũng chẳng phải Đại Boss...

“Đại Kỳ! Anh đừng có quá đáng! Tên của con phải là Đại Toàn!” bên kia í ề phản bác, nghe chất giọng là biết ngay Nhã Ái đang cãi cò với Đại Kỳ. Dù cãi nhau nhưng cô vẫn dùng giọng có chút cứng rắn nói, chứ không trẻ con gào lên như Đại Kỳ.

Thì ra là cái vụ mang thai với đặt tên cho con... Về phương diện này thì Hoàng Tổ có chút kinh nghiệm, anh thở hắt ra 1 hơi, trải qua nhiều chuyện bấy giờ là lúc áp dụng vào thực tiễn.

“Anh quá đáng chỗ nào! Rõ ràng cái tên đó không đẹp chút nào!” Đại Kỳ tức giận đá văng câu nói của Nhã Ái, thân là 1 người cha, anh cũng rất thương cho tương lai của con, nên vất óc suy nghĩ tên cho con. Ai ngờ đã không được còn bị chỉnh sửa.

May mà người nghe máy là Hoàng Tổ, chứ là người khác chắc đã bị cười cho thúi mặt.

“Đại Kỳ, anh đang gọi cho tiền bối đấy à? Đây, chuyện gia đình mình để riêng chúng ta giải quyết. Sao anh lại làm phiền đến Hoàng tiền bối vậy?”

Một câu của Nhã Ái đã nhanh chóng làm sắc mặt Đại Kỳ tệ hơn, vừa ghen vừa bực...còn đầu dây bên kia toát mồ hôi như tắm...

Phu nhân Giám đốc quả là rất can đảm...công nhận rất can đảm...

“Giám...Giám đốc...” Hoàng Tổ chưa kịp nói gì thì điện thoại cắt cái cụp...

Rõ ràng là Đại Kỳ giận rồi.

Chỉ mong đây không phải là phát động chiến tranh toàn cục diện...

Hoàng Tổ chấp 2 tay khăn vãi trời đất.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Cái kết của Đại Kỳ.

“Đây, anh đã nói là Đại Thần nghe hay hơn, sao em cứ thích phản bác anh vậy?” Đại Kỳ không nhin chút nào nói thẳng với Nhã Ái, quả thật anh không hài lòng với cái tên “Đại Toàn”, không hợp 1 chút xíu nào hết! Rõ ràng là “Đại Thần” nghe hay hơn.

Tôi thắc mắc tại sao 2 người đình ninh đó là con trai vậy?

Trước giờ người luôn nhin nhục sau mọi vấn đề của tên trẻ con Đại Kỳ là Nhã Ái, cô có ý thức người lớn hơn 1 chút nên dễ dàng tha thứ cho Đại Kỳ về những vấn đề nhỏ nhặt, nhưng vấn đề lần này là cực lớn! Cô cũng đã thử thì xem tên của con như thế nào bằng giọng dễ nghe nhất, ai ngờ anh đứng phắt dậy từ chối gào thét kịch liệt! Rõ ràng anh gây sự trước!

Quả đúng cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng...

“Thôi được, nếu anh đã nhất quyết là cái tên Đại Thần cho con, em cũng không phản bác gì nữa. Tối lắm rồi, em đi ngủ.” Cô thờ ra 1 hơi cho bình tĩnh lại, rồi ôm lấy cái gối ôm, bước ra khỏi phòng ngủ.

“Đây, em đi đâu!” Đại Kỳ khá hài lòng khi nghe Nhã Ái nói không phản bác. Đương nhiên, cô bao giờ cũng phải nhường nhịn anh! Nhưng khi thấy cô kéo gối ôm ra ngoài phòng ngủ, tự dưng anh thấy ngạc nhiên.

“Nếu anh đã quyết định theo ý kiến của anh, thì cũng có nghĩa lời nói của em không đáng trọng lượng với anh. Em nghĩ cái tên Đại Thần cũng rất hay đấy.” cô bỏ ra phòng khách, tay vô thức xoa cái bụng phẳng là nơi cư trú tạm thời cho đứa con yêu quý của cô. Cuối cùng khuất bóng sau cánh cửa đối diện phòng ngủ của vợ chồng cô.

Đại Kỳ không biết nói gì, nhưng do bản thân quá trẻ con đi, cũng quá tự cao đi, anh không thềm giữ Nhã Ái làm gì.

Nhưng...hồi hận đã muộn màng...

Đại Kỳ có thói quen ôm Nhã Ái và vùi đầu vào tóc cô ngủ, bây giờ cái thân thể mềm mại đầy không còn ở đây nữa, thay vào đó là trống trơn vắng không bóng người. Đại Kỳ nằm xuống, đôi biết bao nhiêu tư thế rồi mà vẫn không ngủ được. Anh phải nằm mở mắt trên giường, mở mắt liên tục không nhắm được.

“Đại Toàn hả...? Xấu xí! Không hợp!” anh tự dưng muốn nhận sai nhưng không chịu cho rằng cô đúng, trẻ con mãi mãi là trẻ con, tư tưởng quá tệ. Vất tay lên trán, anh nghĩ rồi sẽ thiếp đi thôi! Cô không có anh cũng đâu ngủ được đâu!

Xin lỗi nhé, sai lầm, cô ấy giờ đang ôm giấc bên chiếc giường rộng của phòng ngủ dành cho khách kia kia. Nhã Ái không phải trẻ con như anh đâu, Đại Kỳ.

Suốt đêm ấy, anh thức trắng...

Sáng ra, gãi đầu sốt sột đi xuống cầu thang, tương vợ đang làm đồ ăn cho mình, nên anh cũng không ngần ngại mà dậy trễ 1 chút. Đúng như anh nghĩ, quả thực có làm cho anh đồ ăn.

Nhưng tại sao anh thấy buồn quá...Cảnh cô mặc tạp dề, nấu nướng dưới bếp, không ngừng cười: “Đại Kỳ, anh dậy rồi hả, mau mau xuống ăn để còn đi làm nữa.” đầu mất tiêu rồi, bây giờ còn lại cái bàn thức ăn đầy đủ lạnh ngắt mà không có bóng vợ...

Tự dưng anh...tự hỏi bản thân đã làm sai thật sao?

Đại Kỳ lại gần bàn ăn mới thấy có tờ giấy viết đề trên bàn, anh vội mở ra xem, rồi cả người như đứa trẻ bị bỏ rơi, đôi mắt buồn thăm thẳm..

Tờ giấy trắng tinh...Nhã Ái giận anh thật rồi.

P/s: cho các mem nào không hiểu dòng cuối, tức là 1 cách để nói rằng: “Em không muốn nói gì với anh nữa.” của Nhã Ái nhé.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Nhớ lại đi!

Nhã Ái về nhà mẹ, không phải cô tức giận Đại Kỳ rồi chạy về mách mẹ, mà do cô muốn hỏi mẹ ý kiến xem tên “Đại Thần” nó có thể giúp gì được trong tương lai con cô, người như cô chỉ muốn biết ý nghĩa của cái tên đó thôi. Nếu nó không hợp, cô nghĩ sẽ lựa ngày bàn lại với Đại Kỳ. Sáng nay cô đã làm đồ ăn cho anh, nghĩ ngờ anh cũng như thường ngày dậy trễ nên sợ đồ ăn bị lạnh, anh ăn không ngon. Định là ghi vào giấy đề nhắc anh hâm lại trước khi ăn.

Nhưng mà nghĩ lại, lời nói của cô không có giá trị lớn lao, nghĩ rằng anh có thể lo được, nên chuẩn bị quần áo rồi đi luôn. Cũng muốn đi để anh có thời gian mà nghĩ lại cho xứng cái tên, cũng muốn ích kỷ để bản thân hết bức dọc trong người. Đương nhiên là cô phải bức rồi! Làm sao không giận được cơ chứ! Tội qua cô gần như khóc thút thít, nhưng nghĩ lại không nên chút nào.

Vợ chồng gây nhau là chuyện thường, 1 người gây 1 người nhịn là tốt nhất.

Cuối cùng về nhà mẹ, cô lại quên khuấy mất việc hỏi tên cho con.

Còn về phía Đại Boss...

“A lô, Tổng Hoa, vợ tôi có ở chỗ cô không? Không à? Được rồi!” Đại Kỳ hết sức nhớ vợ, tuy nhiên không nghĩ tới phương diện vợ đã về nhà mẹ vì anh cứ đinh ninh cô là người vợ rất cứng rắn, không vì chuyện này mà về nhà mẹ làm inh ỏi củ tỏi lên. Anh đã hỏi tất cả nhà bè bạn của cô, không có cô ở đó.

Hoàng Tô đang yên lành bên Thái Bình Dương cũng bị gọi phải chạy về lạ để phụ anh tìm giúp.

“Giám đốc, chuyện gì xảy ra thế ạ?” Hoàng Tô ôm máy điện thoại gọi hết nhân viên công ty xem có ai rộng lòng giúp đỡ Nhã Ái bỏ chồng đi không? Ai mà tốt phước như vậy chắc chắn sẽ được sống cùng anh tại bờ biển Thái Bình Dương.

Đại Kỳ đem mọi chuyện nói cho Hoàng Tô nghe, trợ lý này nghe rất chăm chú, sắc mặt cũng thay đổi ít nhiều. Cho đến khi Đại Kỳ dứt lời, thì trợ lý Hoàng chợt lăm bầm:

“Giám đốc, không phải chữ Toàn nghe rất ổn sao?”

“Ổn chỗ nào?” Đại Kỳ bức dọc gắt lại, sao ai cũng nói rằng chữ Toàn của Nhã Ái là tốt chứ?

“Công ty chúng ta lãnh từ thời Chủ tịch Kì năm 23 tuổi, đến lúc này là cháu của chủ tịch Kì lên nhậm chức đến nay đã 16 năm rông. Thay tên cũng rất nhiều, Chủ tịch Kì trước đây chọn khá nhiều cái tên cho công ty, chẳng lẽ Giám đốc không nhớ?” Trợ lý Hoàng đọc nhiều qua các thể hệ người đứng đầu, bởi vì rất có ích cho công việc, nếu không may giao tiếp hoặc gặp mặt, cũng biết vai vế mà chào hỏi, đó cũng là cách để leo lên chức trợ lý của anh.

“Chuyện đó thì liên quan gì đến công ty?” Đại Kỳ cũng biết việc này, không hiểu nên nhăn mặt hỏi lại.

“Có 1 cái tên Chủ tịch đã phải họp Hội đồng để đổi, không bị trùng lặp với công ty khác, lúc đó Giám đốc mới nhậm chức, chẳng lẽ Giám đốc không nhớ thật sao?” Trợ lý Hoàng nghi ngờ, hồi trước Đại Kỳ nhậm chức cũng vừa lúc anh từ chiếc ghế nhân viên bình thường thăng chức trợ lý riêng cho Đại Kỳ.

“À...cái tên Toàn Thanh ấy à? Thì sao?” Càng nhắc Đại Kỳ càng nhớ về quá khứ, nhưng vẫn không hiểu ý của trợ lý Hoàng nói là gì.

“Tôi không nhớ lắm, nhưng lần đó Phu nhân cũng được đến đây, tôi thấy Giám đốc đã không ngừng nói chuyện với Phu nhân. À, tôi không có ý định nghe lén, nhưng tôi nhớ khá rõ Giám đốc quá vui mừng vì được thăng chức nên báo với Phu nhân là cái gì mà sau này có con bắt buộc phải đặt tên có chữ Toàn hoặc chữ Thanh...Tôi nghĩ Giám đốc quên nhưng tôi thì nhớ rất rõ đó.”

Hoàng Tổ không bao giờ nói dối Đại Kỳ, nên khi ngẩng mặt lên nhìn mặt...

Đại Kỳ hai con mắt như thể đèn xe hơi, miệng há hốc, giống như đã nhớ được bản thân mình thật sự đã quên chuyện đó...Hình như đó là lần anh với cô phải bàn chắc chắn có công ăn việc làm rồi mới có con...Sao mà anh có thể quên sự kiện trọng đại đó chứ?

Thảo nào lúc đó Nhã Ái phải cãi cò với anh, từ đầu chí cuối hoàn toàn do Đại Kỳ anh mà ra...

...

Hoàng Tổ toát mồ hôi hột: “Giám đốc...không đùa đấy chứ...thật sự quên rồi sao...?”

Đại Kỳ gào thét tâm can, tốc độ tìm vợ phải tăng lên lv max!!!

Phải đi xin lỗi Nhã Ái bảo bồi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Hay là làm hòa nhé?

Thăm nhà mẹ xong, Nhã Ái có nói cho mọi người ở nhà biết mình có thai, làm người thân 1 phen nháo nhào. Mẹ cô bảo đang có thai nên ở nhà, đại đột gì mà lên tới đây? Cô chỉ cười qua loa, sẵn tiện hỏi tên cho con. Mẹ cô nghĩ cái tên “Đại Toàn” của cô nghe hay hơn, nhưng vì cưng chiều con rể, nên cũng cân nhắc cái tên kì cục của con rể đề ra.

Cuối cùng, cô phải bỏ qua những lời mời mọc nghỉ ngơi ở nhà mẹ để về nhà nấu cơm cho Đại Kỳ ăn.

Cho đến khi, cô về nhà, thì thấy giày của Đại Kỳ vứt lung tung trên sàn, cả vạt nằm trên sofa, còn anh thì đang nằm bất động trên sàn nhà kê đó là chai rượu nặng. Nhã Ái thấy vậy hốt hoảng chạy lại đỡ chồng, may mà anh còn thở, cô liền gọi anh dậy: “Đại Kỳ! Đại Kỳ! Anh dậy đi!”

Đôi mắt lờ mờ mờ, thấy người trước mặt lo lắng, anh liền mở to mắt xem mình có thật đang mơ không. Thấy hơi ẩm từ lòng bàn tay cô, mới biết mình không nằm mơ. Ngồi sững người nhìn Nhã Ái chăm chăm làm cô càng thêm lo lắng.

“Đại Kỳ, anh có sao không? Có thấy chóng mặt không? Sao lại uống rượu thế này?”

“Bảo...bảo bồi!”

Đại Kỳ ôm chặt Nhã Ái, người tỏa ra hơi rượu nồng nặc, anh phát hiện mùi rượu có thể làm con của anh và cô khó chịu, nên ngay đó bỏ tay ra. Nhã Ái trước mặt về nhà bình an vô sự, anh cảm thấy mừng hơn việc có 1 đồng vàng. Cuối cùng, không nhìn được nữa, anh quỳ thẳng trên sàn nhà, cúi đầu tạ tội với vợ: “Bảo bồi! Anh xin lỗi! Bảo bồi muốn đặt tên kiểu gì cũng được! Anh đều đồng ý! Bảo bồi đừng giận anh nữa! Vâng bảo bồi...anh...anh không chịu nổi!”

“Đại Kỳ, ngồi dậy, ngồi dậy! Đừng như thế! Em có giận gì đâu. Sau này đừng uống rượu nữa nhé, hại sức khỏe lắm.” cô yêu thương nhìn thân xác tàn tạ của anh, mới đi nửa ngày, anh không ai chăm lo đã bê bết thế này, làm tim cô có chút giằng xé đau đớn.

“Bảo bồi! Là anh có lỗi với bảo bồi! Bảo bồi đừng giận anh nha! Bảo bồi muốn sao cũng được, đừng rời khỏi anh!” Đại Kỳ vứt bỏ con người lạnh lùng của công ty, hết 1 đứa trẻ nín nịu áo vợ, nhăn mặt cầu xin. Nói thật, vắng Nhã Ái, anh thấy cuộc sống vô vị cùng cực. Khi về nhà, không thấy cô đứng bếp như mọi hôm, gian nhà lạnh lẽo, rộn cả xương sống. Cô đi mà để cả điện thoại ở nhà, làm sao anh không lo được cơ chứ? Nhưng anh đã gắng hết

sức tìm cô, cuối cùng..

“Đại Kỳ...chúng ta đừng gây nhau về cái tên này nữa...em mới vừa nghĩ ra 1 cái tên khác, chung với nhau. Là Đại Thần Toàn nếu là con trai, còn lại là Đại Thần Thanh nếu là con gái. Có được không?”

Nghe vậy, anh gật đầu lia lịa.

Cuối cùng họ cũng đã làm hòa...

Ai đó trong bụng cô nhăn mặt nghĩ thầm:

“Xấu quắc!”

P/s: cái đứa này -_- mi có tin ta cho mẹ mi sảy thai 1 cái là mi tèo luôn không? Ở đó được voi đòi tiền! Mi nên nhớ mi mới bằng “hạt đậu” 2 tháng tuổi nhé đồ khó tánh!

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Thật sự là không thấy quái lạ sao?

“Giám đốc à, tôi nghĩ việc này không hay đâu, Phu nhân mà biết thì sẽ buồn lắm đó.” Hoàng Tổ thờ dãi nhìn Đại Kỳ đang hí hục làm chuyện gì đó.

“Tôi còn cách nào khác? Cậu nói thử tôi nghe?” Đại Kỳ thấy Hoàng Tổ phàn nàn, đưa mắt liếc xéo, khiến trợ lý Hoàng ngậm miệng, không dám nói gì hơn.

À...e hèm, tuy là sau 1 cuộc cãi vã, 2 người nào đó đã làm hòa, tuy nhiên về cục cưng trong bụng của Nhã Ái làm Hoàng Tổ không lúc nào yên. Bắt đầu từ 2 tháng này, cô thêm ăn, ăn vào thì buồn nôn muốn ọc hết ra, đáng người không giống các bà mẹ mang bầu mà ngày càng ốm đi. Đại Kỳ thương vợ, rất lo cho vợ, ngày nào cũng phải chứng kiến cô chịu khổ khi mang thai, anh hận sao những việc đó không để anh gánh mà để Nhã Ái gánh? Và lại cục cưng anh càng ngày càng lớn, cái bụng của Nhã Ái cũng ngày càng to. Nhã Ái đi đứng, ăn mặc cũng phải khó khăn họa hoằn.

Điều đó làm Đại Kỳ thấy mình thật vô dụng. (= _ = khỏi nói, vô dụng ngay từ đầu rồi.)

Bây giờ, Đại Kỳ cùng Hoàng Tổ đang đi mua quần áo, tã lót và đồ chơi cho em bé. Hoàng Tổ không hiểu tại sao người bị dắt đi lại là mình. Mà cũng phải thôi, Nhã Ái bây giờ phải nằm nghỉ ở nhà, Đại Kỳ phải gọi Tổng Hoa đến chăm sóc cô, khéo Nhã Ái lại đòi này đòi kia mà không được đáp ứng.

Cơ mà...hắn quá là kỳ cục....

Bao nhiêu ánh mắt người nhìn đều chia vào 2 người đàn ông mua đồ em bé, không phải nói ánh mắt đó quá mức biến thái đi. Chẳng hiểu sao Đại Kỳ chịu được, Hoàng Tổ lại không. Thử nghĩ 2 người đàn ông rủ nhau đi mua đồ cho em bé, nếu 2 người cùng có con thì quá là trùng hợp đi, nếu 2 người có gian tình thì chị em hủ nữ sẽ tập trung hết lại để coi...

Chắc chắn Đại Kỳ không nhận ra a~ Không nhận ra mọi người đang xem xét anh là công hay thụ a~

“Giám...Giám đốc, anh không thấy ánh mắt biến thái của mọi người sao?” Hoàng Tổ nhìn xung quanh giúp Đại Kỳ, quả rất nhiều người bị thu hút bởi vẻ lịch lãm của Đại Kỳ.

“Trợ lý Hoàng, anh còn nói nữa, tôi chuyển anh ra Bắc cực công tác.” Đại Kỳ nhìn chằm chằm bình sữa cho em bé, ngăn gọn 1 câu.

“Dạ, không nói nữa.” Hoàng Tổ cúi đầu rầm rập nghe theo.

Cuối cùng chọn xong, trở về nhà, Nhã Ái cũng vừa về, trên tay cũng là đồ cho em bé -_-...

Đại Kỳ không nói không rằng chuyển công tác Hoàng Tổ sang Bắc cực.

“Lần này tôi làm sai cái gì...Trời ơi...con muốn chết cho rồi...”

P/s: về phần công hay thụ, mời các hủ nữ nói, nếu ở đây không có hủ nữ, mị sẽ định nghĩa cho.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Đến rồi!

Chín tháng mười ngày chờ mong, cuối cùng cũng là ngày Nhã Ái sinh cực cưng ra đời.

Nơi bệnh viện, cô túm lấy vạt áo Đại Kỷ gào hét, đau đớn dữ dội. Anh nắm lấy tay cô, chạy theo những chiếc bánh xe đưa vợ vào phòng sanh. Thấy Nhã Ái đau đến khòe mắt trào những giọt lệ, Đại kỷ không biết làm sao nắm chặt lấy tay cô:

“Bảo bối, không sao! Có anh ở đây! Bảo bối! Có anh ở đây! Đừng lo, có anh ở đây!”

“AAA!” cô không nói được gì ngoài đau đớn đến khóc la, hơi sức cũng không còn mà thờ.

“Làm phiền anh đứng ngoài đây.” 1 cô y tá cản bước chân anh, Đại Kỷ thấy Nhã Ái vẫn nắm chặt lấy tay anh, liền xoa dịu cô: “Anh còn ở đây, với em.”

Nói xong, Nhã Ái mới buông tay anh ra, những giọt nước mắt tràn xuống, cô nghiêng rằng chịu đựng hết mức có thể.

Tuy là nói thế, nhưng khi thấy Nhã Ái khuất bóng, tay Đại Kỷ run cầm cập lên, anh ngã phịch xuống ghế, hai tay che mặt. Anh không bình tĩnh được. Anh lo quá! Rất lo! Sự lo lắng dâng cao thành sự sợ hãi tột độ. Anh hào hứng cũng có, mong chờ cũng có, lo lắng và sợ hãi cũng có. Ai nói người chồng như anh chỉ cần thành thoi là được bé 1 đứa trẻ nhỏ xíu trên tay? Ai nói, hả? Anh rất lo sợ! Sự lo sợ này là lo cho vợ, cho con, là sự sợ hãi, mặc dù Nhã Ái sinh con và mang thai rất bình thường cũng rất tốt, nhưng Đại Kỷ vẫn không ngừng lo lắng. Những suy nghĩ tích cực phải trấn an những suy nghĩ tiêu cực trong anh.

Tuy nhiên, anh vẫn không thể nào thờ nổi, trái tim đập không biết nhịp, thần kinh căng, còn hơn việc đứng trước ngàn lưỡi dao.

Chàng trai trẻ này đúng là lo xa quá rồi = _ =...

“Đại Boss, Tiểu Ái sao rồi?” Tổng Hoa nghe bạn thân sắp sinh, liền ba chân bốn cẳng chạy vào bệnh viện nổi tiếng uy tín và giỏi nhất của quận, vì biết kiểu gì Đại Kỷ không cho phép Nhã Ái hạ sinh ở nơi không có uy tín, nhờ có vấn đề gì rồi sao? Thấy Tổng Hoa, Đại Kỷ mở miệng:

“Cô ấy rất đau đớn, tôi không biết phải làm sao hết...” Mặc dù trên mạng đã nói phụ nữ khi sinh sẽ có chút đau, nhưng anh không ngờ cô thống khổ đến nổi nước mắt đầm đìa. Đại Kỷ đúng là không thể tin được bài viết nào trên mạng nữa, xạo sự! Quá mức xạo sự! Một chút gì chứ! Đau gần chết ở đó mà 1 chút!

“Đừng lo.” Tổng Hoa vỗ lên vai Đại Kỷ, trấn an tinh thần.

Cuối cùng Hoàng Tổ bị gọi phải trở về lo giúp anh mấy chuyện ở công ty, cho đến khi Nhã Ái an toàn sanh đứa trẻ xong.

Cầu trời, cho mẹ tròn con vuông!

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Đại Thần Toàn

Mười hai tiếng đồng hồ chờ đợi, Đại Kỷ nguyên đêm không về nhà, không ngủ, lo lắng đi đi lại lại, cứ nhìn mãi vào phòng hộ sinh, những tiếng la hét của Nhã Ái khá nhỏ, tuy vậy cứ đâm vào tâm can anh như dùi đâm rạch 1 nhát thật sâu. Nếu cho phép, anh muốn lãnh hết sự đau đớn của Nhã Ái, chứ anh không thể nào trơ mắt nhìn cô phải chịu khổ 1 mình.

Nhưng bây giờ anh phải đứng ngoài đợi vợ.

Tổng Hoa cũng không ngờ sinh con lại lâu đến thế. Cô thân là bạn tri kỷ của Nhã Ái nên ở lại đợi xong xuôi mới chịu về.

“Ai là người nhà của...” Bác sỹ bước ra, chưa kịp nói gì, thì Đại Kỷ đã đứng dậy:

“Là tôi”

“À, thật chúc mừng anh, là bé trai cực kỳ kháu khỉnh!” Bác sỹ nữ vỗ vai anh, tươi cười nói.

Lúc này, khòe môi anh nhếch lên, thật sự nỗi lo đã được dẹp, đứa trẻ ra đời hoàn toàn ổn! Trời ơi, còn gì vui hơn nữa cơ chứ? Anh nắm lấy 2 vai vị bác sỹ nữ, ním cười hỏi: “Giờ tôi vào đó được không? Có được không?” Biết là anh rất rất rất muốn gặp vợ cùng con, tuy nhiên, nhìn đôi mắt gấu trúc của

anh, bác sỹ lắc đầu không cho phép. Tình trạng của anh bây giờ rất có thể làm ảnh hưởng đến cục cưng của anh. Đại Kỷ cũng nghe lời bác sỹ, chỉ vào thăm vợ.

Khoảng nửa tiếng sau, anh mới vào được.

Thấy Nhã Ái một mình nằm trên giường bệnh, Đại Kỷ nắm lấy tay cô, thấy hơi thờ quen thuộc, Nhã Ái mở mắt nhìn thì Đại Kỷ, cô mỉm cười, cất giọng rần rời mà cô đã dùng hết sức để nói:

“Cục cưng đã ra đời mạnh khỏe, sao anh lại trông ốm yếu thế?”

“Bảo bối, bây giờ bảo bối thêm gì? Nói anh đi! Anh sẽ mua cho bảo bối? Hay bảo bối muốn nghỉ ngơi? Vậy anh ra ngoài nhé?” Đại Kỷ lo lắng nhìn Nhã Ái, anh thương cho cô lắm. Tại anh muốn có con mà hành hạ cô khổ thế này...Ai ngờ được, Nhã Ái rơi nước mắt, thì thầm:

“Em rất hạnh phúc. Đại Kỷ, em rất hạnh phúc...Cảm ơn anh, thật cảm ơn anh...”

Hai người nắm tay nhìn nhau, mỉm cười.

Mà không biết Tổng Hoa đang nhìn chằm chằm, hận không thể nào dờ mắt khỏi cái cảnh phim Hàn Quốc làm trái tim cô đơ của cô gào lên: “Tôi muốn có chồng!”...

Thật 3 chấm a~

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Hoàng Tổ bị lột mắt xanh a~

“Giám đốc, chừng nào ngài về? Vâng, tôi đã lo xong việc rồi. Vâng! Rõ rồi ạ!” Hoàng Tổ gọi điện báo cáo cho Đại Kỷ chuyện công ty vẫn ổn, dù mệt mỏi nhưng cuối cùng ở hiền gặp lành, Đại Kỷ cho phép về nhà nghỉ ngơi là phước của anh.

“Ừm...khoảng giờ chiều sẽ phải họp nữa, không biết Giám đốc có biết không?” Hoàng Tổ lẩm nhẩm xem lại lịch trình cho Đại Kỷ, vừa đi vừa viết chi chít vào giấy, chợt dừng phải vai của 1 người đi hướng ngược lại, Hoàng Tổ vội vã ngẩng đầu lên, mỉm cười nghề nghiệp:

“Thật xin lỗi, tôi sơ suất quá.”

Chợt thấy đó là 1 người đàn ông cao to, khuôn mặt khá điển trai, ai mà không biết đây là vị Chủ tịch Kì Bách đã ngồi ghế suốt 16 năm trời cơ chứ. Tuy nhiên hiếm gặp thật a~ Khi gặp rồi chắc chắn sẽ không bao giờ quên được vẻ đẹp trai ngàn năm có 1 này a~

Trợ lý Hoàng nhận ra khuôn mặt này, lời nói càng cẩn trọng, cúi đầu chào 1 cái rồi mới bỏ đi.

“Chủ tịch, chúng ta đi tiếp thôi ạ.” thư ký đứng kề bên Chủ tịch nhỏ nhẹ lên tiếng.

“Chàng trai đó là người của Đại Giám đốc à?” Vị Chủ tịch kia mở miệng hỏi, có vẻ rất lãnh đạm.

“Là trợ lý Hoàng Tổ của Giám đốc Đại Kỷ, anh ấy đã làm việc cho công ty khoảng 4 năm nay rồi ạ.”

“Thật tốt.” Chỉ ngắn gọn 2 từ, rồi Kì Bách tiếp tục đi.

Hoàng Tổ à...anh lột mắt xanh Chủ tịch rồi a~ Chắc chắn sẽ bị hành còn hơn con giòi a~

Thư ký đi sau khúc khích cười thầm, cuối cùng đã có người thay cô làm việc nữa a~ Thật hạnh phúc! Quá hạnh phúc.

P/s: Tui ngửi được mùi đam mỹ. Nhất là Mật Than phúc hắc Công với Ôn nhu Thụ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Tai họa hay JQ?

Nếu nói cặp vợ chồng chồng họ Đại kia xôm tụ hạnh phúc thì bây giờ tên Trợ lý Hoàng lại như người bị lãng trí xử từ a~ Không, thậm chí còn tệ hơn bị lãng trí, tệ hơn từ mã phanh thây nữa a~

Khi mà tối qua sáng đến thì gặp 1 bó hoa trong phòng làm việc của mình...mà điều đáng nói hơn nữa, Chủ tịch hôm qua cũng có mặt ở đây a~

“Chào Chủ tịch, buổi sáng đẹp trời. Ngài muốn uống gì?” Thấy Đại Kỳ chưa tới, hẳn là bề bộn việc con mới sinh nên dời ngày đi làm nữa rồi. Hoàng Tổ thân đơn độc đối phó với Chủ tịch trẻ thân chinh xuống phòng làm việc của Đại Kỳ a~

Nghĩ rằng bó hoa đó là do ai đó tặng Đại Kỳ nên anh không dám mó tới, chỉ dám nhìn, đúng là sắc sỡ không ý niệm a~ Hoa hồng, hoa tulip hoa gì gì đó dón vào 1 cục bụi chà bá! Chắc chắn bó hoa này không rẻ tiền a~ Nhắm cũng phải mua được một chiếc bốn bánh hạng sang.

Làm 1 tách trà cho Chủ tịch, Hoàng Tổ không dám ngồi, chỉ dám đứng, chờ lệnh.

“Ngồi đi.” Kì Bách hướng tới chiếc sofa đối diện, cho phép Hoàng Tổ ngồi. Nghe vậy, anh mới dám ngồi xuống. “Tôi thích em, muốn theo đuổi.”

Đang định ngồi xuống thì Hoàng Tổ trượt chân té xuống cái phịch, đôi mắt mở to, cái miệng hết cười được, thay vào đó là há hốc mồm ngạc nhiên. Thấy bản thân hơi quá đà, anh chỉnh chu quần áo đứng dậy, rồi vẫn mỉm cười ngồi đối diện, không né tránh ánh nhìn thăm dò của vị Chủ tịch.

“Chủ tịch, không biết hôm nay ngài thân chinh tới nơi này để làm gì?” Hoàng Tổ cười nghiêm túc hỏi, coi như Chủ tịch đang làm gì đó khá khác biệt đi, chuyện đó không liên quan tới anh, nhưng Kì Bách nghe xong, mở miệng chắc chắn 1 câu:

“Đừng giả vờ. Tôi muốn theo đuổi em. Bó hoa đó là cho em, còn nữa, được nhận chứ không được vứt.” Kì Bách ngắn gọn vài câu rồi bỏ tách trà xuống, đứng dậy đi ra ngoài.

Hoàng Tổ chết ngồi ở sofa...

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Muốn thì chiều

“Giám đốc!! Tôi muốn chuyển sang Ai Cập hay Bắc Cực hay Châu Phi gì đó! Làm ơn! Giám đốc!!!” Đại Kỳ thấy điện thoại thì bật máy lên, chưa kịp gì hết thì giọng bên kia vọt vô-lum lên hết mức gào thét, khiến Nhã Ái đang ăn cháo suýt chút giật mình phun ra.

“Chuyển chỗ hả? Ừm...cũng được.” Đại Kỳ ngẫm nghĩ 1 hồi, rồi mở miệng đồng ý không hề suy tính gì nhiều. Cũng chẳng hỏi tại sao anh chàng đột ngột muốn bỏ chạy khỏi công ty, thậm chí nơi mà Hoàng Tổ nói là rất xa nữa kia.

Hoàng Tổ là đang chạy trốn vị Kì Bách chủ tịch, không nói chắc không ai biết, công ty bây giờ rất náo loạn, Hoàng Tổ khi không được Chủ tịch Kì mời đi ăn, mời đi uống, tặng hoa tặng quà các thứ...Điều tệ nhất là cứ 5 phút ngẩng đầu lên sẽ thấy Kì Bách đi ngang phòng làm việc. Tâm trạng Hoàng Tổ cực kỳ không ổn, đã vậy còn bị tra tấn tinh thần. Biết cãi lời Chủ tịch có thể làm hư hại đến thăng quan tiến chức và cái ghế trợ lý của mình, Hoàng Tổ không dám nói gì nhiều.

“Giám đốc, vậy tôi chuyển đi đâu ạ?” cuộc nói chuyện này là Hoàng Tổ phải gọi lên.

Đại Kỳ nói ngắn gọn mấy từ, rồi cúp máy ngay lập tức. Quay sang Nhã Ái, thấy cô lo lắng nhìn anh chăm chăm, anh cười: “Bảo bối, cháo không ngon?”

“Không, chỉ là em tò mò anh chuyển Hoàng tiền bối đi đâu vậy?”

“À...nơi đó là...”

Phòng làm việc của Chủ tịch..

“KHÔNG!!!” Hoàng Tổ gần như gào lên khi Đại Kỳ lạnh lùng vứt anh vào cái chỗ cấm kỵ nhất.

Tưởng anh cho chuyển đi đâu hay ho lắm, ai mà ngờ chọt ngay cái chỗ của Kì Bách ngày ngày làm việc chứ? Điều đáng nói nữa là phải ngồi kê bên Chủ tịch làm việc!! Bàn ghế gì chuyển vào đây hết rồi!!!

Trời ơi, Hoàng Tổ tôi đã làm gì sai!?!

Tội anh, chắc tới chết cũng không yên a~

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Khắc tinh Hào Trạch Quan

“Tớ quyết định rồi!” Tự dưng hôm nay Tống Hoa bùng bùng khí thế, một chân đạp xuống đất một chân đạp lên ghế, đôi mắt tóe lửa gào thét.

“Hừm?” Nhã Ái đang vá chiếc khăn tay cũng phải dừng lại, ngẩng đầu hỏi. “Quyết định gì?”

“Tớ sẽ kiếm chồng!” Phương châm sống tự do tự tại không ngăn ngại rất phù hợp với cô gái mạnh mẽ Tống Hoa này. Cô đã chịu đủ cái cảnh nhìn vợ chồng nhà họ Đại kết hôn rồi có con 1 cách nhanh chóng rồi. Thử nghĩ, cô là bạn của Tiểu Ái. Mà Tiểu Ái của cô giờ đã có chồng, sinh con mà cô vẫn dậm chân tại chỗ! Ô nhục! Không được! Phải có chồng!

“Nhưng trước giờ cậu luôn “trâu đi tìm cọc” mà nhĩ?” Nhã Ái cười khế, lắc đầu hỏi lại.

“Đội tới đó là tớ mọc râu rồi! Tiểu Ái, cậu xem có ai được thì làm bà mối cho tớ đi! Tớ sắp chết vì ế rồi này!” Tống Hoa hết sức đau khổ nắm 2 vai bạn thân, cảm giác nước mắt tràn bờ đê. Thân con gái như cô làm sao chịu nổi trước cái việc vợ chồng họ Đại này liên tục yêu thương trước mắt cơ chứ!?

Nhã Ái cũng hiểu cho Tống Hoa, chưa kịp mở miệng thì ai đó đã nhếch mồm xen vào: “Ai mà thêm lấy 1 đứa con gái mang tính nết của con trai chứ?”

Khỏi nói cũng biết đó là ai, vóc người cao gầy, ngũ quan ổn định, mái tóc màu nâu vàng do nhuộm.

“A! Trạch Quan! Là cậu, Hào Trạch Quan đúng không?” Nhã Ái bất ngờ che miệng. Rất bất ngờ a~ Trạch Quan trước đây là bạn thân thường đi chung với nhóm cô, ấn tượng ban đầu rất tốt, là người trọng nghĩa khí, dần dần thành quen, cái con người trọng nghĩa khí này mồm miệng dẻo, lại sát gái, đi đâu cũng có gái bám theo.

Sau khi ra trường Trạch Quan leo lên được chiếc ghế ca sĩ kiêm diễn viên luôn nha! Bây giờ rất nổi tiếng nha!

Không ngờ cũng có ngày được gặp lại, đúng là Trái Đất tròn a~

“Là thằng nào?” Đại Kỳ ra ngoài mua đồ ăn cho vợ, không ngờ nghe giọng bảo bối yêu quý nhắc tên thằng cha nào đó không quen biết. Thật sự bức dọc đập người đang đứng ngay cửa ra 1 bên, hùng hổ xông vào.

“Oa, chồng cậu đây sao?” Trạch Quan kíp né, mỉm cười nhìn tên trẻ con Đại Kỳ, rồi 3 giây sau mới nhận ra...

“Đại Boss!” Trạch Quan che miệng để không gào lên bất ngờ.

“Hả?” Hai người con gái trong phòng bệnh ngạc nhiên không nói gì, không hiểu sao thêm cha già Đại Kỳ cũng không biết Trạch Quan.

Là chưa kể, công ty Đại Kỳ kèm 3 mảng: kẹo, nước hoa và nghệ thuật. Riêng về mảng nghệ thuật đó là sự triển vọng của các ca sĩ, về cái này Đại Kỳ chỉ nắm 1 phần nhỏ, còn lại là do Kì Bách giám sát. Trạch Quan là 1 ca sĩ nằm trong công ty, cũng biết Giám đốc công ty là ai. Nghe nói là người cao cao tại thượng, người người bái phục, cốt cách khác Chủ tịch là bao: lạnh lùng và hấp dẫn.

Tuy nhiên vì Đại Kỳ nắm 1 phần nhỏ nên chỉ biết sơ sài về mảng nghệ thuật a~ Không biết luôn cả nhân viên về mảng đó a~

“Tôi là Hào Trạch Quan, làm mảng nghệ thuật, chào Đại Boss!” Trạch Quan hết sức cung kính cái vị này, cái vị này không ngờ lại là chồng Nhã Ái - bạn thân của anh - nếu xem xét kỹ, anh có thể suy xét có lợi cho bản thân a~

(Hoàng Tổ: Sao tôi chưa bao giờ được may mắn như vậy a?)

(Au: Vì anh ngu a~)

Và sẵn tiết lộ mọi người biết luôn, Tống Hoa muốn có chồng dữ dội, nguyên nhân chính là do tên Trạch Quan này gây ra a~

Tui hết ý tưởng rồi a~ Chap sau mina muốn tôi viết về cặp nào a~? Hóng cmt!

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Khi Kì Bách phân tích sự thiếu logic

“Giám đốc, tài liệu này tôi hoàn thành xong rồi...À, xin lỗi, tôi cứ nhầm...” Hoàng Tổ đang ngồi kế bên Kì Bách làm việc, vì quá chăm chú nên quên mất người kế bên không phải Đại Kỳ. Anh đã cố gắng xem như Kì Bách là không khí mà làm việc, không ngờ quên khuấy mất.

“Chủ tịch, doanh thu về phía nước hoa rất tốt, nhất là mặt hàng mới của chúng ta rất được ưa chuộng, con số tăng từ 15% lên 15,5%, điều này chứng tỏ thị trường đã rộng mở mặt hàng này...” Khi nhắc tới công việc, Hoàng Tổ là người nói huyên thuyên không ngừng, tuy nhiên từng câu chữ rất logic, thêm cách trình bày của anh, hẳn là tiền đồ rộng mở.

“Tốt lắm, có vẻ Giám đốc Đại rất chú tâm tới mảng này.” Kì Bách bỏ viết xuống, nghe cho hết rồi mới gật đầu đồng ý, cũng như Hoàng Tổ, Kì Bách là người đam mê công việc, và lại anh cũng rất thích cách trình bày giảng giải của Hoàng Tổ ta, tệ hơn Đại Kỳ 1 chút là vì thiếu cứng rắn trong lời nói.

Nếu nói về vấn đề Đại Kỳ trình bày, thì người được nghe sẽ cảm thấy như núi cao sừng sững, không cãi lại được. Còn Hoàng Tổ thì là dòng nước, trung hòa được con người, để người ta cảm thấy dễ chịu.

Kì Bách rất vui vì có 2 nhân tài như vậy trong chiếc ghế công ty.

“Trợ lý Hoàng, lại đây.” Kì Bách click vào 1 cửa sổ trên máy tính, gọi Hoàng Tổ lại gần, sau khi thấy Hoàng Tổ ngoan ngoãn lại gần, cái tên “Mặt Than” cũng tận dụng hết thời cơ áp sát. Kì Bách nhìn về ngoài lạnh lùng ưu tư mà thủ đoạn là ngây thơ, vô số tội.

“Chỗ này, em tính sai rồi.” Kì Bách thấy mái tóc Hoàng Tổ có chút dịch đi, như thể tránh anh, mới đưa con số tính trên máy tính cho Hoàng Tổ xem. “Tôi đã tính lại cho em.”

“Trời ơi!” Hoàng Tổ giật mình, quả thật so sánh 2 kết quả là 1 trời 1 vực. Mà đó lại là doanh thu của công ty về mảng nước hoa, Hoàng Tổ đi sai 1 cái là coi như bỏ luôn! May mà Kì Bách kịp xem lại, chỉnh nhanh chóng. “Thật xin lỗi! Chủ tịch, tôi sơ suất quá!”

“Một bước nhầm của em gần như làm ảnh hưởng xấu đến công ty, thân là 1 trợ lý như em, phải biết chỉnh sửa những điều đó trở nên tốt đi. Tôi sẽ không chấp nhận có bất kỳ sai sót nào xuất hiện lần thứ 2 trong bản báo cáo doanh thu này.” Cái khó tánh của tên Kì Bách trỗi dậy, nhử mi tâm giận dữ quở trách Hoàng Tổ hết mức có thể. Ai nói thích là có thể bỏ qua tất cả, công tư phân minh, không có chuyện phạm sai lầm mà được tha thứ dễ dàng.

“Vâng, tôi đã hiểu!” Hoàng Tổ thích kiểu người như thế này, rất rạch ròi, công việc là công việc, sai thì phải sửa, không phải dễ dàng bỏ qua. Nói xong, Hoàng Tổ lập tức đi lấy laptop của mình. Chợt Kì Bách giữ tay lại, tưởng Kì Chủ tịch còn giận, Hoàng Tổ cũng cung kính đứng lại chờ lệnh.

“Trợ lý Hoàng, em đi đâu?”

“Thưa Chủ tịch, tôi đi lấy laptop của tôi, nó vẫn còn ở phòng làm việc Giám đốc.” Vâng, anh Hoàng Tổ nhà ta rất thông minh, đi thì phải để lại cửa, để mà kiểm soát chạy ra ngoài thoát khỏi cái không khí ám muội kia.

“Em không giận tôi sao?” Kì Bách nhìn chằm chằm Hoàng Tổ, con người này mặt lạnh như tiền, làm sao thấy được bất kỳ cử chỉ nào? Vui, buồn, giận,...gì đó cũng chỉ có 1 nét mặt trầm tĩnh như nước.

“Lời nhắc của ngài là tốt cho tôi, tôi làm sao phải giận?” Hoàng Tổ cười khì, cười thì cười chứ thật ra anh chẳng muốn cười chút nào. Nhất là cái xưng hô “em” ngọt xớt của Chủ tịch = _ = nó làm anh rợn da gà lên hết.

“Và lại thưa Chủ tịch, ngài cứ gọi tôi là 'em' thật không tốt chút nào. Mong ngài xem xét lại cách xưng hô. Tôi là trai thẳng, không bao giờ muốn dính líu tình yêu với 1 người đàn ông. Cho dù ngài đã tỏ tình hay làm gì đi nữa thì thật xin lỗi, tôi ở đây chỉ là vì lệnh của Giám đốc. Tôi không muốn qua lại với ngài, Chủ tịch, mong ngài hiểu cho.”

Nói xong, thấy mặt Kì Bách hơi đen lại, biết là đã có tác dụng. Nhưng cái kéo tay của Kì Bách vẫn giữ chặt, không cho anh đi. Lát sau, Kì Bách mới mở miệng hỏi: “Em nói xong chưa?”

“Vâng, tôi đã nói hết những gì cần nói.”

“Được, đến lượt tôi. Em là trai thẳng thì đã sao? Tôi có nói em không phải trai thẳng à? Hay là em đang chứng minh để phủ nhận điều đó? Em nói em không muốn qua lại với tôi? Chúng ta là vai vế chủ và nhân viên, em không thể nào cắt đứt được mối quan hệ này trừ khi nghỉ việc, qua lại là rất bình thường. Em nói em ở đây vì lệnh của Giám đốc? Được, tôi trên vai vế Giám đốc của em, em chỉ là 1 trợ lý hăng đã phải nghe lời tôi từ lâu rồi. Em nói không muốn dính líu tình yêu với 1 người đàn ông? Tôi yêu em là quyền của tôi, em dính líu hay không tùy em, em không đủ quyền lợi để phản bác rằng tôi cực kỳ thích em. Như thế đã đủ thấy lời nói của em không chút logic.”

Người không chút logic là người đấy, Kì Chủ tịch! Suýt chút nữa Hoàng Tổ tức đến phun ra câu nói đó.

“Nếu nói em là trai thẳng, tôi sẵn sàng bẻ cong em, cho đến khi em thuộc về tôi.”

Nói xong câu vừa rồi, Kì Bách bỏ tay Hoàng Tổ ra, khôi phục về mặt điềm đạm, tay lướt trên bàn phím. Hoàng Tổ tức không nên lời...cuối cùng bực mình quá bỏ ra ngoài để bình tĩnh lại. Nếu không phải Kì Bách là Chủ tịch của công ty, thì Hoàng Tổ đã bóp cổ anh ta chết cho rồi!

Đừng bao giờ cãi tay đôi với người có tri thức, đặc biệt là khi anh ta rất giỏi về khoản bắt bẻ người khác.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 22: Người cũ, có nên quên?

Trong lúc đó...

“Trạch...Quan...?” Tống Hoa thì thầm được bao nhiêu đó từ, rồi nghiêng răng đứng dậy, bước chân ra khỏi phòng bệnh, không thèm nói tiếng nào.

“Tiểu Hoa, lâu quá không gặp. Thái độ đó là sao hả?” Trạch Quan vẫn cười cười, nắm tay Tống Hoa lại, bộ dạng rất phong lưu. “Hay là vẫn còn giận chuyện cũ? Hừm? Đã qua lâu rồi mà.”

“Một là anh ở đây, hai là tôi ở đây. Không có việc chúng ta thờ chung 1 bầu không khí!” Tống Hoa cầm lấy tay Trạch Quan, kéo ra, rồi tiếp tục bước đi. Trạch Quan nhăn mặt, nhìn sang Nhã Ái, cười: “Tiểu Ái a~ Rất chúc mừng em có 1 tiểu tình linh a~”

Tuy vậy không khí trong phòng vẫn chùng xuống.

“Đuổi theo Tống Hoa đi.”

Đại Kỳ nhìn Nhã Ái, cô là người phát ngôn ra câu đó, Trạch Quan vừa nghe xong, lập tức không chần chừ phóng theo con đường Tống Hoa đã đi. Cô là muốn hòa giải chuyện xưa, chợt Đại Kỳ lại gần, nắm tay cô, không quan tâm bất cứ thứ gì ngoài vợ: “Bảo bối, em có thấy mệt không? Anh mua đồ ăn cho em nè. Em không biết đâu, hôm qua Hoàng Tổ được lọt mắt xanh của Chủ tịch, giờ đang âm ỉ no bụng đó nha~”

(Hoàng Tổ: Hay chúng ta đổi cho nhau đi Giám đốc, tôi làm chồng Nhã Ái, anh làm người bị theo đuổi như tôi thử xem. Chắc anh sẽ tiếp thu thêm 1 mớ kiến thức về cuộc sống khốc liệt này a~)

(Đại Kỳ: Có chết cũng không.)

“Anh tò mò chuyện của Tống Hoa?” Nhã Ái mỉm cười, biết quá rõ tính chồng, nên cô không đợi anh trả lời, vào ngay vấn đề: “Trước đây Tống Hoa với Trạch Quan là 1 cặp, gắn với nhau như sên, không bao giờ xa rời. Tống Hoa phải nói là sao nhỉ? Cực kỳ thích Trạch Quan luôn. Nhưng đó là trước khi anh chàng nổi tiếng. Sau này, 2 người họ phải chia tay nhau vì Tống Hoa phát hiện Trạch Quan lên giường với người con gái khác. Với tính tình của Tống Hoa, hẳn là phải nhịn nhục rất nhiều. Từ lúc Trạch Quan bắt cả 2 tay cho tới khi phát hiện anh chàng phong lưu với người khác, đó là 1 cú sock. Từ đó nơi nào có poster Trạch Quan là cậu ấy không bước chân tới, nói đúng hơn, là Tống Hoa hận Trạch Quan vì dập tắt tình cảm của cậu ấy.”

“Đó là tình yêu đầu?” Đại Kỳ phát hiện ra điểm mấu chốt. Với con gái, họ thường hay mơ mộng. Nhất là khi có người yêu, sẽ phải sinh ra thứ gọi là niềm tin. Tống Hoa trước đó ra sao Đại Kỳ không biết. Nhưng có thái độ như vậy thì chắc chắn đó là 1 tình cảm sâu sắc. Tiếc thay, lại rơi vào không đúng người. Khi bị mất niềm tin, các cô gái sẽ sinh ra cảm giác lo lắng, sợ hãi tình yêu đó đứt gánh giữa đường, đặc biệt là tình yêu đầu thì điều đó càng hiện rõ. Đại Kỳ cũng đã trải qua rất nhiều mối tình mới bước đến Nhã Ái.

Nhã Ái mỉm cười, gật đầu.

Nói gì thì nói, dưới đường, 2 người nào đó đang giằng co dữ dội. Trạch Quan đuổi theo Tống Hoa, nhưng cuối cùng cô cự tuyệt, nói gì mà không cùng anh chung 1 đường. Người qua đường nhìn thấy Trạch Quan, lập tức chạy lại xin chữ ký. Anh bức quá, liền mặc kệ Tống Hoa, nắm tay cô bỏ chạy.

Đến 1 nơi nào đó vắng vẻ, Trạch Quan buông tay cô, Tống Hoa không chần chừ rút đôi giày cao gót phòng thủ, xem Trạch Quan chẳng khác gì tên cướp.

“Này, thái độ đó là sao hả?” Trạch Quan nhăn mặt, xoay người hỏi. Anh biết trước đây rất có lỗi với Tống Hoa, nhưng chuyện cũng đã qua, suốt 3 năm rông cô vẫn còn ghét anh sao?

“Nói chuyện cứ như anh không phải hung thủ vậy, cũng phải thôi, đào hoa như anh mà lại?” Tống Hoa thở hắt ra 1 hơi, cố gắng giữ bình tĩnh, mang chiếc giày vào, cuối cùng quay đi.

“Tiểu Hoa, 3 năm rồi đó! Ba năm hận thù không thể để cho bản thân nhẹ nhàng được sao?” Trạch Quan trong con hẻm nhỏ gào lên, anh là quá mệt mỏi với Tống Hoa rồi. Đầu phải anh nắc nỏ rồi không xin lỗi cô, rõ ràng 3 năm trước anh đã cúi đầu xin lỗi rất thành khẩn.

Tống Hoa quay đầu bỏ đi, không nói tiếng nào. Người như Trạch Quan cô không nên yêu, anh như thế làm sao yêu nổi. Nhưng không hiểu sao cô còn nghe thêm từ nào trong lời nói của Trạch Quan nữa, cô sẽ khóc tại đó mất.

Chạy được 1 quãng khá xa, cô tập vào góc khuất của 1 Nhà hàng, ngồi thụp xuống, không nhìn được, ảm ức, nước mắt rơi đầy trên mặt, đọng lại trên mắt, làm vài người đi ngang qua cũng phải ngoái nhìn.

“Tên khốn Hào Trạch Quan, tên lạnh lùng! Tôi thêm vút bỏ đến chết đây...sao anh lại xem như không có gì vậy chứ! Đồ khốn Trạch Quan!” cô nghiêng răng, cố gắng nuốt nước mắt vào trong, tình cảm đầu phải nói dứt là dứt được. Từ cái ngày anh vùi dập tình cảm của cô, Tống Hoa như người mất hồn, chẳng khác mấy xác chết di động.

Đối với Trạch Quan, anh đã xem cô như người cũ, còn cô, cô vẫn duy trì mãi 1 tình yêu suốt 3 năm trời với anh, không phải không muốn quên, mà vì anh mãi mãi tồn tại trong kí ức cô. Tống Hoa muốn lấy chồng, bởi vì nghĩ rằng tình mới có thể xóa nhòa đi dáng hình anh, dù chỉ là 1 chút. Càng muốn lấy chồng, Tống Hoa càng muốn người cô vợ phải là anh, bởi thế, càng muốn quên lại càng nhớ.

Tình đầu mãi mãi là tình yêu khắc sâu trong tâm trí con người nhất, nhưng người quá si tình sẽ là người thất bại trong mối tình ấy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Đổi lại Đại Thiên Toàn

Mấy tháng sau...

“Thiên Toàn! Con lại làm hư máy baba nữa đấy hả?” Nhã Ái bế thằng bé biết đi chập chững ra khỏi nhà vệ sinh, sẵn tay tét vào mông thằng bé vài phát.

Thiên Toàn là do bên nội ngoại đặt ra, đáng lẽ 2 người quyết định là Thần Toàn nhưng ông bà nội ông bà ngoại nhất quyết không chịu, nói cái tên quá xấu, nên đổi lại là Thiên Toàn nghe có vẻ hay hơn rất nhiều. Bởi thế, Nhã Ái cùng Đại Kỳ vào phút cuối cũng gật đầu.

Bởi thế, đứa trẻ này tên họ rõ ràng là Đại Thiên Toàn (đúng nghe hay hơn Thần Toàn nha). Nhan sắc từ nhỏ sinh ra khá giống cha, rất mỹ nam, đã vậy còn thêm thân hình mũng nính bập bõm kia thì ôi thôi, được cưng chiều khác gì vua!

Tuy nhiên...

Thằng bé không hiểu cốt cách giống ai, lúc mới mấy tháng nằm nôi trong phòng ngủ của vợ chồng Nhã Ái, quấy đạp lung tung, tới đến đạp đạp nôi khiến vợ chồng họ Đại không thể ngủ, phải thức dậy bế thằng bé lúc nửa đêm, ru cho ngủ. Rồi khi thằng bé biết cầm nắm, lăn bò càng nguy hiểm, Thiên Toàn đại nhân hề thấy thứ gì trong nôi là nắm quăng ra ngoài, rồi ú ớ bắt cha, bắt mẹ bắt ông nội ông ngoại, bà nội bà ngoại, cô di chú bác, Hoàng Tổ, Kì Bách hay thậm chí cả khách vào nhà cũng bắt lùm giùm. Lùm nhặt cho đã rồi cũng nắm quăng ra ngoài, bắt lùm tiếp, trong khi cái miệng thì chỉ chóc cười...

Không thì được cha bế, tay cứ nắm tóc Đại Kỳ giựt, không thì nắm cổ áo cha kéo cho tới khi cúc áo đứt chỉ... Thậm chí còn lăn lộn trên tay cha khi đang được bế... Lúc uống sữa thì không thèm uống đẳng hoàng, uống vào rồi há to miệng cho sữa tràn như nước bờ đê, Nhã Ái phải lấy khăn chùi còn thằng bé cười hí hí lên... Lúc mà không nghe theo thằng bé, nó rung rung, rồi hết nước hết cái gào khóc đến nhà kế bên còn nghe được. Còn lúc gặp người thân, nó không khóc không cười, im re để người ta bồng bế treu ghẹo... Gặp cha bế thì ôi thôi, chưa được bao nhiêu thì Đại Kỳ đã phải nhường nó cho Nhã Ái chăm.

Quậy hết sức quậy...

Đồ chơi của thằng bé, đồ cái nào còn nguyên được chết liền. Gấu bông sút chỉ, bóng bay bóng hơi gì xẹp lép vút lung tung, hình khối thì nứt bên kia 1 mảnh, bên này 2 mảnh...

Lần này “đồ chơi” lại được chuyển hướng sang cái điện thoại của Đại Kỳ, Thiên Toàn lăm le nó lâu lắm rồi, mà lần nào cũng bị mẹ phát hiện. Nên hôm nay nhân cơ hội chộp lấy điện thoại cha, lon ton vào nhà vệ sinh, vứt vào bồn cầu rồi vận nước, cười chỉ chóc. Nhã Ái tới không kịp, nên không cứu vãn được tình hình... chỉ mừng là con trai bảo bối không sao...

Đại Kỳ mà biết là coi như vứt Thiên Toàn sang Thái Bình Dương luôn.

“Thiên Toàn! Mama giận con rồi đó! Quậy quá!” Nhã Ái bực mình bỏ thằng bé vào phòng ngủ, xoay người đi đóng cửa, Thiên Toàn thấy mẹ giận, nụ cười trên môi bé tắt ngúm, tưởng mẹ bỏ rơi bé trong phòng 1 mình, mắt rung rung, lồm cồm bò bò rồi khó khăn vịn tường đứng dậy, giang 2 tay, chậm chững bước, mếu máo:

“Maa...maa...”

Chợt Nhã Ái quay lại, thấy con trai bảo bối đang đợi mình ôm với đôi mắt rung rung sắp khóc, ngay đó, 1 phát mũi lòng, xò đến chỗ con ôm cái thân hình to to mềm mềm ấy, hôn lên trán con. Thiên Toàn cánh tay yếu ớt cũng ôm Nhã Ái, rồi ngoan ngoãn dụi vào làn tóc của cô, cái miệng nhỏ xinh đầy hơi sữa bập bẹ: “Maa...maa...”

Ai giận được thằng bé này cơ chứ? Nhã Ái vui mừng ôm con, hôn lên cái má như cái bánh bao lớn của bé, cười:

“Sau này không được động vào đồ của baba nữa nha, không là baba sẽ đánh đòn con đó, mama cũng giận con luôn. Nghe chưa, hửm?”

Mặc dù không hiểu cho lắm, nhưng Thiên Toàn vẫn gật gật cái đầu nho nhỏ của mình.

Chưa được bao lâu, Đại Kỳ đã xông vào phòng, tay cầm 1 cái khăn tay, mà trong cái khăn tay lại là cái điện thoại ướt sũng của anh, anh mỉm cười hỏi: “Tiểu quý, là con phải không?”

Thấy cái điện thoại, Thiên Toàn cười hí hửng.

Lát sau ngôi nhà nhỏ vang lên tiếng gào rống của Đại Kỳ, kèm theo tiếng cười chí chóe của Thiên Toàn.

May mà tui chưa lấy chồng = _ =không thì có ngày lên con nhồi máu cơ tim chết mất!

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Nhã Ái, anh yêu em

“Maa...maa!! Á!! Daa!” Thiên Toàn nhảy nhót, đưa bàn tay nhỏ xíu chỉ chỉ là tấm kính, miệng chí chóe la trên xe. Nhã Ái phải ôm chặt Thiên Toàn ngồi ghế phụ để cho Đại Kỳ lái xe, không khéo thằng bé này lại phá rồi cha nó, hoặc là nhào tới nhào lui u đầu.

Hôm nay nhà họ Đại đưa nhau đi mua đồ chơi cho Thiên Toàn. Tại sao à? Vậy xin hỏi nó còn đồ chơi nào chơi được không? Tội hỏi mọi người đây. Mua đại à? Mua đại rồi nó không thích thì sao? Đại Kỳ với Nhã Ái gốc gác đâu phải giàu sù, trước đây cũng chỉ là sinh viên bình thường, là tiền đồ mờ mờ nước mắt mới có được. Đầu phải muốn mua gì là mua!

Đại Kỳ nhìn Thiên Toàn, anh thân làm cha mà lại rất muốn tổng thằng nhóc này đi Bắc cực cho Hoàng Tổ dạy dỗ! Thử nghĩ xem, anh chỉ có 1 vợ, mà thằng bé này giành suốt. Sáng ra, đi làm, Nhã Ái bận bịu đã đành, lần này còn bị Thiên Toàn đeo bám suốt cả buổi, lúc ăn cơm còn đẩy anh sang ngồi đối diện với Nhã Ái, còn tiểu quý ấy được ngồi kề bảo bối của anh, được đút cho ăn, được khen tằm tắc...Đến độ anh sắp đi làm, Nhã Ái cũng không thèm thất cà-vạt giúp anh nữa, toàn đề ý tới Thiên Toàn đang bầu chặt lấy tạp dề của cô...Mấy tháng đầu anh cũng có nói, nhưng Nhã Ái nói là con còn nhỏ, không được để con tự lập quá sớm, mất tình yêu thương cha mẹ sẽ làm hư hại đến sự phát triển sau này của con cái.

Nghe vợ nói có lý, nên anh cũng đồng ý dúi thằng bé lớn, nó sẽ được đi đâu đó sống, tách khỏi nhà.

Nhưng thực tại không như mơ.

Vì quá thân mùi mẹ, Nhã Ái đi đâu cũng có bóng Thiên Toàn leo đèo phía sau, tắm rửa cũng 2 người đó tắm chung, Đại Kỳ bị ra rìa.. (không hiểu sao tui muốn tát vô mặt ông ghê = _ =), Đến tối, vì thấy con không chịu nằm nôi nữa, mà để con ngủ 1 mình cũng không được, Nhã Ái liền mang con lên giường ngủ chung với cha mẹ. Đại Kỳ thường có thói quen ôm vợ khi ngủ, từ khi chèn thêm thằng bé này vào, anh coi như ra rìa 100%, bản thân phải tự hỏi trước đây liệu mình có làm sai cái gì mà bị như thế này? (Hoàng Tổ: Hả là không sai.). Nhã Ái càng ngày càng quan tâm Thiên Toàn, Đại Kỳ càng từ tình thân mà mọc ra 1 cái rễ non của sự ghen tỵ, xem con trai mình chẳng khác tình địch là bao.

Tuy nhiên, anh không nói những điều này cho vợ biết.

Hôm nay, Đại Kỳ có ý định đưa vợ đi mua đồ chơi cho Thiên Toàn, không ngờ được, nghe 2 từ đồ chơi, mắt thằng bé sáng lên, rồi nhìn đám đồ chơi trong góc bị bày từa lưa, nó bò bò lại, dẹp từng cái vào thùng, rồi quay sang đòi bế.

Ai mà không hiểu được nó muốn đồ chơi mới đến mức nào cơ chứ? Là cực kỳ thích a~ Bởi vậy người ta mới ngoan như vậy a~ Dẫn theo đi a~ Hứa sẽ ngoan! Nha!! Nha!! Nha!!

Đại Kỳ nhìn ánh mắt sáng choang như bóng đèn của thằng bé, rồi gật đầu.

Cuối cùng cũng tới tiệm đồ chơi cho trẻ con. Nhã Ái chưa kịp bước ra, Thiên Toàn đã la chí chóe, tay vẫy mạnh hơn vào cửa kính, như thể kêu: “Mở nhanh đi!” khiến Đại Boss ngồi kế bên nổi gân xanh gân đỏ, thằng nhóc này đứng là...

“Chào quý khách!” cô bán hàng tươi cười, thấy 1 gia đình hoàn hảo như vậy thật khiến người ta ngưỡng mộ chết đi được! Đại Kỳ rất có dáng làm quan to a~ Thật hút mắt a~

Thiên Toàn vẫy cánh tay ngay chỗ xe điện tử, Nhã Ái đi lại, cầm lên đưa cho con xem. Thiên Toàn cầm nhìn 1 hồi, liền đó vứt xuống đất, đôi mắt bốt đi ánh hào quang, nhìn món đồ chơi tội nghiệp bằng ánh mắt khinh bỉ kiểu trẻ con (= _ = biết trước tui cho mẹ nó sảy thai cho rồi, cái đồ chánh chó này!)

May mà Đại Kỳ đứng kế bên chụp lại được, không khéo là hư rồi.

“Anh bế con đi, em mỏi tay quá.” Nhã Ái đưa Thiên Toàn cho Đại Kỳ (giao trứng cho ác rồi!) rồi đi loanh quanh 1 hồi lâu, xem có gì hay không để cô mua về cho con, Đại Kỳ không thích mấy thứ này nên Thiên Toàn bảo đi đâu thì đi đó, không quan tâm.

“A!!!” giọng Thiên Toàn đại nhân hét rí lên bên tai Đại Kỳ, khiến tâm hồn treo ngược cành cây của anh lập tức trở về. Rồi thằng bé nắm tóc anh, giựt mạnh khiến đầu óc Đại Kỳ như bị ụp 1 hồi chuông vào não. Thiên Toàn la í ẻ đòi lại quây gấu bông, Đại Kỳ lập tức nghe theo, chạy lại quây, không

khéo có ngày mình hói 1 chòm ngay đó mắt!

Tối quây gấu bông, nhìn 1 hoi, Thiên Toàn đại nhân lại chán, nắm đầu Đại Kỳ kêu í é dữ dội, đòi quay sang chỗ mô hình lego, Đại Kỳ cũng phải nghe theo, ba chân bốn cẳng chạy lại đó.

Các gia đình vào mua đồ chơi nhìn như thể đang coi kịch, nhiều người tự hỏi đây có phải cha và con không vậy? Hay là ông chủ nhỏ và tôi tớ to con?

Lát sau, chán rồi, Thiên Toàn cũng mệt, nên nằm ngủ trên tay anh, không quây nữa, còn đầu tóc của Đại Kỳ bây giờ vừa vắn cho quạ nằm ngủ. Nhã Á đi lâu chưa thấy có dấu hiệu quay lại, lát sau, anh đứng đợi ở quây thu ngân thì thấy Nhã Á đi lại, trên tay là vài quyển sách kể chuyện cổ tích, và bộ may gấu bông.

Tối lúc về, Đại Kỳ giao Thiên Toàn lại cho Nhã Á, rồi lái xe, hỏi:

“Bảo bố mua cái đó làm gì vậy?”

“Đọc sách cho con, tối cục cưng hay quây anh lắm mà nh?” Nhã Á bế thân ú nu của Thiên Toàn, hôn lên chóp mũi thẳng bé, cái miệng đầy hơi sữa tho phỉ phò ngủ.

“Ừm...” Đại Kỳ gật đầu tán thành.

“Đại Kỳ, Hoàng tiền bối hôm nay gặp em, nói là muốn xin nghỉ việc.” Nhã Á chợt nhớ Hoàng Tổ, anh chàng đó hẳn đã chịu nhiều “vất vả”. Hoàng Tổ là xin Phu nhân để cô tối nằm cạnh thì thủ thi cho Đại Kỳ nghe, vợ nói khác với người ngoài như anh nói. Tuy nhiên, Tổ ca ca đúng là chọn sai người, Nhã Á là thể loại hiền hậu, thẳng thắn, đâu có vụ gối tay rồi thủ thi đêm muộn...nếu có thì đã diễn ra cảnh H từ lâu rồi -_-

“Chuyện đó để Chủ tịch giải quyết, anh không can thiệp.” Đại Kỳ lạnh lùng phán 1 câu, nghĩ rằng Hoàng Tổ mà nghe được chắc anh đập đầu nhảy cầu tự vẫn chết mất. Đại Boss đương nhiên biết mối quan hệ mờ ám của Hoàng Tổ và Kì Bách, anh có đi làm nên biết là hiển nhiên!

Kì Bách là trồng cây si với Hoàng Tổ.

Đại Kỳ không phải người ghét giới tính thứ 3, anh cùng Nhã Á rất ủng hộ nữa là khác, tuy nhiên anh không rảnh mà để tâm tới bất cứ thứ gì khác ngoài vợ và con. Tự dưng đang chạy, anh đạp thẳng xe cái kết khiến Nhã Á bất ngờ.

“Nhã Á, anh yêu em.”

Rồi tùm đầu cô hôn giữa con đường tấp nập, đến khi thỏa mãn mới thôi.

Nhã Á nhà ta bế con, vẫn chưa kịp hoàn hồn, đến khi hoàn hồn đã quá muộn.

P/s: Á Á, phản công đi em =_= Nghe nói trẻ con nắng mưa thất thường, thẳng cha này là 1 ví dụ điển hình.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cục Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Thiên Toàn tự nhận cha nuôi, mẹ nuôi

“Giám đốc...đây là sao?” Hoàng Tổ đang ngồi uống nước ở khu ăn uống nhân viên trong giờ nghỉ riêng được Chủ tịch đặc cách, chợt có 1 cái gì đó đặt xuống bàn, nếu không nhầm thì...bản sao của Giám đốc đại nhân.

“Phiền cậu trông nó khoảng 4 tiếng giúp tôi.” Đại Kỳ từ trên đứng nhìn Hoàng Tổ đang ăn uống tại phòng ăn dành cho nhân viên, không hề thắc mắc bất cứ điều gì tựa tựa: “Chủ tịch đâu? Sao anh chàng này ở đây?” Trong mắt Đại Kỳ chỉ có tiểu quý này đang làm phiền anh. Thử nghĩ, Nhã Á đi mua đồ, mà dắt con theo không tiện, Đại Kỳ cũng không thể nghỉ việc nữa để bỏ vợ bỏ con lo hết chuyện gia đình, chẳng lẽ bỏ thẳng nhóc ở nhà? Nhóc tỳ này còn chưa nhớ hết mặt mũi người thân trong gia đình, để 1 mình ở nhà rất nguy hiểm. Nên Nhã Á có ý định đưa con đi chung, Đại Kỳ mở lời “Anh sẽ chăm sóc nó thay cho em!”, tự cướp thẳng bé vào công ty, rồi quăng tiểu quý cho Hoàng Tổ.

Nghe hết câu chuyện, Hoàng Tổ đang ăn cơm...cũng phải rớt cái thìa xuống...2 mắt mở lao lao...

“Giám đốc, anh không thể đối xử với tôi như vậy!” Hoàng Tổ muốn khóc chết mất, lo vụ Kì Bách đã muốn hụt hơi, lần này lại thêm...thằng bé nhà họ Đại này nữa...

Nhưng khi chưa kịp phản bác hết tâm tư, Đại Kỳ đã nhanh chân vọt ẹ...

(Có người cha nào mà giao con cho người lạ không? Tui muốn tát vô mặt thẳng chả quá bà con ạ =_=)

Hoàng Tổ ám ức nhìn Đại Boss thu nhỏ, tiểu quý đang mút ngón tay, thấy Hoàng Tổ mặt đẹp tựa mỹ nhân, liền đó nhìn chăm chăm không thèm rút ánh mắt đi, cũng không biết có ai kia đang chĩa ánh mắt không vui vào bé.

“Đại thiếu, cậu ăn gì chưa?” Hoàng Tổ thật sự không biết chăm con nít, anh có gì hỏi nấy, không biết vẫn là không biết.

Thằng bé không hiểu lời Hoàng Tổ nói, nên chỉ ngồi im nhìn anh, không cử động, không la hét chỉ chốc như ngày thường. Hoàng Tổ thấy tiểu quý này rất ngoan a~ Anh nhìn chăm chăm mà không sợ, cũng không ré lên khóc như mấy đứa trẻ anh gặp, chỉ là im lặng ngồi đó nhìn anh. Thật có phong cách, rất có phong cách!

“Này, trợ lý Hoàng, đó là con ai vậy? Không phải của em chứ?” Kì Bách đứng ngoài xem đã thấy đủ, còn cho thằng bé này nhìn nữa sẽ làm anh phát điên lên mất, nói gì thì nói, Hoàng Tổ là mục tiêu anh theo đuổi, ai cho thằng nhóc hi mũi chưa sạch chui vào ngắm chứ!

“Không, là con của Giám đốc.” Hoàng Tổ lắc đầu, vì đã làm việc mấy tháng qua, thấy Kì Bách cũng không có gì nguy hiểm, nên cảnh giác nói lỏng, thay vì đó có chút cảm tình. Thì ra theo đuổi kiểu Kì Chủ tịch là cho tự do tự tại, không ép buộc, không phụ thuộc, cứ như bình thường là được. Hoàng Tổ là thích cảm giác dễ chịu không bị làm phiền này a~

“Daa...Daa! Daa...Daa!!” Thiên Toàn mặt bụ bẫm nhìn Kì Bách, chột 2 mắt sáng lên, cánh tay bé nhỏ vung lên, theo hướng Kì Bách mà ré lên tiếng cười khanh khách nhìn.

Hai người đàn ông không hiểu gì hết.

Rồi chột có thư ký đi vào, thấy 2 người đàn ông cùng 1 đứa trẻ ú ớ na ú nần ngồi trên bàn, ra khoe cái miệng chu chu nhỏ nhắn hồng hào đáng yêu, thư ký liền kêu lên: “Trời ơi, dễ thương quá!” Rồi chạy lại bế Thiên Toàn lên, nhìn chăm chăm vào khuôn mặt trời sanh ấy. Khoan...có điểm giống ai đó...cái đôi mắt này...cái mũi này...

“Không phải chứ? Là con của Đại Boss sao?” Cô vui mừng kêu lên, tay càng thêm cẩn thận đặt nhóc tỳ miệng hơi sữa này xuống bàn, không quên rút điện thoại ra chụp lia lịa. Mặc kệ 2 người đàn ông đang nhìn cô chăm chăm...

“Daa! Daa...Daa!!” Thiên Toàn thấy Kì Bách vẫn đang nhìn mình bằng ánh mắt khó hiểu, liền bò bò trên chiếc bàn dài, lại chỗ anh, rồi nắm lấy áo Kì Bách, đòi bế. Kì Bách nhìn thằng bé bằng ánh mắt sắc lạnh, rồi đưa tay bồng cục mớ nhỏ xíu biết di chuyển này. Hoàng Tổ hết sức bất ngờ, không ngờ Chủ tịch cũng rất thích trẻ con nha!

Chột Thiên Toàn quay sang Hoàng Tổ, khoe miệng vẫn cười, nhưng nói 1 câu thật sự khiến người người bấn loạn:

“Mamaa...”

Lúc này 3 người ở phòng ăn mới ngộ nhận được.

Thì ra này giờ thằng nhóc gọi “Daa...Daa” tức là Baba, cũng đồng nghĩa gọi Kì Bách là cha, rồi quay sang nhìn Hoàng Tổ gọi “Mamaa..”, cũng có nghĩa anh này là mẹ...

Đứng hình khoảng 3 giây...

“Thư ký, lập tức thông báo phòng Tổng Giám đốc, tôi tăng lương cho Đại Giám đốc, càng cao càng tốt! Còn nữa, chạy ra ngoài mua vài đồ chơi trẻ con về đây! Không được chậm trễ!” Chủ tịch không chút ngượng ngùng nói với cô thư ký, trong lòng không khỏi tán dương thằng bé nhỏ này, quả rất là tinh anh! Sau này nếu công ty có thiếu người, anh chắc chắn phải có thằng bé này trong tay! Con của Đại Kỳ quả rất hay! Rất giỏi! Anh quá hài lòng với thằng nhóc nhỏ này!

“Nhóc con, tên con là Thiên Toàn phải không? Được rồi, giờ thì đi cùng cha nuôi, cha sẽ cho con đồ chơi.” Hài lòng với Thiên Toàn, Kì Bách không chút lưỡng lự ra đề nghị. Còn Hoàng Tổ như sét đánh, ngồi bất động chẳng biết nói gì hơn. Cho tới khi Kì Bách mặt dày quay sang Hoàng Tổ, nói 1 câu:

“Mẹ nó à, đi thôi.”

“Mamaa!” Thiên Toàn ré lên, như đang gọi Hoàng Tổ đi nhanh, nghe từ “đồ chơi” là 2 ánh mắt sáng như đèn xe hơi bật vậy. Tay vung loạn xạ.

Hoàng Tổ là chết từ tâm chết ra....

Từ khi nào tôi có con? Đặc biệt cha thằng bé lại là Kì Chủ tịch...tôi lại là mẹ...?

Sao bà tác giả suốt ngày đề đầu tôi ra hành hạ vậy....? Tôi kiếp trước đã làm gì sai hả? Trời ơi...

P/s: Không phải anh sai, mà là vì cuộc sống là cần có sự cân bằng. :)))

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 26: Đại Kỷ được tỏ tình

“Maamaa!” Tổng Hoa tới nhà bạn Nhã Á của chúng ta chơi, sẵn tiện gặp cục mớ Thiên Toàn. Mới mở cửa, thằng bé từ trên sàn chơi đồ chơi liên vút sang 1 chỗ, bò lộp bộp trên nền, rồi khó khăn bám vào tường đứng dậy, la chí chóc.

Nhã Á thấy, mỉm cười: “Tổng Hoa, ngồi đi, tớ lấy nước cho cậu, nước cam nhé?”

“Hehe, Toàn Toàn nhà cậu dễ thương nha, mới vừa đi vào là biết mẹ nuôi nó rồi!” Tổng Hoa yêu chiều bé thằng bé trên tay, đặt mớ hoa quả đồ ăn xuống bàn, Thiên Toàn thấy mẹ nuôi Tổng Hoa không có mang đồ chơi về cho mình, mắt rung rung, không chịu Tổng Hoa bế nữa.

“Toàn Toàn, mẹ không có đồ chơi cho con, nhưng mà có cái này nè! Nhìn đẹp không? Toàn Toàn!” Tổng Hoa rút ra cái điện thoại, màn hình chuyển động đầy màu sắc. Thiên Toàn vừa thấy đã thích, liền nhanh chóng chụp lấy, khoe miệng nở nụ cười tươi rói. Tổng Hoa nhìn căn nhà nhỏ sạch đẹp này, trong lòng dâng lên nỗi niềm quá khứ, trước đây còn là sinh viên cô cùng Nhã Á cũng ở chung phòng, chung 1 ký túc xá, giờ thoát cái gần 4 năm trôi qua, bao nhiêu vui buồn theo đó mà gửi vào ký ức.

Cơ mà nếu nói 2 người là bạn thân thì cô tự hỏi sao mình lại theo chiều hướng ngược?

Nhã Á giờ chán ảm nệm êm rồi, còn cô...chưa mảnh tình vắt vai suốt quãng đời còn lại, chỉ còn 1 mình Thiên Toàn là con nuôi bé bỏng của cô.

“Tổng Hoa, đừng có cho nó lấy điện thoại cậu chơi chứ! Sẽ hư đấy!” Nhã Á hoảng hồn khi thấy “đồ chơi mới” của Thiên Toàn, là Hoa Hoa không biết hay sao mà đưa cái này cho thằng bé, điện thoại Đại Kỷ đã phải thay 4 lần rồi đó!

“Không sao đâu, tớ còn 1 cái mà!” Tổng Hoa sẵn sàng vung tiền như rác, vả lại, cái này cũng đâu phải của cô...là của tên Hào Trạch Quan.

“Thôi được rồi, Tổng gia, nước đây.” Nhã Á lắc đầu tỏ vẻ hết cách với cô nàng này, quá vô tư thoải mái đi.

“Đại Boss nhà cậu đâu?” Tổng Hoa nhìn xung quanh, không thấy bóng dáng Đại Kỷ, mới nhếch mép cười “À phải rồi, người ta hẳn là đang làm việc nhỉ?”

“Cậu tới đây gặp tớ hay chồng tớ?” Nhã Á nhăn mặt nhìn Tổng Hoa. Chợt Tổng Hoa chêm 1 câu khá là thoải mái nhưng làm Nhã Á đang tâm trạng tốt tuột xuống lạnh lẽo cực độ.

“Tớ đi ngang công ty chồng cậu làm việc, haiz...đúng là số hào hoa, được nhân viên nữ tặng quà tỏ tình, công nhận nữ nhân viên đó cũng mặt dày thật, biết người ta có vợ rồi mà cứ đòi chồng cậu nhận quà...”

“...” Nhã Á im lặng mỉm cười, trong lòng lại trở nên bình thản chết người. Yêu nhau nhiều năm, Nhã Á cũng không ít lần thấy Đại Kỷ được tỏ tình, nhưng sau khi có vợ rồi mà sức hút của anh cũng vẫn vượt trội như vậy, đáng khen, đáng khen!

“Lúc đầu tớ tưởng nhìn nhầm, mới tập vào xem sao. Không ngờ đúng là Boss nhà cậu, hahaha, chỉ cần nghe câu trả lời là tớ chắc chắn đó là chồng cậu, không tin được anh ta trả lời như thế luôn!”

“Thế nào?” Nhã Á tò mò hỏi, thật sự rất muốn nghe câu trả lời của Đại Kỷ.

Đoạn phim tua nhanh lại khoảnh khắc lúc đó....

“Tôi thích anh lắm, Giám đốc!” kèm theo đó là bàn tay chìa món quà nho nhỏ.

“Tôi không thích cô.” Giám đốc Đại Kỷ mắt nhìn nữ nhân viên này, coi như chút lòng thành trả lời.

“Ồ...tại sao? Tôi...tôi cũng rất đẹp mà! Chẳng lẽ vì anh đã có vợ?” nữ nhân viên không tin được, ở phòng làm việc, cô là đẹp nhất, so với vợ Giám đốc còn hơn hẳn gấp mấy lần, sao anh lại không thích cô?

“Không phải.” Đại Kỷ nheo mắt nhìn khuôn mặt đầy son phấn trước mặt, rồi thờ dãi bỏ đi.

“Chứ tại sao anh lại từ chối tôi?”

“Để mặt mộc đi rồi tôi sẽ nói lý do cho cô.”

Nói xong, cô gái lập tức nghe theo, lau mặt sạch sẽ, Đại Kỷ gọi Hoàng Tổ tới.

“Giám đốc, gọi tôi có việc gì?” Hoàng Tổ như lời hứa tới nơi hẻo lánh này.

Đợi khi cô gái nọ đi ra, Đại Kỷ không chút chần chừ, thẳng miệng nói: “Nhan sắc thật của cô còn không bằng Hoàng Tổ. Không bằng 1 người đàn ông thì đừng bao giờ so sánh với bảo bối của tôi.”

Xong rồi như đánh được cái rằm, anh chàng đứng đưng bỏ mặc cô gái như muốn khóc và Hoàng Tổ vẫn chưa biết trời trăng mây nước gì.

Kết thúc đoạn phim.

“Hahahahaha! Trời ơi, lúc đó tớ cười đến nổi ra nước mắt. Chồng cậu đúng là ác độc thật! Quá ác!” Tống Hoa không nhịn được cười khi nhớ lại chuyện đó. Lúc đó nhìn 2 người kia rất là ngộ!

Nhà Ái đỏ mặt hết cả lên.

Chợt trong nhà vệ sinh, 1 tiếng “tùm”...rồi sau đó là tiếng cười chí chóc của Thiên Toàn, tiếng la gào của Tống Hoa.

R.I.P điện thoại...

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Lửa gần rơm...cháy nhà

Hoàng Tổ và Kì Bách nhiều ngày cùng 1 chỗ đương nhiên sẽ có cảm tình, mà cảm tình của Kì Bách thì ai cũng biết rồi, còn chỉ đợi tình cảm từ phía Hoàng Tổ nữa là sum họp.

Kì Bách ăn trưa cùng Hoàng Tổ, sẵn tiện xem lại 1 số công văn cần thiết.

“Chủ tịch, vừa ăn vừa làm việc không tốt đâu.” Hoàng Tổ tốt bụng nhắc nhở, anh là quen với con người lạnh như cục đá, ham mê công việc điên cuồng này. Tuy có chút cảm tình với người đàn ông này, nhưng là tự tạo khoảng cách.

“Đừng lo, tôi chỉ xem 1 chút thôi.” Kì Bách vẫn tiếp tục làm.

Hoàng Tổ vẫn tiếp tục ăn, lát sau, ăn xong mà vẫn thấy Kì Bách chưa ăn xong, còn ngồi xem công văn rất bình thường. Hoàng Tổ lắc đầu, giục mở giấy ra khỏi tay Kì Bách, nghiêm giọng hơn 1 chút.

“Chủ tịch, phiền anh ăn đi rồi hãy xem.” Là làm việc chung nên Hoàng Tổ rất rõ tính tình Kì Bách như thế nào, nếu là 10 tháng trước, chắc là anh không dám làm như vậy.

Đôi mắt sắc lạnh nhìn Hoàng Tổ, rồi thở dài, ngoan ngoãn nghe lời ngồi ăn cơm. Tốc độ anh chàng họ Kì này ăn khá nhanh, thoáng chút đã xử xong mấy món trong hộp. Chia tay đôi lại mở công văn.

“Chủ tịch, uống chút nước đi.” Hoàng Tổ rót 1 cốc nước, đưa cho Kì Bách, không biết rằng mình đang ra lệnh cho vị Chủ tịch này.

Kì Bách cũng nghe theo.

“Em đang lo lắng cho tôi sao?” Chợt uống chút nước, Kì Bách đặt cốc xuống bàn, vẫn mặt lạnh như tiền hỏi.

“Thân là 1 nhân viên, đương nhiên phải mang lại cảm giác thoải mái cho sếp lớn. Như thế người lãnh đạo mới có thể thực thi tốt những gì cần thiết, để đưa công ty đi lên. Đó là nguyên tắc cơ bản nhất của trợ lý.” Hoàng Tổ dọn dẹp rác, bỏ vào bọc rồi đem đi vứt. Xong rồi rửa tay, quay lại, ngồi chỗ cũ, kẻ bên Chủ tịch tiếp tục làm việc.

“Em ghét tôi à?” Kì Bách đặt 1 câu hỏi sâu hơn, tuy nhiên, anh mong chờ câu trả lời.

“Không ghét cũng không thích. Với tôi, chủ tịch là người lãnh đạo công ty đáng kính nhất.” Mặc dù có chút cảm tình nhưng Hoàng Tổ không nói ra, anh biết mấy chiêu bắt bẻ này của Kì Bách, kiểu gì cũng bị phản công.

“Tốt, khoảng giờ chiều tôi đưa em về nhà tôi, có chút việc.” Kì Bách bình thản ra câu nói, rồi ngồi xem công văn. Hoàng Tổ thấy vậy, không chút cảnh giác “Vâng” 1 tiếng, rồi cũng lao đầu vào làm việc.

Đến khi về nhà Chủ tịch, bị lôi lên giường “ăn” sạch sẽ, không chừa chút gì ngoài sự ê ẩm vùng mộng thần thánh của Hoàng Tổ, anh chàng mới ôm bờ mộng ấy gào lên từ chiếc giường rộng lớn của Kì Chủ tịch, nhìn cái người đang nằm bên cạnh đang dùng ánh mắt “vui vẻ” chia vào mình:

“Anh nói là có việc mà! Sao lại cưỡng bức tôi!?”

Ai đó đang nhìn chăm chú Hoàng Tổ nằm cạnh, vẫn mặt lạnh trả lời:

“Nguyên tắc cơ bản của trợ lý.”

“Ý tôi đâu phải là thoải mái theo cách này!!” Hoàng Tổ ầm ức gào lên, hic, rồi, đời trai của anh.

“An tâm.” Kì Bách vòng tay ôm chặt Hoàng Tổ, khoe môi không nhận được nụ cười thỏa mãn, buông ra 1 câu nhẹ tênh: “Tôi sẽ chịu trách nhiệm với em.”

Dừng 1 chút, Kì Bách nói tiếp: “Một ngày 3 lần.”

Hoàng Tổ vừa nghe xong, có tiếng “rắc” từ tận sâu trong tim.

Một ngày ba lần, sao mà Chủ tịch trần đầy sức sống thế này....? Mà khoan, sao nghe xong anh lại cảm thấy vui thế này? Nó rất đau đó! Vùng mông của anh thật sự rất rất rất đau đó!!!

Chưa kịp nghĩ gì xong, Hoàng Tổ bị Kì Bách “ăn” lần 2...

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Tiểu quỷ mau lớn lắm

“Bảo bối ơi, nhìn nè! Hôm nay anh được Chủ tịch tăng lương đó nha, thấy anh giỏi không?” Đại kị vừa đi làm về, lập tức chạy lại ôm vợ như thường ngày, vui vẻ khoe tháng lương của mình. Cũng không biết nhờ Thiên Toàn lương anh mới tăng, nên hết sức vui mừng.

“Được rồi, anh mau thay đồ đi, dơ quá!” Nhã Á mỉm cười.

“Thơm anh, thơm đi mà...” Đại Kị nũng nịu ôm vợ, cười hi hi.

Nhã Á hôn lên khuôn mặt tuần tú của Đại Kị, anh được hôn xong, sung sướng đi thay đồ, khoe miệng không ngừng cười tươi.

Thiên Toàn ngồi chơi đồ chơi, thấy mama hôn baba, chột nhìn lại mình. Rồi bò bò lại chỗ nhà tắm, cũng lịch sự đập cửa coi như gõ cửa đi. Đại Kị mở ra, thấy Thiên Toàn đang đứng nhìn mình, chột thẳng bé chia 2 tay đòi bế.

“Giấy đây, tiểu quỷ? Baba rất hôi, cần phải tắm đó.” Đại Kị bế thẳng bé lên, đúng là thẳng bé ngày càng lớn, từ từ nặng dần.

“Chực” Thiên Toàn đưa cái mỏ hồng lại mặt Đại Kị, đầy hơi sữa hôn lên mặt anh, Đại Kị chưa kịp phản ứng thì thẳng bé la chí chóe, biết là thẳng bé muốn xuống, nên anh cũng không bế nữa.

Thẳng bé vỗ bụng phạch phạch rồi lon ton bám tường đi ra chỗ đồ chơi ngồi chơi tiếp.

“Cái quỷ gì vậy?”

Đại Kị vẫn không hiểu gì hết....

Con nít trong thời gian phát triển, nó thấy cử chỉ nào xung quanh cũng sẽ nhanh chóng tiếp thu, để lặp lại hành động của người lớn lắm Boss à.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Dee...

“Đại Kị, hình như tối nay công ty anh có mở 1 buổi tiệc giao lưu đúng không?” Nhã Á ủi áo cho chồng, rồi thuận miệng hỏi luôn cái cục bự chà bá trên giường đang xem phim.

“Ừm...bảo bối muốn đi không?” Đại Kị mỉm cười hỏi, tay chọc chọc vào bờ mông mang tã của Thiên Toàn, khiến thẳng bé lăn lăn mấy vòng trên giường, “Dẫn tiểu quỷ này theo luôn.”

“Có được không? Ý em là...đưa em và Thiên Toàn theo?” Nhã Á chột dừng tay, rồi lại tiếp tục ủi áo, mắc vào móc treo lên. Thiên Toàn la chí chóe lăn lộn, không chịu để baba chọc mông nữa, bò bò lại gần đầu giường trốn.

“Được chứ.” Đại Kỳ không tha cho Thiên Toàn, cũng bò bò lại, chụp lấy cái thân mập mạp của thằng bé, bị thằng bé dùng cái bàn tay nhỏ xíu cào vào mặt, la làng. “Toàn Toàn, đau! Đau lắm đó!!”

Nhã Ái nhìn 2 cha con trên giường, bất giác khóe môi nâng lên.

Hạnh phúc, chỉ đơn giản là thế.

“Đề em chuẩn bị đồ cho con.” Nhã Ái vui vẻ đi lấy đồ cho cục cưng.

Đại Kỳ cùng Thiên Toàn nhìn thấy khuôn mặt vui sướng của cô, liền dừng ngay hành động, nhìn nhau bằng con mắt khá là bất ngờ. lát sau, 1 hội đồng gồm cha và thằng con họp lại, “bí mật” chui vào chăn tối nham, giọng Đại Kỳ vang lên:

“Tiểu quý, mama con rất xinh đẹp, xinh đẹp nhất vũ trụ đúng không?”

“Daa.” 1 cánh tay bé nhỏ đưa lên đồng tình.

“Tiểu quý, con với baba có phước lắm mới có 1 người mẹ và 1 người vợ là mama con.”

“Daa.” 2 cánh tay nhỏ bé đưa lên đồng tình.

“Tiểu quý, baba con cũng rất đẹp trai đúng không?”

“Dee...” 2 cánh tay đồng loạt hạ.

“Tiểu quý, baba rất hợp với mama con đúng không?”

“...” 1 ánh mắt khinh bỉ kiêu trẻ con quăng sang Đại Kỳ.

Đại Kỳ tung chăn, trả thù chọc mông thằng bé.

P/s: Thật sự tui...tui viết tới chap này...cảm giác rất buồn cười...thật sự...rất buồn cười...

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Nhã Ái bị bắt nạt

“Oa, Phu nhân Giám đốc đưa Thiếu gia tới kia! Trời ơi, dễ thương quá đi!!!” Hàng trăm người trong công ty dự buổi giao lưu này. Người nào người nấy ăn mặc sang trọng, nữ diện những chiếc đầm hoa hòe, dài tận gót chân, trang điểm hút mắt. Nam mặc vest, sang trọng lịch sự, thường thêm chút nước hoa vào người. Điều này làm khung cảnh tiệc đứng càng thêm đẹp. Người chủ trì buổi tiệc - Kì Bách - đang trao đổi với vài cấp dưới của mình, kẻ đó là Hoàng Tô đi kê bên, nói chuyện về các cổ phiếu gì gì đó rất cao siêu.

Thiên Toàn mới vừa được bế vào phòng, thích thú với ánh sáng lấp lờ nơi đây, cực kỳ đẹp a~

Nhã Ái mặc chiếc đầm dài ngang đầu gối, tóc xõa ngang vai, cô có trang điểm chút ít. Người khác nhìn vào trông rất là thanh tao, phúc hậu. Trên tay cô là bé Thiên Toàn mặc bộ đồ vest kèm thêm cái nơ, bé biết chỗ đông người, nên cũng hơi sợ mà ôm chặt cổ mẹ.

Nhã Ái không để chồng bế con, vì ai cũng biết Đại Kỳ khi bế Thiên Toàn chẳng khác gì sắp tận thế.

Đối diện với bao nhiêu ánh mắt đang nhìn vợ con mình, Đại Kỳ cũng đề phòng, bắt Nhã Ái tới ghế ngồi nghỉ, để việc giao tiếp và tiểu quý cho anh. (Anh bất chấp tính mạng rồi.)

“Giám đốc, hôm nay anh đưa Phu nhân tới dự tiệc ạ?” Hoàng Tô đi lại, biết hôm nay làm MC buổi giao lưu này nên anh cũng ăn nói rõ ràng khách sáo hơn rất nhiều. (Hắn là tới nay bị đề tiếp)

“Chủ tịch cũng đưa 'Phu nhân' tới đó thôi.” Đại Kỳ bồng Thiên Toàn, nhếch môi cười chọc ghẹo.

“Giám đốc!!!” Hoàng Tô đỏ lựng mặt, trong khi Kì Bách đứng kê bên nghe xong lại càng thêm vui vẻ.

Thấy cha nuôi với mẹ nuôi, Thiên Toàn hết sợ, đưa 2 tay tới chỗ Kì Bách, khóe miệng kêu: “Daa..Daa!!!”

Mọi người đứng gần đó đều nhìn tiểu quý này. Muốn chết hay sao mà đòi Kì Bách bế? Trước giờ Kì Chủ tịch là 1 đồng tiền di động, cười lạnh ngắt, nhìn

lạnh teo. Không ai dám phạm. Hoàng Tổ đã xâm phạm đời tư của Chủ tịch là đủ rồi, sao lại nhẫn tâm hi sinh thêm bản thân mình vậy bé con?

Kì Bách bỗng thẳng bé lên, cười: “Nhóc con, hôm nay con rất đẹp trai.”

Một câu làm không khí quanh đó cứng nhắc hẳn.

Nhóc con?

Đẹp trai?

Từ khi nào Kì Chủ tịch có cốt cách của 1 người cha vậy?

“Maamaa..!” Được Kì Bách khen, Thiên Toàn lại muốn được Hoàng Tổ khen tiếp, ré lên, đôi mắt sáng choang, động lòng người biết bao nhiêu. Nam nữ đứng gần đó cảm thấy thoải mái hơn, Đại thiếu đứng là giới! Có khả năng điều chỉnh mọi thứ về cân bằng! Quả rất giỏi nha!

“Đại thiếu hôm nay trông rất dễ thương nha, quả rất đẹp trai!” Hoàng Tổ cũng cưng chiều muốn bùng Thiên Toàn, thẳng bé ngoan ngoan sà vào lòng mẹ nuôi, đưa môi “chụt” 1 cái khiến con tim bao người bắn loạn xạ.

Không lâu sau đó, bao nhiêu là người vây quanh cục cưng nhà họ Đại. Thiên Toàn nghe lời đề từ người từng người tranh nhau bùng bé mình không biết mệt, không khí buổi giao lưu vui lên hẳn. Nhã Á ngồi ghế mím cười nhìn theo, chốc sau, cũng quá chừng các cô gái vây quanh cô.

“Phu nhân Giám đốc, tôi có thể ngồi ở đây không?” Một cô gái nở nụ cười đầm đìa hỏi.

“Vâng.” Nhã Á động tác mời ngồi rất lịch sự, không khỏi tán dương nhan sắc của cô gái ngồi kế bên, rất đẹp a~

Chợt có 1 đôi giày da tiến tới, là của 1 cậu bé a~ Cả gan bước ngay chỗ của Nhã Á đại đế luôn a~ Đại Kỳ đang tiếp chuyện nhưng vẫn không dời ánh mắt khỏi Nhã Á đâu a~ Cả Thiên Toàn đang vui cũng nhìn lia lịa thẳng bé kia a~

“Chị xéo, chỗ này là của tôi.” Thằng bé cao ngạo không biết trời trăng mây nước, hất đầu chỉ chỗ Nhã Á ngồi là của nó.

Nhã Á người lớn không chấp nhặt con nít làm gì, và lại cô cũng quen với thái độ này rồi (từ khi sống chung với Đại Kỳ, lòng bao dung của Nhã Á trở nên thật rộng lớn!) Chỉ cười rồi đứng dậy cho cậu bé ngồi. Các cô gái xung quanh nhăn mặt, không nhầm thì đây là con trai của trưởng phòng mảng nước hoa, vì các cô làm dưới về cha thẳng nhóc này nên không dám cãi. Tuy nhiên, Nhã Á là Phu nhân của Đại Giám đốc, chức trưởng phòng chỉ là cái đỉnh, mà Giám đốc lại yêu chiều vợ hơn tán kim cương.

Chưa kịp ngồi xuống, thì đôi giày da đất tiền cũng bước tới, bóng dáng cao lớn che khuất cả ánh sáng, khiến các cô gái đang ngồi gần đó cũng phải nhích xa ra. Thằng nhóc đang ngồi chợt nhìn thấy 1 khuôn mặt tuấn tú hằm hằm nhìn mình, bất giác phải run lên, nhưng vẫn gan lì cất giọng ta đây:

“Này, tránh ra.”

Đại Kỳ đứng đó nhìn thẳng nhóc. Chọc ai không chọc. Dám chọc bảo bối của anh à? Còn giành ghế của bảo bối nữa? Anh cưng chiều yêu thương bảo bối đâu phải để thằng nhóc chân yếu tay mềm này bắt nạt?

“Nhóc con, xin lỗi đi.”

Giọng Đại Kỳ ra lệnh, ai cũng biết là anh giận rồi. Nhã Á đứng sau, giựt áo của Đại Kỳ, lắc đầu nói nhỏ không nên. Dù sao cũng là người lớn, đừng nên đôi co với trẻ con.

Nhưng trong con mắt nghề nghiệp của anh, thằng nhóc này chắc đã 14 tuổi, cách ăn nói hỗn xược lão toét cần phải dạy dỗ.

“Không đó, rồi sao? Làm gì được tôi, hả? Anh chỉ là 1 nhân viên hèn kém thôi, anh làm gì được tôi? Tôi nói cho anh biết, cha tôi là trưởng phòng công ty đó! Anh làm gì được tôi, hả?”

Thằng nhóc thấy Nhã Á sợ sệt, nên càng được nước lấn tới, không quan tâm người trước mặt là ai, càng hất mặt lên kiêu ngạo.

Khóe môi Đại Kỳ được nâng lên đáng kể, anh quay đầu lại, bảo với 1 nhân viên nữ với giọng bình tĩnh nhất: “Gọi trưởng phòng đến đây.”

“Dạ.”

Nhã Á càng véo mạnh Đại Kỳ, cô là không muốn chuyện bé xé ra to, sao mà Đại Kỳ không hiểu? Cô rất ghét phiền phức! Tuy nhiên, Đại Kỳ làm vậy khiến cô có chút thả lỏng.

Sau khi trưởng phòng được đưa tới, thấy Đại Kỳ đang nghiêm mặt nhìn mình, biết là Đại Kỳ trong tình trạng tức giận nên cúi đầu chào rồi nghiêm chỉnh thái độ nghe lời, cung kính. Nhưng chưa kịp hỏi chuyện gì gọi ông tới thì thằng nhóc kia đã ré giọng lên: “Cha, đuổi việc anh ta đi, con xin ngồi 1 chút thôi mà lớn giọng đòi con xin lỗi này nọ! Cha đuổi việc anh ta đi!”

Đại Kỳ vẫn đứng đó không nói gì, còn ông trưởng phòng đã hết sức sợ hãi, nhanh chóng giải thoát tình hình rồi toát mồ hôi lấp bắp trước mặt: “Xin..xin lỗi Phu nhân Giám đốc, xin lỗi Giám đốc, con tôi nó không được dạy dỗ đàng hoàng, thật xin lỗi!”

Đại Kỳ vẫn quét ánh mắt sắc lạnh lại chỗ thằng nhóc cao ngạo kia, mở miệng: “Ông không phải xin lỗi, là nó phải xin lỗi vợ tôi.”

“Tại sao tôi phải xin lỗi chị ta!? Cha! Anh ta quá đáng!” Thằng nhóc vẫn không chịu hiểu, gào lên phá tan ngay bầu không khí buổi tiệc, mọi người quay đầu xem cái sự kiện hay này. Khiến Nhã Ái càng thêm ngại ngùng, cô không thích cái cảnh bị mọi người nhìn chăm chăm, nên cũng nhẹ giọng khuyên Đại Kỳ: “Thôi, như vậy là được rồi.”

“Nhã Ái, dạy con nít không bao giờ được chiều chuộng nó quá mức, nó sẽ sinh hư, như thằng nhóc này chẳng hạn.” Đại Kỳ vẫn dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn thằng nhóc, cất giọng bình tĩnh mà anh đã dùng nhiều lần với đối tác thích kiếm chuyện gây sự.

“Anh nói cái gì!” Thằng nhóc càng gào lớn, khiến trưởng phòng không nhịn được tát mạnh vào má nó, khiến người nó ngã sòng soài trên sàn, Nhã Ái nhìn mà thấy sợ, ông ta đứng dậy đá vào người nó. Cô không nhịn được phải chạy lại can, không khéo ông ta đánh con mình chết mất.

“Thôi được rồi, đừng đánh nữa, thằng bé chết mất.” Thân là 1 người mẹ, cô biết đánh con trái tim rất đau đớn, huống chi là 1 thằng bé còn chưa rõ được phép tắt xung hô. (Nhã Ái, em hiền quá rồi...Thiên Toàn nhà em mới 10 tháng mà biết phép tắc xung baba, mama rồi kia.)

Xong, cô nhờ vài người gần đó đưa thằng bé lại nơi thoải mái nằm nghỉ, hẳn là cái tát rất đau. Trưởng phòng rồi rít xin lỗi mọi người, Đại Kỳ nheo mắt rồi xoay người bỏ đi. Anh là ghét nhất thể loại biết sai mà không sửa, còn lớn giọng la hét với người khác, mà lần này lại là bảo bối của anh, anh không sa thải ông ta là tốt lắm rồi.

“Daa!! Daa!!” Thiên Toàn không thấy ai để ý tới mình, liền ré lên báo động mọi người.

Không khí lại nhộn nhịp như cũ.

Nhã Ái một hồi kiểm 1 góc khuất nào đó ngồi, thì lại gặp cô gái ban nãy, cô nàng dịu hiền mỉm cười, khuyên như: “Tôi biết thằng bé ấy, mấy lần nó vào công ty cùng trưởng phòng, nhưng là trên vai về nên hồng hách lắm. Cha nó thương con nên chưa lần nào can. Lần này coi như bài học cho nó.”

“Ừm...nhưng nó chỉ là con nít...” Nhã Ái lắc đầu, lòng từ bi cao thêm 1 tấc, sự bao dung dài thêm 1 trượng.

“Con nít cũng như cây non, muốn nó đẹp cần phải uốn từ nhỏ, để tới lớn uốn thì gãy mất.” Cô gái lắc đầu không đồng ý, cười trông rất xinh. Rồi dừng 1 chút, lại chêm thêm 1 câu giới thiệu bản thân: “Tôi là Kì Tuyết Nhi, chị gái của Kì Bách, rất vui được làm quen!”

“A! Thật hân hạnh. Tôi là Nhã Ái, là vợ của Đại Kỳ.” Nhã Ái cúi đầu chào, Kì Bách lớn hơn cô 2-3 tuổi, gặp chị của Kì Bách chắc chắn lớn tuổi lắm, nhưng nhan sắc rất đẹp nha.

“Bé nhà Phu nhân Giám đốc đúng là đáng yêu nha, thật muốn bế.” Vừa nói, Tuyết Nhi đưa tay trong vô thức xoa đều bụng. Nhã Ái nhận ra ngay, liền đó mỉm cười: “Bé nhà Kì tỷ tỷ chắc chắn dung mạo cũng rất đẹp đề nha!”

Hai cô gái xinh đẹp ngồi ở góc khuất cười nói thật khiến con tim bao người xao xuyến. Nhưng tội cái là 2 người đều là hoa có chủ rồi.

P/s: _=_ dài nhưng ko hay cho lắm..

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 31: Khi thiên sứ ngủ quên

“Hào Trạch Quan!” Tổng Hoa từ ngoài nhào vào phòng bệnh của Trạch Quan, thấy anh đang thay băng gạc nằm trên giường bệnh cùng với vài vị bác sĩ xung quanh. Tổng Hoa có hơi ngượng ngùng lui ra, chợt Trạch Quan hỏi: “Tiểu Hoa...Tiểu Hoa...phải em không?”

Cô ngạc nhiên, tự hỏi anh không thấy hay sao mà còn hỏi vậy? Chợt bác sĩ lắc đầu, gật đầu báo các y tá cùng bác sĩ khác ra khỏi phòng bệnh. Tổng Hoa đứng chờ ngoài cửa, chợt thấy 1 bác sĩ lại gần cô, ông ấy hỏi: “Cô là thân nhân bệnh nhân?”

“Ồ...không...tôi...tôi là bạn anh ta.” Tổng Hoa lắp bắp trả lời, vì bây giờ cô không phải bạn mà cũng chẳng khác người cũ là bao. Nghe cô nói xong, vị bác sĩ báo cô tới phòng của ông ấy rồi ông ấy sẽ nói Trạch Quan bị bệnh gì.

“Đây là hồ sơ bệnh án của bệnh nhân.” bác sĩ đưa xấp giấy trước mặt cô, nói tiếp “Bệnh nhân bị chấn thương khá nặng, vùng xương đùi có dấu hiệu bị gãy, cổ chân bị trật khớp, vùng đầu bị tổn thương nên có ảnh hưởng chút ít tới phần hộp sọ. Tổn thương nặng nhất là bị tổn thương võng mạc mắt, có nguy cơ dẫn đến mù lòa suốt đời.”

“Trời ơi!” Tổng Hoa che miệng hết sức kinh ngạc, cô không biết anh bị nặng như vậy, chỉ biết là anh bị tai nạn trong lúc quay phim, ai mà ngờ được...

Bác sĩ khuyên cô nên đi gặp để trấn an tinh thần cho bệnh nhân, dạo này tình trạng bệnh nhân càng lúc càng chuyển biến xấu, không báo cáo lại tình hình

của bản thân cho bác sĩ, cự tuyệt uống thuốc hay chữa trị.

Tổng Hoa tới phòng 207, nơi mà Trạch Quan đang nằm nghỉ ngơi. Nghe tiếng mở cửa, Trạch Quan với cái băng cả 2 mắt, tuy đôi mắt đang mở to nhưng xác thực chỉ toàn bóng đêm. Anh tưởng bác sỹ lại đến đòi anh chữa trị, nên mỉm cười: “Bác sĩ Trần, tôi nói rồi, tôi không chữa trị đâu, mù thì cứ cho mù đi.”

“Tại sao?” Vì khóc quá nhiều, Tổng Hoa cất giọng khàn đặc nên Trạch Quan nhất thời không nhận ra.

“Tôi bây giờ còn ai bên cạnh đâu mà chữa làm gì? Dù có chữa trị thì trước sau cũng như 1 thôi.” Trạch Quan bình thản trả lời, không biết bên nào là hướng ánh sáng, khó khăn dùng tay vất lên trán, cười khổ.

Tổng Hoa nghiêng rặng. Từ bao giờ anh lại từ bỏ nhiều thứ như thế này? Anh đã tốn biết bao nhiêu công sức để trở thành người nổi tiếng, và rồi chỉ vì 1 tai nạn mà phải buông bỏ? Anh không ai quan tâm? Không phải anh rất nhiều cô gái sao? Sao anh lại nhẫn tâm cất giọng nói điều đó cơ chứ?

“Còn tôi mà, tên ngốc, đừng bỏ cuộc nhanh như vậy chứ.” Cô không nhìn được nước mắt. Yêu anh nhiều, thấy anh bị thương, trái tim như rạch thêm vết cắt rồi đổ muối vào. Tổng Hoa là vậy, yêu 1 cách ngu ngốc.

“Tiểu Hoa... Tiểu Hoa, thật sự là em sao?” Trạch Quan nghe chất giọng xưa cũ, giật mình kiểm cô, anh không ngờ là Tổng Hoa lại tới. Cô là rất hận anh mà. Đáng lẽ cô phải mặc kệ anh cho khỏe người? Sao lại tới đây?

“Đương nhiên là tôi!” Tổng Hoa nước mắt nước mũi tràn như thác, cố gắng nín nhịn nhưng vẫn bị Trạch Quan nghe thấy, anh khô sở bảo: “Tiểu Hoa, đừng khóc, đừng khóc. Sao em lại khóc cơ chứ?”

Tổng Hoa nhìn anh, nghẹn ngào đe dọa: “Đừng bỏ cuộc, anh còn tôi, cứ lợi dụng tôi để...để trở...trở lại trước đây đi! Tôi cho phép!”

Cô đã nghe từ miệng các y tá rồi, bạn gái mình tình Lưu Thế Tâm sau khi nghe tin Trạch Quan có nguy cơ bị mù, liền đó chia tay anh. Bạn bè anh không nhiều, vài người đến rồi lại đi, vút mấy câu an ủi coi như xong. Cha mẹ anh không còn 1 ai. Vì trước đây mang tiếng xấu bắt cả nên người thân cũng mặc kệ anh. Các cô gái cũ bị anh bỏ rơi nhân cơ hội anh không làm gì được, liền đó bởi nhọ danh dự của anh, nguyên rủa anh liệt nửa người cũng được, khiến fan Trạch Quan bắt đầu dậy sóng nhanh chóng thành anti fan. Nhiều hợp đồng bị cắt đứt, đến cả quản lý của anh cũng trốn nhui nhui không 1 lần đến thăm.

Bây giờ, chỉ còn Tổng Hoa, đứng bên anh...như 3 năm trước, đồng ý để anh lợi dụng trở nên nổi tiếng.

“Tiểu Hoa...” Trạch Quan có cảm giác muốn khóc, 3 năm trước cha mẹ anh vì tai nạn mà qua đời, Tổng Hoa bên cạnh anh, là bờ vai cho anh dựa. Cũng 3 năm trước, cô bị anh lợi dụng biết bao nhiêu lần để trở thành người nổi tiếng. Đến khi anh phè phỡn người con gái khác, Tổng Hoa vẫn chịu đựng mà ra lời chia tay...

Nghĩ lại, Trạch Quan anh chưa làm được gì cho Tổng Hoa...chỉ mang lại toàn đau khổ và mất mát cho cô...

“Tiểu Hoa...anh...anh xin lỗi em...” Miếng băng mắt có chút ướt, Trạch Quan khó khăn cất giọng. Hối lỗi, đã quá hối lỗi rồi...

“Hào Trạch Quan, nếu anh muốn xin lỗi tôi, trong giai đoạn hồi phục, anh phải lợi dụng tôi để mà khỏe lại. Anh nghe rõ chưa!” Tổng Hoa vẫn như 3 năm trước, kiên cường gạt đi nước mắt mà ra lệnh. Giờ cô mặc kệ, hận anh? Cô còn yêu anh, yêu rất nhiều. Người mà Tổng Hoa này yêu, cô sẵn sàng hi sinh để anh tiếp tục cuộc sống. Sao lại không? Vì cô đã yêu anh đến mù mờ lý trí rồi. Dù sao quá khứ đã bị 1 nhát, giờ có thêm trăm nhát cũng không sao.

P/s: Cái này mà nghe nhạc buồn nữa chắc tui đào hố chết cho rồi. Tui muốn viết cuốn mạng tựa “Khi thiên sứ ngủ quên.” cho cặp này quá, mấy mem nghĩ sao? Có nên không? Hóng cmt nha.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Không hiểu nổi

Hôm nay, trời quang mây tạnh, nắng lượn mây bay...

Vang lên tiếng gào khóc đáng thương của Thiên Toàn.

Tiểu quý này vì sao khóc? Và ai dám cả gan làm tiểu quý này khóc?

Chỉ là 1 con thần lùn.

Tiểu quý này trời không sợ, đất không sợ, baba mama còn phải sợ, nhưng hôm nay, đang ngồi chơi trong góc, chợt có cái gì bò bò lại gần, với cái đuôi

ngoe nguẩy. Thiên Toàn đại nhân chợt liếc mắt qua nhìn, thấy 1 con vật 2 tay 2 chân ngắn cùn cùn (là do tiểu quý này tướng tượng thối ạ) với cái đầu đẹp đẹp dài dài và đôi mắt đen lầy sâu thăm thẳm, đang bất động nhìn nhóc con này.

Thiên Toàn giờ tay định bắt, ai ngờ nghe động, bạn thần lẫn vụt bỏ chạy leo lên tường rồi bò lên cao. Tiểu quý thấy thần lẫn leo tường được, rất hâm mộ, muốn bắt về làm đồ chơi, nên cũng bắt chước úp nguyên cái bụng bự, 2 tay không chút cố định bám lên tường, chuẩn bị tư thế bò. Nhưng khổ nỗi, càng bắt chước càng không làm được, Thiên Toàn vẫn bẹp dí vào tường mà không dịch chuyển được 1 centimet.

Nhã Ái thấy Thiên Toàn kì kì, mới quay lại hỏi: “Cục cưng, con làm gì thế?”

Thiên Toàn không thèm trả lời, rồi cũng tiếp tục làm cái động tác kì quái, khiến Nhã Ái càng nhìn càng không hiểu.

“Toàn Toàn, không chơi đồ chơi thì cất vào đi.” Đại Kỳ đang xem tivi ngoài phòng khách cũng thấy Thiên Toàn làm cái trò vô bổ, nên sẵn giọng nhắc 1 tiếng.

Thiên Toàn làm mãi không được, mắt rung rung, rồi ngồi bẹp xuống, cất giọng “lãnh lết” òa khóc.

Đại Kỳ và Nhã Ái giật mình.

“Cục cưng! Con bị sao? Con bị té à?” Nhã Ái nhanh nhất chạy lại xem Thiên Toàn có sao không? Nhưng thấy con không bị gì, Nhã Ái dỗ cho thằng bé này nín dãi. Tuy nhiên, càng dỗ, nó càng lớn họng khóc oe oe lên.

Đại Boss nhìn theo ánh mắt thằng bé này, thấy con thần lẫn bò bò trên tường, nên mới chợt hiểu ra, cơ mà là hiểu lầm, tưởng con sợ loài sinh vật 4 chân này, nên tiện tay nắm lấy đuôi con thần lẫn, rồi đem vứt ra ngoài cửa, tay kia vỗ đầu con: “Rồi, hết sợ nhé.”

Không như anh nghĩ, thằng bé thấy baba vứt con vật đó rồi..càng gào khóc dữ dội hơn.

Thật không thể hiểu nổi tư duy con nít....

P/s: Riêng tui là tui thấy thần lẫn tui cách ly 3 mét rồi, ở đó mà đòi bắt với không bắt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cục Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Thỏ con và Sói xám

“Chủ tịch, anh lại định làm gì? Tôi cấm anh động vào tôi, ở đây là công ty đấy.” Hoàng Tổ cầm xấp giấy trên tay, đường lui bị chặn bởi bức tường to lớn, trái phải đầu anh đều có cánh tay sẵn chắc của Kì Bách ngăn lại. Sức của Hoàng Tổ nhìn cũng đủ biết, đã lùn hơn Kì Bách 1 cái đầu, mà cơ thể cũng không cứng cáp khỏe mạnh như Kì Chủ tịch nhà ta. Bị “kabe don” dính trên tường, thân là 1 thằng đàn ông, Hoàng Tổ cũng có chút mất mặt...

“An tâm, ở trong phòng này chỉ có em và tôi.” Giọng Kì Bách trầm trầm trước mặt Hoàng Tổ, 1 phát đánh vào tâm trí cái người bị anh khóa chặt càng thêm run cầm cập, đến cả đồng tử cũng phải di chuyển chút ít. Hoàng Tổ nghe xong, như muốn đứng hình, thử đếm lại tội qua Kì Chủ tịch đã ăn bù cho hôm nay chưa...Có mà nhĩ? Thậm chí nhiều là khác...Chẳng lẽ bây giờ còn muốn nữa? Không, anh sợ lắm rồi, họa hoằn lắm anh mới vác cái móng đau nhức tới đây làm được, cầu trời Chủ tịch đừng thêm nữa, khéo có ngày anh bị t-r-ĩ mất... (xin lỗi, thật sự nó hơi quá, nhưng rất đúng với cái tính của Hoàng trợ lý.)

“Trợ lý Hoàng, em nói tôi nghe, trên người em là mùi của ai?” Kì Bách nheo mắt hỏi Hoàng Tổ, đuôi mắt có ý định chọc ghẹo cái hình dáng hiện giờ của Hoàng Tổ, quả thật rất dễ thương.

“Dạ, là mùi của Kì Chủ tịch!” Hoàng Tổ quên cả ngại ngùng, lập tức đem lời nói ra buông thẳng 1 mạch, rồi mím môi đợi câu hỏi tiếp theo của Kì Bách.

“Vậy tại sao em cứ lảng vảng gần phòng kế toán vậy?” Kì Bách nhớ lại sáng nay, đi chung với Hoàng Tổ mà thấy mắt anh chàng này cứ nhìn chằm chằm vào phòng kế toán, khiến bao nhiêu ánh mắt trai gái đều chĩa vào Hoàng Tổ của anh, rất bức mình! Đã vậy còn nén lại vào thăm hỏi nhân viên nam trong đó nữa, thật quá quắt!

“Cái đó...Kì Chủ tịch...tôi...” Hoàng Tổ là đang xem xét năng lực làm việc của nhân viên a~ Chưa kịp nói, Kì Bách áp sát cường hôn anh, tham lam đưa nốt lưỡi vào. Đôi mắt Hoàng Tổ mở to hết mức có thể, cơ thể như đứng khựng tại đó luôn. (tui là ko miêu tả H đầu a~ cho các người tức chết chơi a~)

Tối rồi! Chết anh rồi! Thật sự là chết anh rồi! Mông à, ta xin lỗi, ta không bảo vệ người được.

Tự dưng, Kì Bách quyền luyện ngọt ngào chưa bao lâu, ngay đó phập lưỡi Hoàng Tổ 1 cái, khiến đôi mắt đang mê mẩn của anh chàng tỉnh lại lập tức, khoang miệng đầy máu tanh, đau đón khỏi nói.

Ai kia cắn xong còn liếm vài phát, xong, mặt lạnh xoay người, quăng 1 câu hàm ý “sầu” xa:

“Tối nay em lo mà chuẩn bị cho cái mông của em đi.”

Anh chàng ôm tài liệu không dám hó hé thêm miếng nào nữa, gật đầu lia lịa.

Cứ tưởng bị “ăn” ngay tại đây, may mà Kì Bách còn có chút lòng thương xót cho kẻ hèn này.

Nhưng Hoàng Tổ là không ngờ, thà bị “ăn” tại đó còn đỡ hơn về nhà, bị ai đó lên máu “cầm thú” nguyên đêm không ngủ. Chiều ngày hôm sau đến lết cũng không được hưởng hồ là đi làm..

Khổ thân....đã gặp Phúc hắc công mà còn thêm Bá đạo....

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Coi như tặng kèm đi

Một ngày đẹp trời nọ, vào ngày nghỉ cuối tuần đáng quý nhất của nhân viên..

Hai người đàn ông trần trụi nằm trên giường, ôm nhau ngủ khò khò, mặt trời đã quá đỉnh đầu từ lâu. Một tiểu thụ đang được ôm, khẽ mở mắt vì đã được đánh thức bởi tiếng chim véo von phía ngoài nhà. Hoàng Tổ nhìn Kì Bách, quả thật tối qua đã không thể ngủ được, tận 4 lần. Quá uể oải rồi. Hoàng Tổ nhẹ nhàng bỏ cánh tay Kì Bách ra, ngồi dậy mặc quần áo rồi chuẩn bị về nhà.

Chợt đang định xuống giường, bàn tay ai kia chụp lấy bụng Hoàng Tổ, đồ mắt lạnh lẽo phát ra tia thâm trầm

“Em đi đâu?”

“Về nhà.” Hoàng Tổ trả lời ngắn gọn, anh mệt lắm rồi, cơ bụng muốn nhào ra mà còn bị Kì Bách chụp lại, khó chịu đến phát điên.

“Ở lại đây với tôi.” Kì Bách lười nhác nằm trên giường mà dùng sức kéo Hoàng Tổ lại. Dù sao cũng là Chủ nhật, cần gì mà vội vàng đến thế? Hay là có tình nhân nào? Thế thì anh phải dạy dỗ Hoàng Tổ của anh lại mà thôi.

“Kì Chủ tịch, tôi rất bận, làm ơn cho tôi về nhà.” Hoàng Tổ thấy bàn tay Kì Bách bắt đầu không yên, mò tới mò lui từ bụng lên trên, rồi trượt xuống dưới, Hoàng Tổ xin thề là mình đã muốn chết cho tối hôm qua, đừng nói là sáng lại “đói” nữa.

Kì Bách ngồi thẳng dậy, xoa xoa cái quả đầu rối bù, ngáp 1 tiếng, rồi ôm lấy Hoàng Tổ, ti cầm vào vai anh chàng, biếng nhác đến độ đôi mắt không muốn mở nữa, nhưng lời nói lại không chút liên quan tới cái tình thân mật mỗi ngày của Kì Chủ tịch nhà ta:

“Tôi biết lịch trình của em, chút xíu nữa tới thăm họ hàng đang bị bệnh phải không? Được, chốc nữa tôi sẽ lấy xe đưa em đi.” Kì Bách lòng dòng vãi câu rồi tựa vào vai Hoàng Tổ, mơ mơ ngủ.

“Đồ đặc của tôi ở nhà!” Hoàng Tổ bị đoán trúng lịch trình, nên sợ hãi không thôi. Tuy nhiên, nghĩ tới cái phương diện Kì Chủ tịch biết thông tin sơ lược thế này là quá bình thường cho anh rồi, có khi Kì Bách còn biết anh đi vệ sinh lúc mấy giờ ấy chứ, chút chuyện vặt này làm sao Hoàng ca ca nhà ta không hiểu cho được? Nhưng, 1 chỗ với Kì Bách làm Hoàng Tổ rất bức bối, nói chung là hơi hơi khó chịu trong lòng, nên không đồng ý chút nào.

Kì Chủ tịch nghe thấy ai kia giọng, liền mò mò cái điều khiển từ xa, chĩa vào cái tủ bằng thép to đùng trong căn phòng sang trọng, ấn nút.

Cánh cửa mở ra, mang toàn sự ngạc nhiên cho Hoàng Tổ nhà ta.

“Toàn bộ cái tủ này là đồ của em.” Kì Bách vẫn không quan tâm, ôm Hoàng Tổ rồi nhét cái điều khiển nhỏ nhỏ vào tay anh chàng, rồi tiếp tục ngủ.

Hoàng Tổ nhìn mà hớ cả miệng xuống sán. Kì Bách giàu...quá giàu! Cái tủ này ngón chắc 12 năm làm việc của người bình thường với mức lương cao nhất. Không tính mấy ngăn nhỏ thì nó có 4 ngăn lớn, còn thêm 2 ngăn của cánh cửa là 6 ngăn tổng cộng.

Nhìn từ xa là thấy hơn 100 bộ vest ở ngăn thứ nhất, ngăn thứ 2 là khoảng hơn 50 đôi giày da bóng loáng giá trị khiến anh nhìn mà thèm nhò dãi, ngăn thứ 3 là tất chân, khăn mùi soa,...chất 2 chồng cao khoảng 1 mét, cuối cùng là...ngăn thứ 4...độc nhất 1 cái cà vạt...

Hoàng Tổ muốn nói có keo kiệt bủn xỉn quá không? Mua hơn chục triệu mấy thứ này mà chỉ độc mỗi cái cà vạt...?

“Cái cà vạt đó là quà cho em.” Kì Bách biết người mình đang ôm có ý nghĩ như thế nào, mới mở mắt thì thảo, tham lam hôn phớt lên cổ Hoàng Tổ, mỉm cười nói nhẹ tênh: “Em biết nhà thiết kế Daisy Roturno chứ? Cái cà vạt đó là anh bảo ông ấy làm riêng cho em đấy.”

“Trời đất ơi!” Hoàng Tổ gần như gào lên, khiến Kì Bách có chút giật nảy mình. Ai mà không biết nhà thiết kế nổi tiếng đó chứ? Ông ấy là rất hiếm làm

hàng riêng a~ Chỉ 1-2 người được quyền làm khách hàng của Daisy a~ Mà Kì Chủ tịch lại nhờ làm chỉ có 1 cái cà vạt!? Đặc biệt là tại sao Kì Bách có thể nói ra nhẹ tênh như vậy chứ!?

Mà khoan, đó là quà?

“Quà gì?” Hoàng Tổ quay đầu lại hỏi, thì bắt gặp ánh mắt trầm tĩnh của Kì Bách, nụ cười Kì Chủ tịch ôn nhu dịu dàng:

“Sinh nhật vui về, Tổ Tổ.”

Nghe xong, chợt trái tim Hoàng Tổ lục đục mắt đầu 1 nhịp.

Trời đất! Thật không vậy? Kì Chủ tịch chúc mừng sinh nhật Hoàng Tổ này! Trời ơi! Chắc trời sắp rồi đấy phỏng? Có sắp chưa? Để anh biết mà chạy!

“Cám...cám ơn.” Hoàng Tổ cúi mặt đỏ ửng, thì thầm. Không ngờ năm nay anh 25 tuổi rồi mà vẫn có người mừng sinh nhật a~ Dù vậy vẫn rất thích a~ Thật sự rất vui a~ (cái khó chịu của anh bị tiền làm mờ mắt rồi, Hoàng ca ca)

“CƠ mà tặng vậy có nhiều quá không?” Hoàng Tổ chợt hỏi lại, quả thật món quà Kì Bách tặng, anh rao giá thôi cũng đủ sống hết đời này cùng với nuôi com thêm 3 nhà nữa. Hoàng Tổ thấy được tặng nhiều thế này rất bối rối a~ Thật sự rất ngại a~ (ngại mà còn làm bộ ngại = _ =)

“Đương nhiên là nhiều.” Kì Bách tỉnh bơ thờ ra 1 câu làm Hoàng Tổ phải giật thót. Phải chăng Kì ca ca đang muốn lấy lại? Haizz...lòng tham mỗi người mà, đương nhiên Hoàng Tổ tôi phải có chứ! Cũng muốn lấy hết đó, mà ngại, tuy nhiên vẫn muốn lấy... Nhưng mà...Hoàng ca ca đã nghĩ mình sai, vì câu nói tiếp theo của Kì Bách suýt làm anh sặc.

“Quà của em chỉ tôi là đủ, coi như mấy món đó là tặng kèm cho em đi.”

...

..

.

Kì chủ tịch...anh bớt tự luyện thì anh chết à?

P/s: câu nói đã dán độc quyền của Kì ca ca, cấm chôm cướp, cấm pho-to, cấm giả hàng. Cơ mà sinh nhật Hoàng ca ca là 2/9 (cung Xử Nữ) nhé!

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Ba đứa trẻ

Lại 1 thời gian dài trôi qua~

“Chiếu tướng.” Thiên Toàn đặt 1 con cờ vua xuống, mở miệng nhẹ tênh cười. Một thời gian ở đây là khoảng 8 năm, Toàn Toàn nhà ta tròn 7 tuổi, đi học cùng bao bạn bè. Toàn Toàn đại nhân đẹp giống Đại Ký, nên cái mả ngoài cũng đủ thu hút cánh con gái trong lớp, lại còn thêm tính hòa đồng dễ thương nên rất được lòng nhiều người a~ Toàn Toàn nhà ta học rất tốt, cũng có lần đi giao lưu với trường khác a~

Bây giờ Thiên Toàn đang chơi cờ vua cùng thầy, nói thẳng nhóc như Thiên Toàn làm gì biết chơi là người đó cần phải xem xét lại. Nên nhớ: Toàn Toàn học rất nhanh những gì mình đã quan sát.

“Hahaha, em thắng rồi! Thầy à, thầy mua bịch kẹo cho tụi em!” Thiên Toàn phá lên cười, rồi vỗ vai vị thầy trẻ tuổi ngồi im re trước mặt mình. Vị thầy tội nghiệp ấy đang cảm thấy thật đau khổ cho bản thân, quên mất rằng nhóc tỳ này cái đầu có rất nhiều no-ron hoạt động mấy lần người bình thường.

Chợt có bóng người đi ngang qua, vị thầy cực kỳ tươi tỉnh lại, liền gọi với ra: “Trò Hào Vân Từ! Lại đây, lại đây!”

Mọi người nhìn ra ngoài, thấy 1 cô bé mang kính cầm theo quyển sách, mái tóc buộc cao và đôi mắt vô hồn đen láy. Cô gái nghe thầy gọi, cũng chạy lại, trưng ra bộ mặt như thường. Chưa kịp nói gì thì Thiên Toàn gào lên: “Thầy chơi ăn gian! Vân Từ bên phe bọn em! Thầy đừng có lấy Vân Từ ra đầu với em!”

Mặc kệ lời nói của Thiên Toàn, thầy giáo chỉ vào bàn cờ, mỉm cười tươi rói: “Vân Từ, em biết chơi cờ vua không?”

“Biết ạ.”

“Vân Từ!!” Thiên Toàn ôm Vân Từ kéo ra, gào lên “Vân Từ là bên phe này, thầy thua phải chia kẹo ra cho tụi em chứ!”

Thầy giáo thấy Toàn đại nhân liên tục cản trở, mới nhìn Vân Từ, nhưng Vân Từ chả có gì phản kháng mới thấy thật thất vọng nào nề. Chợt lại 1 người đi ngang phòng học, thầy giáo lại gọi tên: “Hào Lục Tư! Em vào đây.”

“Vâng?” cũng 1 cậu bé mặt mũi sáng sủa bước vào, làm người đứng gần đó cũng phải ngượng mồm với khuôn mặt của nhóc tỳ này. Cực phẩm a~

“Lục Tư, làm ơn gỡ cho thầy bàn này, được không Lục Tư?” thầy giáo hết nước hết cái van xin, là không muốn bị nợ nần chỉ vì 1 bàn cờ a~ Tuy chỉ là 1 bịch kẹo nhưng mà vẫn rất tiếc a~ Rất sợ nhục vì thua 1 đứa trẻ con a~

“Đấu với Thiên Toàn sư huynh? Được.” Lục Tư gật đầu đồng ý, rồi ngồi vào bàn cờ, vô cùng thoải mái mà nhìn nét mặt bất mãn của Thiên Toàn.

Nhìn họ Hào là biết con ai rồi ha. Hào Lục Tư và Hào Vân Từ là trai gái song sinh, tuy không giống nhau nhưng đều học khá giỏi, nếu phải so sánh thì 2 người này chẳng khác Thiên Toàn là bao. Vân Từ là con gái nên từ nhỏ được dạy thực nữ để không giống “cọc cái” như mẹ bé, ai ngờ thành trạch nữ luôn. Lục Tư đường đường làm nam nhi nên dáng vẻ rất giống cha, cực kỳ phong lưu. Vân Từ là em, Lục Tư là anh.

Mà mẹ của cặp song sinh này lại là mẹ nuôi của Thiên Toàn, cặp song sinh sinh kém Thiên Toàn 1 tuổi.

Tuy nhiên, 1 tay Thiên Toàn dạy 2 đứa này biết bao nhiêu chuyện, từ nhỏ đã chơi chung với nhau. Thiên Toàn và Lục Tư nói là anh em cũng không phải, bạn bè cũng không phải, kẻ thù cũng không phải, tuy rất thân nhưng khi thấy đối phương lại muốn lao vào đánh 1 trận bất kể phương diện chứng minh năng lực bản thân. Lần nào cũng thế, Vân Từ đứng làm trọng tài, 2 vị nhỏ tuổi kia ngồi nhìn bàn cờ, cười cười suốt.

Cuối cùng hòa nhau.

Thiên Toàn tức đến ứa gan, còn Lục Tư thì cười cười nụ cười man rợ.

“Tại sao tôi lại thua hả? Vì cái có gì mà thua hả!? Há!?”

Trái tim 2 đứa trẻ gào thét tận tâm can, nuốt thật không trôi.

“Tiểu Tư, Tiểu Từ, Tiểu Toàn, nhanh lên.” Kì Bách tận tình với 3 đứa trẻ này, vì nó là con anh mà a~ Lấy xe hơi riêng tới đón 3 đứa trẻ rất có tiềm năng này. Vân Từ chợt thấy Hoàng Tổ cũng có trong xe, nét cười rạng rỡ, chạy lại ôm cổ Hoàng Tổ, toe toét: “Mẹ Kì, con hôm nay được điểm mười nè!” làm Hoàng Tổ cũng vui theo.

“Cha Kì, lúc này con với sư huynh chơi cờ vua, con thắng đó!” Lục Tư mỉm cười chỉnh sửa lại câu chuyện, Thiên Toàn vừa nghe thấy, chạy lại bám vúi chân Kì Bách, gào lớn: “Không phải! Là con thắng! Cha nuôi, là con thắng!”

“Rồi rồi, lẹ đi, mẹ Hào với mẹ Đại các con đang đợi các con ở nhà đó!” Hoàng Tổ phải chạy ra giảng hòa giúp Kì Bách.

Khung cảnh thật là sinh động a~ Khiến người qua đường cũng phải dừng lại mà coi a~

Từ nay Kì Bách-Hoàng Tổ đã nhận được 2 đứa trẻ làm con nuôi nữa, câu chuyện này càng thêm rối rắm và càng thêm sung túc a~

Lục Tư, Vân Từ: “Chào mọi người! Rất vui được gặp!”

P/s: 3T đã tới quyền truyện này a~ Thật sự là 3T a~

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Hạnh phúc của gia đình nhỏ

“Bảo bối ơi!!! Tiền lương của anh...Đâu rồi ta? Đây nè, cầm hết đi nha! Bảo bối bảo bối, nấu gì mà thơm vậy?” Đại Kỳ về nhà, vợ đang nấu cơm dưới bếp. Vẫn như 7 năm trước, anh chàng này vô cùng thích thú khi về nhà thấy Nhã Ái ngay a~ Cảm giác thật hạnh phúc a~

“Anh nè, dơ quá, thay đồ!” Nhã Ái chìa cái xẻng bắt anh giữ khoảng cách, mấy năm trời mà anh vẫn con nít như vậy.

“Mama!!!” Thiên Toàn vừa đi học về, thấy baba đang ôm mama, liền chạy lại ôm ké, ngoan ngoãn lấy từ cặp ra mấy viên kẹo, cười toe toét: “Mama, mama, con cho mama hết đó! Hôm nay con lại đánh cờ thắng thầy a~ Ủa? Mama nấu gì mà thơm quá vậy?”

Nhã Ái suýt bật cười, đúng là hồ phụ sinh hồ tử a...

“Hai cha con đi tắm đi, hôm nay mama nấu món 2 người thích, không tắm nhanh là không được ăn đâu nhé.” Nhã Ái mỉm cười, lắc đầu tỏ vẻ hết cách.

“Mama / Bảo bối! Hôn con / anh đi!” Hai người nào đấy vẫn mặt dày đồng thanh, đôi mắt cũng giống hệt nhau, cực kỳ mong chờ a~

“Đi tắm đi rồi hôn gì thì hôn!” Nhã Ái đẩy 2 cha con họ Đại vào nhà tắm, rồi vội vã tắt bếp, chạy vào phòng: “Đề em lấy đồ cho.”

Hai cha con nào đấy trong nhà tắm, mặt như ủ dột, chậm rãi thay đồ rồi cùng nhau chui vào bồn tắm lớn, cùng nhau lấy 2 con vịt gài đẩy thả vào bồn tắm nổi.

Chợt thấy đồ Nhã Ái đem vào nhà tắm, cả 2 mới đồng thanh kêu lên:

“Mama ơi / Bảo bối ơi, đồ lót đâu rồi?”

Nhã Ái đứng tim...rồi phì cười...

Đúng quả hổ phụ sinh hổ tử....không sai chút nào...

P/s: cha con nhà này thật hết thuốc chữa...

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Ai đẹp trai hơn?

Thiên Toàn đang chơi cờ tướng với cha trên giường, Nhã Ái tắm xong, tâm trạng sáng khoái định ngả lưng xuống nằm thì Đại Kỳ nhảy vào chen chỗ, 2 cánh tay cực kỳ chào đón, kiểu như: “Nhào vào lòng anh đi, bảo bối.” làm Nhã Ái thật là 3 chấm...

Thiên Toàn thấy cha giờ trò con nít, thờ dài, lắc đầu:

“Mama, con thấy baba cũng đâu có gì được đâu, sao mama lại đi lấy người như baba chứ?”

“Tiểu quý, baba con rất đẹp trai, mama con mê là phải.” Đại Kỳ mặt lăm lăm từ xi măng, mũi cao mét hai ưỡn ngực tự tin nói, Thiên Toàn chợt ngay 1 câu:

“Con thấy mẹ Kì còn đẹp hơn baba a~ Sao mama trước đây không lấy mẹ Kì?” Thằng bé này biết mối quan hệ trước đây của mama với mẹ Kì, nên hết sức hứng thú, không ngờ Trái Đất tròn, đi 1 vòng rồi cũng gặp lại nhau.

Cơ mà nếu Kì Bách mà nghe được, chắc chắn sẽ không dễ yên cho thằng nhóc này a~ Hoàng Tổ là của ai nhóc con đã biết rõ, thế mà còn đòi ghép chung với Nhã Ái..

“Con nói gì hả? Baba con rất điển trai, à...có khi điển trai hơn cả con cơ! Hahaha!” Đại Kỳ cãi lại 1 đũa con nít...thật không biết xấu hổ mà...

“Mama!!! Mama!!! Con với baba, ai đẹp trai hơn hả mama!!!” Thiên Toàn chạy lại ôm mama, meo máo khóc. Sao baba dám sỉ nhục nhan sắc có 1 không 2 của Toàn Toàn này chứ a~ Người ta cũng là cực phẩm của cực phẩm của đại đại đại cực phẩm a~ Baba thật là không biết phân loại a~

“Bảo bối!!! Anh đẹp trai hơn đúng không!? Bảo bối!!!” Thấy Thiên Toàn bắt vợ làm đồng minh, Đại Kỳ nhà ta cũng không chịu, cũng chạy lại ôm chăm lấy cô, lắc đầu ừ chịu. Trong mắt Nhã Ái anh là đẹp nhất cơ! Phải là nhất của nhất của hoàn hảo nhất cơ!!

Nhã Ái bần khoản 1 lúc lâu, rồi vỗ đầu Thiên Toàn, hôn lên má thằng bé: “Đương nhiên là cực phẩm của mama đẹp nhất rồi.”

Đại Kỳ sét đánh ngang tai!

“Mama, con yêu yêu yêu mama nhất nha!!!” Thiên Toàn cũng hôn lên má mẹ, cười tươi cầm cúp vàng ngạo nghễ hất mặt nhìn cái mặt ủ dột của cha, hả hê trong lòng rồi, mới cầm tay mama kéo lên giường: “Mama, trễ rồi, để con dọn lại cái mớ này rồi 2 mẹ con mình đi ngủ ha!”

Chợt Đại Kỳ đi lại, giờ chân, đập mông Thiên Toàn lộn xuống sàn. Nhã Ái chưa kịp nói gì thì Thiên Toàn đứng dậy, cầm cái gối lên, đập mạnh vào người cha rồi lêu lêu. Đại Kỳ cũng đâu chịu thua con, nắm chiếm hết cả giường, không cho Thiên Toàn cùng Nhã Ái nằm, hệt như 1 đũa trẻ dôi vì không được quả.

Thiên Toàn mắt lóe sáng.

“Mama, mình đi sang phòng ngủ cho khách đi, baba muốn ngủ 1 mình thì ngủ-đi-nha!” Nói xong, Thiên Toàn cầm gối 2 mẹ con, rồi nắm tay mama chạy sang phòng đối diện, hào hứng đóng cửa cái “Rầm!”

Đại Kỳ đang hả hê vì trả được thù vật...

Cho tới khi...

“Bảo bối ơi...anh ngủ chung được không? Ngủ 1 mình, anh sợ...” Ai đấy mặt dày chạy sang phòng kế bên xin ngủ ké, và đương nhiên, ai kia cất giọng trẻ con lanh lảnh từ chối hộ mama, rồi chạy lại khóa cửa luôn.

P/s: Đại Boss, từ khi có con trai, nhà anh vui nhĩ?

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Cha Kì thất đức!!!

Hôm nay, Thiên Toàn dậy sớm ra ngoài chạy bộ lòng vòng quanh sân. Cậu nhóc nhà ta rất thích sương sớm đẹp lung linh a~ Nếu phải gặp người trong mộng, bé nghĩ tốt nhất là có 1 giàn hoa nè, rồi 1 mảng sương mờ mờ ảo ảo vây xung quanh, chắc chắn sẽ rất đẹp a~

“Bạn gì đó ơi, phiền bạn nhặt giúp tớ chiếc giày.” giọng con nít vang lên, từ ngoài sân vọng vào, Thiên Toàn nhìn xuống đất, thấy 1 chiếc giày thủy tinh nhỏ xíu nằm bẹp trên nền cỏ, mới nhặt lên đưa. Mới vừa ngẩng đầu lên, Thiên Toàn đã chính thức đổ trước cô bé xinh đẹp này...

Nhìn nhỏ xíu, nhan sắc tựa búp bê a~ Rất đẹp nha~

“A! Cám ơn rất nhiều.” Cô bé vội nhận lấy, nói thật, cô bé này cũng không ngờ người nhặt cho mình chiếc giày lại là 1 cậu bé cao ngang ngựa với cô a~ Và lại khuôn mặt tuấn tú hào hoa a~ Nhìn ngũ quan là biết con đường không ít chông gai nhưng được quý nhân giúp đỡ nên có thể thẳng tiến a~

“Không có gì, tớ là Đại Thiên Toàn, rất vui được gặp, cậu...cũng học trường tiểu học B à?” Boss nhí nhảnh nhà ta lúc này mới nhìn đồng phục của cô bé, giống hệt đồng phục trường bé a~

“Chào, tớ là Kì Như, cậu cũng là học sinh trường B?” Cô bé nghiêng đầu khẽ cười, nhìn là biết dạng thực nữ tiểu thư a~

“Khoan!!! Khoan!! Khoan! Đợi chút! Cậu...họ Kì? Cậu...cậu có quen biết với người mang tên Kì Bách không?” Boss nhí nhảnh nhà ta gào lên, bộ dạng rất bất ngờ a~

Cậu là đang nghĩ sao cha Kì - Kì Bách với mẹ Kì - Hoàng Tổ sao có thể sanh con a~ Hay là cô bé này trùng họ? Hay là họ hàng? Không không không! Tuy phần họ hàng có thể chiếm số đông tỷ lệ nhất, nhưng mà...nhưng mà...không phải trong phim cũng nói sao? Ban đầu coi là họ hàng, xong sau đó đột biến đột tử thành con cái gì đó? Hay là cha Kì làm gì đó sai trái với người con gái khác rồi bỏ rơi đẻ sinh ra 1 đại nỷ nhân thế này? Hay là....hay là...con nuôi? Không thể nào, trước giờ con nuôi chỉ có Lục Tư, Văn Tử và Tiểu Toàn đại nhân cực đẹp trai này thôi a~

“Ừm...” Cô gái gật đầu.

Thôi rồi!!! Giả thuyết đúng rồi, cha Kì làm gì sai trái với người con gái khác rồi bỏ rơi người ta mà đi quen với mẹ Kì rồi!!!!

Thiên Toàn vừa ôm đầu vừa chạy vào nhà, la toáng lên:

“Mama ơi!!! Baba ơi!!! Cha Kì thất đức!!! Cha Kì thất đức a!!!!”

Cô bé đứng ngoài chẳng hiểu gì...

Thật ra cô bé là con đầu của chị của Kì Bách mà a~

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 39: Mấy má trong sáng đừng xem, làm ơn

“Tổ Tổ, tối nay em làm sao vậy? Có vẻ không vui?” Kì Bách đi bàn bạc công việc với đối tác tới tối mới về, thấy Hoàng Tổ ngồi trên giường đợi mình thì cảm giác thật thèm a~ Nhưng nói gì thì nói, nhìn mặt Hoàng Tổ của anh sao mà gay gắt quá vậy? Chẳng lẽ ai chọc tiêu từ này giận rồi?

“Họ Kì! Anh nói tôi nghe xem, chuyện này là sao hả?” Hoàng Tổ 1 cổ tức giận trong bụng đã đành, thế mà Kì Bách càng khơi nguồn, còn giả vờ không biết?

“Hà...? Chuyện gì?” Kì Bách vút áo khoác xuống sofa, đáng về một nơi định đi tắm thì Hoàng Tổ nắm cổ áo anh lại, nhất quyết không cho đi: “Còn chối! Anh có con riêng ở ngoài phải không?”

'Rắc' nắm đấm cửa phòng tắm gãy đôi, mặt của Kì Bách như thể không tin nổi là anh có chuyện này...anh xin thề anh giữ tiết cho đến khi gặp Hoàng Tổ mới bung, thì làm sao có con riêng được? Ủ, anh vui vì Hoàng Tổ ghen đi, nhưng kết tội anh thế này rất quá đáng.

“Anh...có con riêng...?” Kì Bách lặp lại câu hỏi 1 lần nữa. Có Chúa chứng giám, từ khi gặp Hoàng Tổ, ngày ngày đêm đêm đều ở 1 chỗ đến đau mông, về cũng về chung với nhau, lấy đâu ra việc có con riêng?

“Còn giả vờ? Anh nghĩ là tôi ngu ngốc sao? Anh nghĩ là tôi không biết sao? Anh là có con riêng tên Kì Như có đúng không? Anh...anh thật quá đáng!! Rốt cuộc anh có yêu tôi thật lòng không vậy hả?” Nói xong, Hoàng Tổ âm ức ngồi phịch xuống giường, cằn cào tức giận. Từ lúc sáng mới vừa nghe tin từ miệng Thiên Toàn đã thấy rất buồn, cộng thêm việc gọi điện thoại mãi không nghe, tìm cũng không thấy làm cái sự buồn lớn thành cái sự giận. Khiến hết ngày hôm nay anh luôn mắc lỗi, thật là khó chịu!

Kì Bách bất ngờ trước cái hình dạng này của Hoàng Tổ, anh cứ tưởng dạng người như Hoàng Tổ phải là dỗi lâu dài, nhưng không ngờ dỗi của Hoàng ca ca là dỗi con gái...Nhưng mà...vẫn rất dễ thương...

“Kì Như là cháu gái anh, con của chị gái anh. Con bé không có cha nên lấy họ mẹ cũng tức là họ Kì như anh...Em nghĩ làm sao mà lại con riêng ở đây?” Kì Bách thở dài, ôn nhu xoa đầu cái người nào đó đang hiểu lầm bưng tỉnh trên giường.

“Không tin.” Hoàng Tổ hất tay Kì Bách ra, mắt đăm đăm chỗ khác nhưng cái chỗ tức trong bụng vui đi phần nửa.

Kì Bách lấy tấm hình để trong tủ ra, nhìn nó cũng biết là đã khá lâu, có 2 tấm, 1 tấm đen trắng và 1 tấm màu. Hoàng Tổ tuy giận nhưng vẫn liếc mắt qua xem thử. Không ngờ được khi nhỏ Kì Bách lại dễ thương như vậy, tấm đen trắng là lúc Kì Bách cùng chị gái - Kì Tuyết Nhi chụp sinh nhật năm Bách 4 tuổi, nhìn 2 người rất sáng lạng, nhan sắc ai cũng đoán được là khôi vàng khối bạc. Tấm có màu là lúc chụp cùng đứa bé gái mặc đầm hoa đang được Kì Bách bế trên tay, kế bên là cả nhà Kì gia, gần đó còn có khuôn mặt quen thuộc của Tuyết Nhi đứng bên cạnh Kì Bách. Hoàng Tổ nhìn xong, với đôi mắt của mình, biết chắc Kì Bách không bao giờ ghép hình nên đây hoàn toàn là ảnh thật.

“Tôi...Chủ tịch...Tôi...tôi xin lỗi!” Hoàng Tổ hết sức cố gắng khi thấy việc ghen tức vô cơ không bằng chứng có tác hại khủng khiếp đến mức nào.

Tuy nhiên, 1 câu xin lỗi không thỏa lòng Kì Bách nhà ta. Anh chống 2 tay xuống giường, khuôn mặt sát đến nỗi chớp mũi chỉ cần nhích 1 chút là có thể chạm, nụ cười như có như không buông xuống:

“Cởi áo ra.”

Một lời nói mang đầy tính hờn giận và mệnh lệnh.

Hoàng Tổ đỏ mặt, lơ ngơ không biết gì thì đã bị đè xuống chiếc giường êm rộng của chủ nhân nơi đây. Chỉ 1 thoáng, chiếc áo sơ mi Hoàng ca nhà ta mặc đã bị xé tan tành, cúc rơi vung vãi đầy giường, vài cái rơi xuống sàn tạo nên âm thanh cực kỳ kích thích.

“Chủ tịch, tôi xin lỗi anh! Trăm lạy ngàn khấn đừng như vậy! Tôi sẽ chết! Sẽ chết đó!!” Hoàng Tổ thấy đôi mắt của Kì Bách đã đục lại vì chữ “đục”, nghĩ lại mấy lần trước đã không giận dữ mà lết còn không nổi, đằng này ai đó “ở trong” một khi đã giận thì chắc chắn anh sẽ chết lên chết xuống đó!!!

“À đúng rồi, hay anh tắm đi rồi chúng ta làm nhé, được không, được không?”

“Anh yêu em”

“Khoan! A!!”

Không đợi cái miệng van xin của Hoàng Tổ nói thêm câu nào, ai kia mặt lạnh không mằn dạo đầu như bình thường, trực tiếp “tấn công” khiến Hoàng ca ca gần như phát khóc vì quá đau...

P/s: Tui đã để trí tưởng tượng của mọi người bay xa bay cao...và đã thêm chút H để thỏa mãn con t(r)ym của các sắc nữ thềm thịt từ cuốn này...Làm ơn đi, tui không muốn nó bị gắn mác “18+“....

Còn nữa, mấy má dị nghị thể loại này, bấm nút rời khỏi tập truyện, đừng cmt nói nó “Tò mò” hay cái gì đó tựa tựa như vậy, tui cực kỳ ghét đó nha.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Phải chuẩn bị kỹ càng nha anh

“Nhã Ái...anh muốn em..” Tối đêm nào đó, Đại Kỳ tắm rửa xong, thấy Nhã Ái đang mặc chiếc đầm ngủ ngắn cũn cỡn, khoe hết thấy những cái gì cần cần khoe, chỗ nào cần che thì che, chỗ nào không che thì thấy hết...Nói thật, khiến yết hầu anh cứ lên xuống không ngừng. Cũng đã đủ lâu để họ không “làm” rồi. Thừa dịp hôm nay Thiên Toàn đi cắm trại qua đêm ở trường, anh tận dụng hết cơ hội đòi lại công bằng. Vòng tay qua người vợ, hôn tai vợ và rồi thì thâm thật khê: “Có được không?”

“Vâng...” Mặt Ái Ái hơi phỉm hồng, khê gât đầu, cô cũng rất mong chờ...

Anh lập tức kéo cô lên giường, nhưng chưa kịp làm gì...

Điện thoại reo...

Ai kia trẻ con nhìn số điện thoại, đề dục vọng đang bùng lửa xuống, bắt máy nghe: “Tiểu quý, con có việc gì?”

“Baba, cho con nói chuyện với mama đi!” Giọng nói non nớt của Thiên Toàn reo lên, thật sự muốn kể cho mẹ nghe hết những gì hôm nay đi cắm trại, đặc biệt lại là đi cùng bạn mới quen Kì Như a~

“Mai được không? Mama con bây giờ có việc bận.” Nói xong, Đại Kỳ cúp máy cái cụp.

Rồi lại mới thò chân lên giường, chuẩn bị ôm ấp bảo bối khỏi trận thì điện thoại lại reo.

“Baba! Baba quá đáng!! Con muốn mama nghe máy! Baba đưa máy cho mama đi!!” Thiên Toàn uất ức tận cổ gào lên, bé muốn mama nghe máy, baba nghe máy thật lắm lắm hưng!

“Im!” Dục vọng lần thứ 2 bị tắt làm Đại Kỳ bức bối, cúp máy cái cụp, đưa số điện thoại của thằng bé ngoan Toàn Toàn vào danh sách đen.

“Anh à...con nó...” Nhã Ái chưa kịp nói gì thì thấy sắc mặt đen sì của chồng nên đành im miệng.

Mới vừa đặt tay xuống giường, điện thoại reo...

“Ai đấy!!” giọng Đại Kỳ khàn khàn gào lên.

“Dạ, tôi là trợ lý Hoàng, Giám đốc, có hơi phiền khi tôi gọi cho anh, nhưng mà tôi cần hỏi ý kiến của anh về mặt hàng mới để liệt vào danh sách cho ra thị trường tiêu thụ...” Hoàng Tổ nhà ta đang nằm cạnh Kì Bách, nhưng trên tay anh lại là 1 cái laptop làm việc.

“Có Kì Chủ tịch ở đó không? Đưa máy cho Kì Chủ tịch giúp tôi.” Đại Kỳ nhẹ giọng hỏi.

“Có.” Hoàng Tổ ngơ ngơ mặt đưa điện thoại cho Kì Bách, anh chàng mặt than kia cũng không ngần ngại đón lấy nghe. Chỉ 1 chốc sau, Kì Bách đã được hiểu thêm tính cách Đại Kỳ. Qua điện thoại, Đại Boss nhà ta kể ngắn gọn nỗi khổ của mình, rồi kết thúc bằng 1 câu:

“Làm ơn anh có hiểu thì bắt Kì Phụ nhân nhà anh đừng gọi hỏi tôi vào tối như thế này nữa, tôi thật sẽ chết.”

Xong rồi cúp máy cái cụp...

Đại Kỳ đã được nghe tiếng đồng ý, tức là không còn ai làm phiền nữa. Nhưng chưa được bao lâu thì điện thoại Nhã Ái reo...là của Tổng gia...Thật không tin nổi giờ này còn gọi nhà họ Đại làm gì...

Đại Kỳ không đợi Nhã Ái cầm máy, lập tức ấn nút tắt nguồn cả 2 máy, rồi nhét vào tủ, khóa lại.

Anh bây giờ mới nhào lên giường, nhưng mới vừa chống 2 tay xuống...

Chuông cửa reo...

.

.

.

Ra ngoài xem mới biết chỉ là nhân viên tiếp thị...

“Đại Kỳ, bình tĩnh, anh hãy bình tĩnh...”

“U oa!!! Bão bão oi!!! U oa!!! Anh đã làm gì nên tội!?”

Nhã Ái xoa đầu cái người khóc bù lu bù loa trong lòng cô, Đại Kỳ thật không ngờ có chuyện này thôi mà làm anh chết lên chết xuống thế này....

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 41: Hủ ở khắp mọi nơi

“Haha, Kì Chủ tịch ăn nhiều 1 chút đi!” Một người đàn ông mỉm cười, gọi bồi bàn tới đưa menu, gọi tiếp những món ăn hảo hạng đặt xuống bàn. Kì Bách nhìn mớ thức ăn này, neho mắt, rồi lại liếc sang đối tác làm ăn. Tự hỏi: Chuyện gì đang xảy ra? Tại sao Trần tiểu thư lại có ở đây?

“Trần Chủ tịch, tôi mong là ông vào thẳng vấn đề, về hợp đồng của công ty chúng ta...” Kì Bách nhìn mớ thức ăn ngày càng nhiều trên bàn, dạ dày anh không tốt, nên ăn rất ít.

“Kì Chủ tịch bỏ việc đó qua 1 bên đi! Xem này, đó là con gái tôi! Nó rất thích cậu đó!” Người đàn ông cũng không ngại ngần mà mai mối cho nhân duyên này. Con gái đầu lòng của ông là đứa con gái xinh đẹp nhất, khiến ông hài lòng nhất, rất dịu dàng thực nữ, ai ai cũng không vừa lòng, thế mà có mỗi Kì Bách lại dính mắt xanh của cô bé, đương nhiên ông cũng không muốn bỏ qua miếng mồi béo bở như thế.

“Cha!” Cô bé đỏ mặt, Kì Bách vừa nhìn đã biết là cô bé này mới vừa tròn 19 thôi. Nhưng thật tiếc, anh năm nay đã gần 34.

“Trần Chủ tịch, nếu là về công việc, tôi rất hân hạnh, còn về việc này, thật lòng xin lỗi.” Kì Bách còn hàng trăm hàng ngàn công việc, làm sao mà rồi hỏi ngồi đây coi 2 cha con thi nhau diễn tuồng chán phèo trước mắt anh thế này chứ?

“À...không khí có hơi căng thẳng nhĩ? Thôi, cậu cứ ở lại đi! Tôi để dành thời gian cho 2 người. Con gái, có lên!” Ông ấy vốn là người hoạt bát quá mức, chuyện gì cũng phải do mình giải quyết mới được. Về người này Kì Bách có chút tôn trọng, anh cũng vì điều đó mà ngồi lại 1 chút.

Tuy nhiên, không khí của nhà hàng chỉ vang mỗi âm nhạc, còn lại 2 người đều không nói gì.

Chợt điện thoại Kì Bách réo làm đứt không khí căng thẳng. Anh xin phép ra ngoài nghe điện thoại.

“Anh đi đâu giờ này chưa về hả!!!” giọng bên kia đủ để màng nhĩ Kì Chủ tịch bị thủng cả chục lỗ, người đầu dây bên này mới ý thức được mình đã đi quá lâu, để bảo bối Hoàng Tổ phải lo lắng rồi.

“Anh ra ngoài với đối tác 1 chút, an tâm, tắm rửa sạch sẽ đợi anh.” Kì Bách mỉm cười, không quên chen vào vài câu gọi tình.

“Im ngay!! Anh bây giờ ở đâu? Tôi đi đón!” Nghe tiếng lộc cộc bên kia thì Bách nhà ta biết ngay là vừa làm việc vừa gọi điện cho anh, tự dưng phải thở dài. Cái người ngốc nghếch này. Không phải anh nói mọi thứ để anh lo rồi sao? Cứ thích tới là chăm đầu làm việc? Hay Hoàng bảo bối này là M hả?

“Anh biết rồi, anh sẽ về ngay thôi, em tắt máy ngủ đi.” Kì Bách lòng ngập hạnh phúc. Từ khi 2 người quen nhau, anh quyết định bắt Hoàng Tổ về bao ăn bao ở, tính từ đầu tới nay đã tăng 4 kg, trong lòng ngập tràn vui mừng. Hoàng Tổ giờ đã đi đi về về nơi anh ở như nhà của mình. Tiểu tử ngốc cùng anh đã ra mắt gia đình, lúc đầu nhà họ Hoàng bị sock đến mức có người nghe tin xong ngất xỉu, nhưng rồi thuận buồm xuôi gió, không ai phản đối mối quan hệ này. Nhà anh có tư tưởng phóng khoáng hơn, mới vừa nghe tin con trai duy nhất có người yêu là con trai, mẹ anh cùng chị anh đã nhảy cẫng lên vui mừng, cha anh cũng gật gù, thậm chí còn hỏi định bao lâu mới kết hôn khiến Hoàng Tổ 1 phen thử áo cưới.

Nhưng rồi họ chỉ đeo nhẫn cưới khi về nhà, còn công việc, Hoàng Tổ nhất quyết không đồng ý cho phép 2 người đeo nhẫn, anh nói điều đó làm ảnh hưởng đến mọi người trong công ty, sẽ nháo nhào, nhất là trong khoảng thời gian này lại càng không được. Nhưng anh biết, tiểu tử ngốc ấy sẽ ngại khi mọi người hỏi mối quan hệ này. Nên cũng mắt nhắm mắt mở đồng ý.

“Nhớ về sớm, tôi đợi.” Nói rồi, Hoàng Tổ cúp máy cái cụp, khiến khoe môi Kì Bách không ngừng nhếch lên. Cảm giác có người đợi anh về nhà thật tuyệt.

“A...um...Kì tiên sinh...” cô bé ngồi đằng kia thấy anh quá lâu, nên đi lại hỏi, tiếc thay, cô bé lại thấy ánh mắt dịu dàng của Kì Bách, tự dưng có dự cảm không lành. Cô là hôm nay ăn mặc, trang điểm rất đẹp chỉ vì anh. Nhưng đôi mắt anh chưa 1 lần nhìn lấy. Chỉ có cú điện thoại đó khiến anh trở thành lộn xác thành 1 con người khác, không còn lạnh lùng khó gần, chỉ còn ôn nhu lưu tình.

“Thật tiếc quá, gửi lời chào của tôi tới Trần Chủ tịch giúp.” Chưa kịp bỏ đi, anh đã bị cô bé níu lại, anh cũng biết mà đứng lại nghe lời nói của Trần tiểu thư.

“Em thích anh!”

“Thật xin lỗi, vợ tôi đang chờ ở nhà.”

Anh cắt ngang lời tỏ tình của cô bé mà không hề chân chừ, liền đó lấy từ cổ ra sợi dây chuyền có móc 1 chiếc nhẫn bạc khắc chữ “Hoàng Tổ” để chứng minh, khuôn mặt hết sức nghiêm túc. Cô bé nghe xong, biết anh không nói đùa, như sét đánh ngang tai, bàn tay giữ anh lại cũng vội dần đi. Kì Bách cúi đầu chào cô bé, rồi nhanh chóng chạy đi thật nhanh, anh là vậy.

Nhưng anh là không biết...cô bé là hủ...thích anh là cho có, thực chất dụ dỗ để đưa anh về làm thụ cho anh trai...Cả nhà cô bé dường như không biết điều này....

Nên nhìn thấy tên của đàn ông trên chiếc nhẫn của anh, hết sức phấn khởi, ngay đó buông tay anh ra, thậm chí còn lấy khăn chấm chấm nước mắt, cảm giác như hoa hòe lá cỏ gì xung quanh cô bé...

Hoàng Tố: Sao tui lại gọi đúng lúc đó a~~ Tui muốn nhìn thấy Kì Chủ tịch bị đè!!! >0

Kì Bách: Hừm? Em nói muốn nhìn ai bị đè ^_ ^?

Hoàng Tố: Dạ không... Ơ.Ơ Tòì nói tòì muốn bị đè...

Ngay đó, mặc kệ đang ở phòng khách, Hoàng Tố bị đè thật...

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Đùng ùa chứ

“Mama!!! Baba nhìn trộm con tắm!!!” Thiên Toàn không mặc đồ chạy ra ôm chầm lấy mẹ, nước mắt nước mũi tề le, thằng bé đang tắm trong bồn với vịt thì thấy Đại Kỳ đứng ngoài cửa - thực chất là lấy khăn lau mặt, 4 con mắt đụng nhau...sau đó thằng bé ré lên.

“Hả?” Nhã Ái ngồi xem phim, nghe con trai nói vậy cảm thấy thật buồn cười, ngày nào 2 cha con cũng tắm với nhau, sao hôm nay mới ré lên thế này? Cô choàng tay ôm thân hình nhói nhói, lấy khăn giấy lau nước mắt nước mũi cho thằng bé, mặc đồ lại cho bé. Thiên Toàn bảo bố cũng rất biết điều, 2 tay ôm lấy mẹ, cười khi khi.

“Mama, con bị baba nhìn lên khi tắm, sau này sẽ không gả cho ai được phải không?” Thiên Toàn cọ cọ má với mẹ, uất ức ghen trào.

“Hả?” Nhã Ái hết hồn, đây có phải thằng bé mới 7 tuổi không đấy? Liền đó ôm con, hỏi: “Sao con nói vậy?”

“Mấy bạn nữ trong lớp con nói vậy á! Nên sau này con sẽ không gả cho ai được phải không mama?” Thiên Toàn thút thút rồi. Bé không ngờ baba nhìn lên bé khi đang tắm. Sau này chắc chắn sẽ không có bạn nào thích bé nữa...Nhã Ái chưa kịp giải thích...

“Nếu sau này con không thể gả, an tâm, baba sẽ nói Lục Tư cưới con.” Đại Kỳ từ đâu chui ra, vỗ đầu thằng bé, đắc chí mỉm cười. Cơ mà anh chỉ nói đùa, nhưng Đại Thiên Toàn nghe thành thật, nghĩ lại thấy cũng đúng quá đi, Kì Bách với Hoàng Tố còn cưới nhau được! Vậy đi! Nếu sau này không có ai đòi cưới Thiên Toàn, thì Toàn Toàn này sẽ đi kiếm Lục Tư đòi gả! Nghĩ xong xuôi, thằng bé toe toét, nhảy xuống lòng mẹ, chạy lại chỗ điện thoại bàn, gọi cho nhà họ Hào.

“Mẹ nuôi ơi! Cho con nói chuyện với Lục Tư đi!” Thiên Toàn tươi rói, bé là phấn khởi a~ Rất phấn khởi a~

Lục Tư bên này mới vừa chơi đàn cùng em gái thì bị mẹ gọi giật, nên tâm trạng có chút không vui. Cuối cùng cầm lên thì nghe chuyện trời đánh thánh đâm...

“Lục Tư nè, hứa rồi nha, sau này lớn lên chúng ta sẽ cưới nhau nha!”

Điện thoại đang bật loa ngoài, đặc biệt đang ở phòng khách có đầy đủ người nhà...Tổng Hoa nghe xong, rớt hã và xối com...Trạch Quan đang xem tivi như thể vừa bị sét đánh, còn Vân Từ thì đem trứng phải nót trầm kéo dài....3 đôi mắt đều chĩa về phía Tiểu Tư.

Nói xong, Thiên Toàn cúp máy, để lại Lục Tư đứng im re...

Đùng ùa chứ...hôm nay sư huynh ăn nhầm cái gì à?

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Tình tay 3...Khoan, để tính lại

Một buổi sáng đẹp trời nọ, nơi mà chim ríu rít hót vang ngoài sân, một cô gái ngồi đan áo, đứng ngưỡn của thực nữ. Cô gái ấy chính là chị của Kì Bách - Kì Tuyết Nhi. Gia nhân trong nhà đứng đó nhìn cô, thấy bóng lưng cô đơn của cô, tự dưng lòng quặn đau. Tuyết Nhi từng có 1 mối tình hạnh phúc, nhưng ông trời cho cô một, lấy lại 2, cô mang thai Kì Như cũng là lúc anh ta mất tích, đến khi cô gặp lại anh ta thì trên tay anh ta đã bông 2 đứa con, đeo

nhấn hẳn hỏi, phía sau còn là 1 cô gái khác. Lúc đó, Kì Như chỉ mới 1 tuổi, không nhận ra khuôn mặt của cha. Con bé cứ hỏi: “Cha con đâu hả mẹ?” Thật khiến cô như bàng hoàng, Tuyết Nhi không ngờ mình chỉ là người thứ 3, anh ta đã có gia đình, đã có con....giờ là lúc anh quay lưng bỏ mẹ con cô. Kể từ đó, Tuyết Nhi chỉ còn có Kì Như là bờ vai bé nhỏ.

“Mẹ ơi!” Giọng Kì Như yếu ớt vang lên, cô bé dùng bàn tay nhỏ nhắn gạt đi nước mắt của mẹ, cô bé đi học đã về, thấy mẹ ngồi đan áo mà khóc đến lòng quặn đau. Bé cũng đã biết cha mình là người thế nào, mẹ không hận cha cũng là người bao dung lắm rồi, cha bé chưa 1 lần thăm cô bé cả, có lẽ cũng đã quên mất mình có 1 đứa con rồi chẳng? Bé yêu mẹ, mẹ Tuyết Nhi của bé đã cực khổ sinh bé ra, bé mang dòng máu của người đàn ông lãng nhãng, mẹ không ghét bé, mẹ cũng chưa từng phản nản bé là con của người phản bội mẹ. Bởi vậy, thấy mẹ khóc, bé cũng chỉ tự hỏi sao bé không phải con trai? Để bé lớn, để bé bao bọc che chở cho mẹ?

“Như, con về lúc nào vậy? Hôm nay ở trường vui không?” Tuyết Nhi giặt mình, rồi lau vội nước mắt mà mỉm cười.

“Hihi, vui lắm! Có Thiên Toàn chơi chung với con, còn có cả Lục Tư và Vân Từ nữa!” Cô bé nhớ lại hôm nay đã vui như thế nào, toe toét cười, sà vào lòng mẹ. Tuyết Nhi nhăn mặt, sao cái tên này quen quen? Nhất thời cô không nhớ ra. Hay là đã tới tuổi già rồi? Thôi đi, cô không muốn mình mau lớn đến thế! Nhưng nghĩ đi nghĩ lại...cô hơn Kì Bách 1 tuổi...năm nay 35 rồi..

“Vui đến thế có thể kể mẹ nghe không?” Tuyết Nhi nắm tay con đi vào trong nhà, tâm trạng phần nào được gỡ rối. Cô phải vì con mà tiếp tục mỉm cười bước tiếp, người đàn ông đó ư? Cô đã quên mất khuôn mặt anh ta như thế nào rồi, giọng nói anh ta ra sao, cô cũng chẳng thể nhớ nổi nữa là, tên anh ta? Thật tệ quá, cô chỉ độc nhất nhớ được cô có con tên Kì Như, còn lại cô chẳng nhớ gì hết.

“Hôm nay Thiên Toàn nói với cả lớp là Lục Tư sẽ cưới bạn ấy...” Tự dưng nói đến đây, Kì Như bĩu môi, bộ dạng không vui lắm làm Tuyết Nhi cùng gia nhân trong nhà hơi lo lắng. Hình như đây là tên của con trai mà...nhưng mà chủ yếu là...sao cô bé lại buồn?

“Con muốn cưới Thiên Toàn cơ...” Cô bé nước mắt lưng tròng, thật sự không hiểu từ “cưới” với “gã” nó khác nhau thế nào mà lại..

Rầm!!!

Sét đánh ngang hông...à không...ngang tai mọi người trong nhà, tất cả phải tự hỏi, đây là Kì tiểu thư thực nữ đáng yêu của họ sao? Không thể nào 1 tiểu thư mà đòi “cưới” 1 cậu bé hết! Không thể nào! Gia nhân đồng loạt lắc đầu nguây nguây nhìn hướng Tuyết Nhi, mong cô đừng cho phép việc này xảy ra, còn chưa biết mặt thằng bé kia thì không đòi nào họ chấp nhận việc này! Trả lại cho họ 1 bóng hình đáng yêu dễ thương đi!!!

Nhưng vô ích, Tuyết Nhi thật sự đã hóa đá...

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Sự khác biệt

Đại Kỷ cùng trợ lý Hoàng được đi công tác 1 tuần để hoàn thành hợp đồng bên Anh Quốc, lúc đầu Đại Boss rất vui vẻ tiếp nhận, và nhanh chóng đón máy bay sang thẳng Anh ngay lập tức. Nhã Ái nghe tin chỉ mỉm cười, chỉnh chu quần áo chồng cho đảng hoàng, rồi nhón chân hôn vào má anh, thủ thi: “Đi sớm về sớm nhé anh.”

Thiên Toàn đứng kế bên cũng bắt ghế leo lên, nhưng chỉ tới cầm của cha, mặc kệ, 2 tay chụp lấy khuôn mặt tuần tú của Đại Kỷ, đưa môi “chạm” 1 cái rõ to, rồi cười hi hi: “Baba, nhớ về sớm nha! Con sẽ mong baba lắm đó!”

Đại Kỷ hôn lên trán vợ, xoa đầu con 1 cái, cười tươi rói: “Tạm biệt.”

“Tạm biệt!” Nhìn baba lên xe hơi, rồi vụt đi rất nhanh, Thiên Toàn mỉm cười vẫy tay thật cao để baba thấy, đến khi chiếc xe màu xám bạc mất bóng, mới hạ cánh tay xuống. Lần đầu tiên bé biết cảm giác không có baba ở nhà nên cũng có chút hào hứng, Nhã Ái trước đây cũng có lần thế này rồi nên đã quen.

Bé leo xuống ghế, nhanh chóng khoác cặp vào, rồi mỉm cười toe toét, nãy giờ là cố nén thời gian đi học lại để tiễn baba đi. Nhã Ái cúi người, cụng trán con 1 cái: “Buổi sáng tốt lành, cực cưng.”

“Dạ! Mama cũng vậy nha! Moa!” Bé hôn lên trán mama 1 cái, rồi chạy đi học 1 mình. Nhã Ái nhìn bóng con đã khuất, nghĩ lại mình cũng nên đi dọn dẹp lại phòng ốc.

Vẫn như mọi ngày, học, chơi rồi lại tranh tài...cả ngày rất bình thường, được Kì Bách hậu hĩnh đón cả 4 đứa trẻ về - tính luôn Kì Như đã nhập bọn, duy chỉ có Hoàng Tổ không có mặt. Vân Từ thấy mẹ Kì không có, nên có chút buồn buồn, lần nào đi học về cũng thấy Hoàng Tổ giang tay đón bé, giờ đã mất tiêu, đã vậy còn phải chờ hẵng 1 tuần cơ...

“Nè, mẹ Kì với cha Đại nhà sư huynh đi đâu vậy?” Lục Tư nắm tay em gái, quay sang hỏi Thiên Toàn.

“Công tác bên Anh Quốc á! Có cả mẹ Kì luôn!” Thiên Toàn mỉm cười.

“Vậy à...Từ Từ, Toàn Toàn à, đừng có buồn nha...cha mẹ sẽ sớm về thôi...” Kì Như nắm tay Vân Từ an ủi.

Thiên Toàn vậy mà vẫn chưa hiểu ý nói của Kì Như là gì, mà cậu bé Lục Tư kia hiểu cũng chẳng rành giải thích.

Cho đến khi về nhà...

“Con về nhà rồi!” Thiên Toàn thấy nhà trống vắng lạ thường, bình thường, ngoài cửa sẽ có đôi giày da vút lung tung, khiến bé phải nhặt lại bỏ lên kệ giúp, lúc đó mới chạy vào, thấy bóng dáng cao lớn kia còn mặc vest ôm mama, cười tươi nhìn bé. Nhưng bây giờ chỉ có mama đang bày đồ ăn trên bàn, và vẫn câu nói quen thuộc: “Con đi tắm đi.”

Lòng có gì đó thiếu đến mức khó hiểu, bé vào nhà tắm, mới chợt nhớ thường cũng sẽ có baba vào, cùng nhau coi đồ, rồi cùng nhau lấy vệt thả vào bồn tắm. Baba dù có bận đến đâu cũng sẽ cùng bé tắm. Nếu không cùng tắm, bé cũng sẽ nghe tiếng tivi mà biết rằng baba đang ngồi xem ngoài sofa. Nhưng giờ nhà im lìm, cả tiếng chén đĩa của mama bày ra, bé còn nghe rất rõ.

Nhìn con vệt của riêng bé bơi 1 mình, bé nhìn xuống đất, con vệt lớn hơn 1 chút đang nằm dưới đất, chỉ vô tri vô giác ở đó, tự dung bé thấy lòng quặn lại, nhói nhói khó chịu. Bé co người rồi trong bồn tắm, tay chợt chợt vào mỏ con vệt nhỏ.

“Nhớ baba quá...”

Tắm xong, bé được mama đem đồ tới cho mặc, rồi ra ăn cơm. Nhà 3 người ăn, bây giờ chỉ mỗi bé và mama, không có cái miệng của baba, thật không có chút vui vẻ nào. Nhã Á nhìn con buồn thiu, cũng phải đau, nhưng biết làm sao đây? Cô không thể gọi cho Đại Kỳ được, anh đã tắt máy, giờ này không biết anh đã tới chưa. Hay là anh còn đang họp hành làm việc? Công việc đó kéo dài hết cả 1 tuần....cũng khiến Nhã Á cô đơn.

Bé ăn rất ít, rồi đánh răng, phụ mama dọn dẹp, bỏ vào phòng khi mama đi rửa chén. Nhìn trên giường, có baba ở nhà, bé sẽ thấy cái thân hình to bự nằm chiếm gần hết cái giường bé nhỏ, cực kỳ xộc xệch, lười nhác mà nhấn điều khiển chuyển kênh. Mà bây giờ, màn hình tivi tối đen, trên giường gọn gàng. Bé nhớ, nếu là lúc này...bé sẽ cùng leo lên giường với baba, sẽ tranh nhau 1 cái điều khiển, sẽ bắt baba phải nhường kênh cho mình. Giờ baba đi rồi, bé cũng đã giành được cái tivi rồi, nhưng mà...bé không có hứng thú xem chút nào. Bé sụt sịt mũi, nhưng baba dặn, là con trai nhất định không được khóc, bé lúc này sẽ nghe lời mà không khóc.

“Cục cưng, con không xem phim à?” Nhã Á nhìn con buồn bã, nên ôm lấy con, hôn má con.

Thiên Toàn gật đầu.

“Vậy chúng ta đi ngủ nhé!”

Lại gật đầu.

Nhã Á nhìn con tự động chạy lên giường, cô cũng leo lên giường, nhưng định tắt đèn thì điện thoại cô reo lên, là của Đại Kỳ. Thiên Toàn nghe tiếng chuông mà mama cài riêng cho baba, liền vệt người dậy, nhanh hơn cả Nhã Á mà ấn máy nghe, thấy chất giọng quen thuộc vang lên thật làm bé hạnh phúc:

“A lô, anh đây, đã tới rồi nhé em. Ở đây rất tuyệt đó! A lô, sao em không nói gì vậy, bảo bối? Bảo bối?”

“Baba!!! Con 'ngớ' baba lắm!!! Con....rất 'ngớ'....Baba 'dề ới' con đi!!! U oa...oa!!”

Thiên Toàn khóc òa lên, nước mắt tong tóng rơi đầy trên giường, lại nghẹt lên giọng không rõ ràng. Bé đi cắm trại 1 mình với trường cũng không khóc, nhưng baba đi rồi, lại đi rất lâu. Với bé, thiếu baba 1 ngày đã không sống nổi. Bé rất nhớ baba! Bé không muốn baba đi thêm ngày nào nữa, bé muốn baba về, về chơi với bé! Nghe bé khóc ré lên đòi mình về, Đại Kỳ 1 cổ xúc động, anh cũng nhớ cái cục nhỏ nhấn đấy lắm chứ, anh rất nhớ con. Ở nơi xa lạ này, thật sự không hạnh phúc như bên vợ và con trai anh.

“Toàn Toàn, baba đã dặn là con trai thì không được khóc. Baba hứa sẽ mua quà về cho con, nhé?”

“Con không cần quà! Con muốn baba về với con!!” Thiên Toàn lắc đầu nguầy nguậy, bé nhớ baba lắm rồi.

“Được, con ngủ đi, mai con sẽ thấy baba.” Đại Kỳ mỉm cười, thằng bé này tuy quậy phá nhiều với anh, nhưng lại rất tình cảm, đúng là từ máu của anh mà ra.

“Hứa nhé?” Thiên Toàn khịt khịt mũi, nước mắt còn chưa khô, nhưng trong lòng bé, lại được an ủi phần nào.

“Ừ, hứa!” Đại Kỳ mỉm cười, chắc chắn ngày mai anh về. Nhã Á nghe cũng có hơi lo, Đại Kỳ làm sao mà...nhưng thấy con tươi cười lại rồi, cô cũng chẳng quan tâm gì nữa.

Nhưng cô quên mất, người đi cùng Đại Kỳ, là cực phẩm Hoàng Tổ....

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 45: Chủ yếu là quá ngốc

“Trợ lý Hoàng, lại đây.” Kì Bách giờ nghỉ trưa, mệt mỏi ngã lưng ra, không ngần ngại để vợ mình thấy hình dáng uể oải. Hoàng Tổ cũng rất quen thuộc việc này rồi, 2 tay bóp vai của Kì Bách, mỉm cười: “Anh vất vả rồi.”

Khỏe môi Kì Bách cong lên, anh rất thích cái cảm giác được Hoàng Tổ xoa bóp vai cho mình, rất dễ chịu, chỉ hận đây là công ty mà nằm vật người ra cho Hoàng Tổ đám bóp cả người. Thư ký riêng cũng chưa có đặc quyền tốt đẹp như của Hoàng Tổ, mà anh thì được khá nhiều ân sủng khác người. Mọi người trong công ty ai cũng biết mối quan hệ của 2 người này, tin đồn có lần lan truyền tới cả giới báo chí, làm các nhân viên 1 phen hoảng hồn, không ngờ Chủ tịch lãnh khốc của họ lại là Gay.

Trải qua thời gian đó, ít cô gái nào dám tiếp xúc với Hoàng Tổ, điều này làm Kì Bách rất hài lòng. Quanh đi quẩn lại, cũng chỉ có 2 người.

“Tổ Tổ, thật thoải mái.” Kì Bách cầm tay Hoàng Tổ, hôn 1 cái cho thỏa lòng. Nhìn Hoàng Tổ mỉm cười, rất bình yên, cảm giác lâng lâng hạnh phúc. Chỉ muốn ngủ thiếp đi.

“Kì Bách.” Hoàng Tổ vuốt ve mái tóc của Kì Bách, động tác rất dịu dàng.

“Anh nghe.”

“Em yêu anh.” Hoàng Tổ cúi đầu, hôn lên chóp mũi của Kì Bách, khiến đôi mắt Kì Bách phải mở to 1 hồi thật lâu, cái miệng cũng hơi ú ớ không biết nói gì...

“Nên đêm nay để em nằm trên nha.” Hoàng Tổ chêm thêm 1 câu thật sự rất 'nổi lòng'.

“Được thôi, chỉ lần này thôi đây.” Kì Bách mỉm cười gật đầu, nếu Hoàng Tổ đã muốn vậy thì anh chiều, anh cũng không muốn làm Tổ Tổ của anh buồn đâu. Chỉ có điều...tò tính với anh chỉ vì chuyện này thì anh phải phạt thật nặng mới được.

Tối tối...

“Kì Bách!! Anh nói là cho tôi nằm trên nha!” Giọng ai kia hết sức giận dữ, nhưng vì cái thứ 'khùng khiếp' đó đang ở trong người nên giọng có chút được xem là nũng nịu.

“Thì em đã nằm trên đó thôi.” Ai kia nằm dưới hết sức thỏa mãn, không ngờ cái tư thế này cũng đâu tệ...nhìn cái người ngồi phía trên đang nước mắt lưng tròng thì có mùi lòng đôi chút “Em đâu có nói ai 'ở trong'? Đó là vì em quá ngốc thôi.”

“Anh!” Chưa kịp nói thì bàn tay Kì biến thái đã ôm hông của Hoàng ngay thơ mà thúc mạnh....không khí ám muội vang lên vài tiếng rên rỉ đau đớn...lại cực kỳ dê mê...

Kéo rèm

Các vị, hãy để cho tâm hồn được thanh thản, lễ cầu siêu cho Hoàng ca ca bắt đầu.

Khăn giấy đây, lau máu mũi đi mấy má. /(O,,O)

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Bớt thân đi. (1)

Đạo này Đại Kỳ thường đi làm sớm về nhà muộn, Nhã Ái ngày nào cũng đợi chồng về mới ăn cơm chung với anh, Thiên Toàn thì không được vì bé phải đi ngủ sớm. Đại Kỳ đi về cũng không như trước, thường là cười cười rồi ngồi xuống ăn cơm chung với vợ, không nói không rằng bỏ vào nhà tắm. Ban đầu Nhã Ái cũng hơi bất ngờ, nhưng anh cứ lặp đi lặp lại khiến cô cũng không thấy có gì lạ, chỉ đơn giản là sống từng ngày chồng lên ngày.

Chợt 1 hôm, có hàng xóm mới, tên Lăng Quốc Phong, không có vợ, chuyển tới gần nhà họ Đại sống, vì là hàng xóm lâu dài nên cũng qua gặp mặt nói chuyện đôi chút. Lúc đó, Thiên Toàn cùng Đại Kỳ 2 người đã 1 đi học, 1 đi làm, chỉ có thân Nhã Ái ở nhà. Quốc Phong đứng trước cửa nhà, bấm chuông, Nhã Ái đang chà nhà tắm nghe chuông cửa, vội vã chạy ra.

“A...Anh là?” Nhã Ái thấy 1 anh chàng điển trai với làn da ngăm đứng trước cửa nhà cũng có hơi hoảng hồn, nhưng Quốc Phong rất cởi mở, đánh tan luôn sự bất ngờ của cô: “Tôi tên Lăng Quốc Phong, nhà ở kế bên, đây là quà gặp mặt, mong sau này cô chiều cố cho!”

“Thật cảm ơn, tôi là Đại Nhã Ái, cứ gọi tôi là Nhã Ái, rất vui được gặp anh.”

Hai người 1 đàn ông 1 phụ nữ nói chuyện với nhau, Quốc Phong cũng không ngờ hàng xóm kế bên lại là 1 cô gái, nhìn dáng vẻ trông rất xinh xắn, ăn nói lại thân thiện, Quốc Phong nhìn đi nhìn lại, là gái nhà lành, giỏi giang việc nhà, nhìn cũng tri thức....Anh cũng chưa có người yêu, không biết có nên nhân cơ hội này mà tiến tới không?

“Cô cứ gọi tôi là Quốc Phong đi! Cho tiện! À mà tôi còn phải đi gặp mấy nhà nữa! Lần sau chúng ta nói chuyện nhé?” Quốc Phong cười đến sáng rạng cả mặt, Nhã Ái cũng không tiện từ chối, nên mỉm cười gật đầu.

Cho tới chiều, Quốc Phong nhà kế bên không biết từ đâu ra kiếm được cái cửa sổ thông với nhà Nhã Ái, nói chính xác hơn là cửa sổ này chỉ cần mở, là thông liền với cửa sổ nhà bên kia, khoảng cách không xa, chắc chỉ bằng 3 gang tay, sở dĩ xây như vậy vì có 1 cái hào nhỏ, nơi đó lắp ống nước thông với nhà tắm nên mới đặt như vậy.

“Nhã Ái!” Quốc Phong gọi từ cửa sổ nhà bên này, Nhã Ái đang nấu ăn giặt mình, ai đó đang gọi cô, nên mới nhìn cửa sổ nhà bếp, thì ra là anh chàng lúc nãy. Nhã Ái mặc tạp dề, mỉm cười gật đầu chào. Cái cửa sổ nhỏ chỉ cho thấy cái đầu, còn lại không có gì nữa. Quốc Phong ngửi được mùi thơm đồ ăn, khước môi tự dưng nhấc lên, còn biết nấu ăn a~ Nghe thật thơm a~

“Nhã Ái, cô thật giỏi nha. Cũng biết nấu ăn à?” Quốc Phong biết qua nhiều loại con gái, toàn chải chuốt xinh đẹp rồi lông bông đủ kiểu, ăn mặc rách rưới thì bảo là thời trang, nhuộm tóc 3 màu như đèn giao thông thì bảo hợp mốt,...nói thật, anh thấy thích loại con gái ăn mặc đơn giản 1 chút, giỏi giang 1 chút, đặc biệt là giỏi nấu ăn. Người ta nói con gái không có tài ăn nói thì cũng nên biết chút nấu ăn, còn không giỏi cả 2 thứ đó thì nên làm con trai đi là vừa.

“Ừm, anh từ đâu đến?” Quốc Phong cứ nghĩ Nhã Ái không bắt chuyện với anh, nhưng xét ra cũng có tài ăn nói đó chứ.

“Tôi từ thành phố X chuyển tới đây. Nói thật nhé, tôi cũng không định là chuyển tới đây, chỉ là thấy ở đây khá vui. Lại thích hợp tánh tôi. Không biết sẽ có người mình thương xuất hiện không, tôi đã đi đủ các thành phố rồi, rốt cuộc chả ai tôi để vào mắt được...” Quốc Phong ngẫm lại, con gái xinh đẹp thì toàn là thiếu niên, con gái giỏi giang đã có bồ, con gái biết nấu ăn đã lấy chồng có con...anh quả thật đi tới đâu cũng bị gặp như vậy, bắt chuyện chưa bao lâu đã thấy chán chường, nên mới chạy tới đây tìm vợ.

“Anh chưa có vợ sao? Thật bất ngờ nha, anh là 1 mỹ nam đó.”

“Khô thân tôi, lần nào cũng thấy khen mà có ai thích tôi đâu? Toàn là bà bán cá để ý, đến chết tôi rồi...”

Nhã Ái không có chút phiền hà, lại vui đùa với anh hàng xóm. Cô cũng cô đơn lắm, nên có anh giống như được giải khuây. Nói chuyện với Quốc Phong thấy cũng rất thú vị. Hai người cứ nói chuyện cho tới khi Nhã Ái nấu cơm xong, Thiên Toàn cũng vừa kịp về, thấy mama đang đứng cửa sổ phòng bếp mà nói chuyện với ai đó, nghe tiếng thì là của đàn ông. Thiên Toàn mới chạy lại, nhưng vì quá nhỏ bé mới phải bắt ghế lên xem đó là ai mà mama lại vui đến thế. Cửa sổ xuất hiện thêm 1 cái đầu nho nhỏ của Thiên Toàn, làm Quốc Phong hơi giật mình...

Thằng nhóc này...

“Con chào chú đi con.” Nhã Ái mỉm cười, Thiên Toàn nghe theo, cúi đầu thật thận trọng. “Con chào chú, con là Đại Thiên Toàn! Năm nay con lớp 2! Chú tên là gì?”

“Lăng Quốc Phong, chú năm nay 26 tuổi.” Quốc Phong có hơi nghi ngờ đây có phải là con cô không, nhưng nghe cái họ trùng nhau, nghi vấn càng tăng cao. “Hai người là chị em à?”

“Không! Mama là mama của con!” Thiên Toàn vẫn rất ngoan mà lắc đầu. Câu trả lời này thật khiến Quốc Phong như sét đánh, không ngờ cô đã có chồng, lại có con...

“Baba con đâu?” Vẫn tiếp tục điều tra, nhất quyết lần này không thể để người chu toàn như Nhã Ái vọt khỏi tay, bắt quá có con không chồng thì Quốc Phong này vẫn tiếp tục theo đuổi, càng khó càng muốn có là thế.

“Đi rồi!” Thiên Toàn ý chỉ là đi làm, nhưng vào tay Quốc Phong lại thành qua đời...(Đại Kỳ: Tôi đã ngồi trên bàn thờ khi nào?)

Một câu trả lời làm anh chàng đó ngây ngốc 1 hồi, mới mừng thầm, thì ra mình có cơ hội! Chỉ là tăng độ khó thêm 1 đũa nhóc, chắc không sao.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Bớt thân đi. (2)

Đến tối, Đại Kỳ mới về, nhưng Thiên Toàn đã ngủ, chỉ còn lại Nhã Ái. Mà cô thì đang trong phòng tắm, Đại Kỳ nhìn thấy hộp quà đặt trên bàn, mới mở ra xem, chỉ là chút bánh kẹo. Anh mới đặt xuống, rồi tự dọn com ăn. Nhã Ái thấy chồng về, vội vã chạy lại cùng chồng ăn com. Đại Kỳ chỉ dặn: “Sau này cứ ăn com trước, đừng chờ anh.”

“Nhưng mà...” Nhã Ái định nói nhưng Đại Kỳ có vẻ mặt mệt mỏi, cô cũng không lên tiếng nữa. Cô biết dạo này anh hay như vậy, khó chịu, ít nói lại còn lạnh lùng. Chắc do công việc ở công ty rất nhiều, khiến anh có đôi phần cáu gắt với cô. Nhã Ái hiểu cho chồng, lần nào cũng chờ com.

“Baba về rồi!” Thiên Toàn nghe động tĩnh dậy, chạy lại ôm baba 1 cái, nhưng anh không chút cảm xúc đẩy thẳng bé ra, rồi đi tắm. Toàn bộ sự kiện đều lọt vào mắt Nhã Ái. Đại Kỳ chưa bao giờ tỏ thái độ như vậy với Thiên Toàn. Gần đây anh quá kì lạ đi.

“Mama...baba giận con hả?” Thiên Toàn xụ mặt xuống, từ lúc baba trở về sau chuyến công tác, baba càng ngày càng xa lánh bé, không còn giống một baba mà Thiên Toàn yêu thương. Nhã Ái ôm con vào lòng, mặc kệ đi, anh là như vậy, chắc qua 1 khoảng thời gian sẽ trở lại như trước.

Sáng ra, anh lại rời giường, không tiếng nào đi làm. Nhã Ái nhìn con trai ôm gối baba ngủ mà thấy hơi buồn. Từ khi nào Đại Kỳ lại không ăn com sáng? Lại đi sớm như vậy?

Thiên Toàn lấy chuyện này nói cho Lục Tư, Vân Tử cùng Kì Như biết, mong họ có thể giúp gì đó.

“Tớ nghĩ cha cậu chỉ trong thời gian mệt mỏi thôi.” Kì Như ngay thơ nhất lên tiếng, cô bé không có cha, nên góp ý cũng phải là an ủi chứ không thể suy tư logic.

“Không, tớ không nghĩ vậy.” Lục Tư lên tiếng. “Có thể cha Đại có gì đó giấu cậu.”

“Là giấu gì mới được?” Thiên Toàn thắc mắc lên tiếng. Bé không biết Đại Kỳ có gì giấu bé...

“Tình nhân chẳng hạn?” Lục Tư nhớ trước đây mẹ có nói là cha bé rất lăng nhăng, thường có 1-2 cô gái vàng xung quanh. Bé nghĩ cha Đại cũng là đàn ông, tam thê tứ thiếp giờ bị cấm, nhưng không phải vẫn còn ra đấy sao?

Ai ngờ câu nói của Lục Tư làm khuôn mặt Thiên Toàn biến dạng.

Baba...có tình nhân bên ngoài? Baba phản bội mama? Trên tivi bé thấy tình nhân thường là cô gái xinh đẹp mà tính cách rất ác độc a, thường là người chia rẽ mối nhân duyên của gia đình a, nếu lỡ baba bị vậy...thì bé biết làm sao bây giờ? Chẳng lẽ bé chỉ biết đứng trơ mắt ra nhìn? Nhìn gia đình mình bị phá hoại bởi bà phù thủy xinh đẹp nào đó?

Bé ngày hôm đó vội xin phép nghỉ về nhà, nói với cô là “chuyện gia đình” làm cô giáo 1 phen lo sợ, tưởng gia đình bé Đại bị gì.

Nhưng không ngờ, về nhà, thấy mama nói chuyện với Quốc Phong qua khung cửa sổ nhỏ. Thiên Toàn không nhanh không chậm liền chạy lại níu áo mama, hét lên: “Mama! Baba có tình nhân!”

.

.

.

Nhã Ái đứng hình, Lăng Quốc Phong càng thêm khó hiểu...

Thiên Toàn ít đồ dầu vào lửa quá ha?

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Bớt thân đi. (3)

“Đại Kỳ, sao dạo này...anh về trễ vậy?” Nhã Ái ăn com, vẫn chưa quên cú sock mà Thiên Toàn nói, cô không nghĩ tới khía cạnh này...nhưng bản tính của 1 người vợ, làm cô rất đau khổ.

“Anh có quá nhiều việc.” Đại Kỳ đã trả lời chẳng khác trên tivi là bao, chỉ là lời nói cho có, sự thật đằng sau nó còn khủng khiếp hơn như vậy nhiều.

“Vâng.” Nhã Ái ăn có 1 chút, liền bỏ. Thiên Toàn đứng nép trong phòng, nghe được baba với mama đang nói chuyện, nên định đi ngủ, coi như chẳng có gì xảy ra. Chợt bé nhớ con gấu bông chú hàng xóm tặng qua khung cửa sổ, không biết đã để ở đâu mà chẳng kiếm được, bé rất thích con gấu to to đó a~ Có thể ôm khi sáng baba không ở cạnh.

“Mama! Con gấu bông của con đâu rồi?” Thiên Toàn vội vã chạy ra, nín áo Nhã Ái. Đại Kỳ nhăn mặt. Gấu bông? Nhà này gấu bông lúc nhỏ của tiểu quý đã rách te tua từ lâu, tự dung lòe đâu ra con gấu bông? Điều này làm Đại Kỳ nhai cơm có phần chậm chạp.

“Gấu bông?” Nhã Ái nhất thời không nhớ con gấu nào, Thiên Toàn mới nhăn mặt: “Con gấu của chú hàng xóm á! Chú tên Quốc Phong á!”

“À, là của Quốc Phong sao? Mama cất trong tủ rồi, để mama đi lấy cho con nha.” Nhã Ái nghe tên Quốc Phong, nhớ tới anh chàng hàng xóm hài hước, liền nở 1 nụ cười tươi rói, làm Đại Kỳ bị đổ thẳng 1 bình giấm chua chan cơm.

Thấy Nhã Ái đi rồi, Đại Kỳ mới nắm đầu Thiên Toàn lại, Thiên Toàn thấy baba giữ mình lại, mỉm cười toe toét, thì ra baba cuối cùng cũng chịu trở lại như trước nha!

“Quốc Phong là ai?” Giọng nghe là biết đầy mùi thuốc súng.

“Là chú hàng xóm bên cạnh á! Đẹp trai lắm cơ! Ngày nào cũng tặng quà cho con với mama hết nha!” Thiên Toàn hết sức hứng khởi hướng về phía cửa sổ nhà bếp, Đại Kỳ nhìn sang, mới thấy cái cửa sổ nhà kế bên, sắc mặt càng không tốt. Đây là lần đầu tiên Thiên Toàn nhắc tới người khác mà vui vẻ như vậy, thật khiến anh bức bối, mà chính xác hơn, tên đó - tức Quốc Phong đang có ý định gạ gẫm Nhã Ái.

“Anh ta tới đây từ khi nào?” Đại Kỳ siết tay lại thành 1 nắm đấm, Thiên Toàn không để ý nên càng hào hứng:

“Một tuần trước cơ!”

'Rắc' một thanh âm rục rở vang dội trong lòng anh, không phải ngày 1 ngày 2 mà là cả 1 tuần. Nhã Ái cũng chẳng nói gì về việc này, có phải làm anh tức chết rồi không? Hay là cô có cảm tình với tên đó rồi?

“Được.” Khóe môi Đại Kỳ nhếch lên, rồi anh nắm đầu nhóc Thiên Toàn vào phòng, khóa cửa không cho nó ra ngoài. Nhã Ái thấy chồng làm vậy với Thiên Toàn, vội vã chạy lại can chồng, nghĩ anh đã tức điên chuyện gì với con rồi. Không ngờ cô đi lại, anh liền nắm con gấu bông quảng thẳng vào sọt rác, Nhã Ái không kịp chạy lại thì Đại Kỳ đã ôm cô, điên cuồng hôn. Môi lưỡi quấn nhau 1 hồi lâu, Nhã Ái cuối cùng loạn ý, hơi thở gấp gáp, Đại Kỳ mới buông cô ra.

“Em là của anh, chỉ có quà của anh mới được nhận.”

Nói rồi, anh lấy từ đâu ra sợi dây chuyền nạm kim cương, đeo vào cổ Nhã Ái. Nhã Ái hoảng hồn nhìn sợi dây chuyền, rất mắc a~ Thật rất mắc a~ Nhưng hình như đây là sợi dây này...khá quen...

Hình như đây là sợi dây mà lúc trước cô lên mạng thấy, nói đùa với anh là cô rất thích nó...

Không ngờ...anh lại tưởng thật...

“Anh lấy sợi này từ đâu ra? Chẳng lẽ...” Nhã Ái nhìn anh, trong lòng có chút chua xót.

Anh gật đầu: “Nhưng đó là tiền làm thêm. Tiền lương anh giao em hết còn gì?” Đại Kỳ đi làm ca đêm chỉ để mua cho Nhã Ái sợi dây chuyền này, miễn là cô thích, anh sẵn sàng chi. Cái gì cũng được. Vì lo quá nhiều công việc mà anh có chút cáu gắt với vợ con, thậm chí có chút lầm lì ít nói. Nhã Ái xúc động không nói thành lời, vòng 2 tay ôm lấy cổ anh, cô bây giờ chỉ cần anh.

“Đại Kỳ, em không cần nó nữa, anh đem trả lại đi.” Sợi dây chuyền được đặt trở lại hộp.

“Tại sao?”

“Em chỉ cần anh là được rồi, thứ vật chất, em không cần.” Nhã Ái ôm chồng, hạnh phúc dâng trào.

Đại Kỳ tâm hồn hết sức vui vẻ, như thắng trận, càng ôm hôn vợ thật lâu, thật lâu...

“Baba...mama...hai người quên con rồi sao?”

Thiên Toàn bù lu bù loa khóc.

P/s: Tui thích viết kết như vậy, đỡ tốn công phải miêu tả theo kiểu cầu huyết..._.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Nuôi chó cũng phải nghĩ kỹ

Hôm nay, Đại Kỳ ở nhà trông vợ, không còn phải đi làm sớm về nhà trễ. Tính cách cũng dần tăng động hơn.

“Bảo bối, thật muốn hôn em.” Đại Kỳ sáng sớm thấy Nhã Ái đang chuẩn bị đồ ăn đã lại gần, không biết học từ đâu mà nói chuyện rất ngọt ngào, Nhã Ái đứng kể đồ rân mặt. May mà Thiên Toàn hôm nay ngủ nướng giờ chưa dậy, nếu không để thằng bé nghe thì không hay chút nào.

“Anh này!” Nhã Ái mỉm cười, mắng yêu 1 câu, rồi để mặc Đại Kỳ ôm mình. Thiên Toàn mới vừa dậy, thấy cảnh tượng đã lâu không gặp, hết sức vui vẻ, chạy lại ôm chân baba. Đại Kỳ bỏ vợ ra, bế thốc Thiên Toàn lên, cười hỏi: “Toàn Toàn, con có muốn nuôi 1 con chó không?” (Lý do để nuôi: Trông vợ và con, cảm hàng xóm lại gần, không thì bị tát ráng chịu.)

“Chó?” Thiên Toàn thích thú gật đầu lia lịa, Nhã Ái thì hơi nhăn mặt, cô cũng thích chó, nhưng về vấn đề... vệ sinh, ăn uống và vân vân mây mây các thứ thì không ổn chút nào. Thấy Thiên Toàn và Đại Kỳ rất cao hứng nên cô cũng không nỡ mà từ chối: “Định nuôi con nào?”

“Ngao Tây Tạng!” cả 2 người kia cùng đồng thanh thật khiến cô rợn da người. Nghĩ sao mà nuôi Thần khuyến Tây Tạng? (Nếu không biết nó ra sao, nhìn lên cái hình phía trên) Nhưng rồi cô nghĩ tới việc 1 con chó bự loanh quanh loanh quanh trong nhà, có thể sẽ rất phiền, nên cô lắc đầu, nuôi con nhỏ chút thôi.

“Vậy Dalmatian nhé mama?” Ý của Thiên Toàn là chó đốm, nhưng cũng bị mama gạt phắt đi, Đại Kỳ mới vừa nghĩ ra: “Nuôi Alaskan hoặc Husky đi.” (= _ = 1 con mặt lạnh như băng - Husky, 1 con nhìn “đần đần ngốc ngốc” ngây thơ - Alaskan...)

...Cả nhà im lìm...

“Đi mà mama!!!” Thiên Toàn bám víu lấy Nhã Ái, bé muốn có bạn! Bé muốn nuôi chó!!!

“Được rồi, con chọn 1 con đi.” Nhã Ái thở dài, cuối cùng cũng phải chiều con. Cái nhà này không bao giờ chọn loại chó thường, toàn là loại có tên trong danh sách những loại chó nguy hiểm...

“1 Alaskan, 1 Husky!”

....

Nhã Ái: Ý mama nói là 1 con trong 2 con mà baba nói, không phải mỗi loại 1 con...

Đại Kỳ: Con đang giả ngu đây à?

Thiên Toàn: ...

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Chú Sao Chổi

Vấn đề nhà Đại Boss đã được xử lý xong, từ nay bán mặt anh luôn có ở nhà, Quốc Phong căn bản không thể nào tiếp cận được Nhã Ái.

Và đương nhiên, có 1 đoạn đánh ghen kiểu Đại Kỳ như thế này.

Nhã Ái vẫn như ngày nào đi nấu cơm, Quốc Phong lúc đó chưa biết Đại Kỳ đã về, liền thò đầu qua nhìn Nhã Ái, sắc mặt hết sức tươi vui. Có trời mới biết, Đại Kỳ chờ mong ngày này lâu lắm rồi. Mới vừa 2-3 câu “Nhã Ái, chào buổi sáng!” thì Đại Kỳ đứng sau Nhã Ái, ra sức nhìn cái người nói chuyện với vợ mình 1 cách nghiêm túc.

“...Anh là ai vậy?” Quốc Phong nhăn mặt, căn bản không biết Đại Boss chưa bao giờ lên bàn thờ.

“Chồng của tôi, Đại Kỳ.” Nhã Ái hết sức vui vẻ giới thiệu. Đại Kỳ càng nghe càng vừa lòng, gật gật đầu. Lẽn Quốc Phong lại thêm 1 vạch đen: “Không phải chồng cô chết rồi sao?”

“Anh nói bậy gì vậy?” Nhã Ái bắt đầu thấy bức, nói đụng vào cô thì cô còn bỏ qua. Hôm nay trước mặt cô nói chồng cô qua đời là thế nào? Bình thường Quốc Phong ăn nói rất dễ thương, hôm nay thật sự rất kì quái!

“Tiểu Toàn nói thế...”

“Con nói hồi nào!?” Thiên Toàn chơi máy bay gần đây cũng rất bức, thường thì bé rất thích chú họ Lăng này, sao hôm nay chú ấy khi không bảo baba bé qua đời? Bé không lên tiếng thì thôi, tự dưng lại lôi bé vào?

...

Đại Kỳ lắc đầu, ý bảo Nhã Ái bình tĩnh, rồi lấy tay, kéo cửa sổ lại cái cụp. Quốc Phong còn chưa kịp phản ứng thì Đại Kỳ đã mỉm cười:

“Bớt thân đi.”

Xong rồi, vui vẻ như đánh được cái rắm, leo lên sofa bật tivi xem.

Từ đó, Quốc Phong lần nào gặp Nhã Ái cũng ngượng chín mặt, cúi đầu như muốn kết hôn với mặt đất luôn. Điều này làm Đại Kỳ rất hài lòng. Anh không ra tay thì thôi, chứ ra tay, ít nhất đối phương không bị bề mặt, nhục đến mức chui đầu vào hố thì cũng là bị tự hủy đến tan tành manh giáp.

Riêng phần Thiên Toàn, bị baba cắt hết tiền tiêu vặt 3 ngày, từ đó cũng không thêm nói chuyện với Quốc Phong nữa, còn luôn miệng làm bầm:

“Đúng là chú Sao Chổi!”

Thiệt khổ cho người vạ vào người nhà họ Đại này...

Hoàn chính văn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Trẻ Con Cực Kỳ Yêu Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.